

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izmislj nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati na avstro-ogrsko deželo za vsa leta 25 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za en mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem na dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za en mesec 2 K. Kdor hodi sam po pošti, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za en mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne odira. — Za oznanila se plačuje od petostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo tiska enkrat, po 10 h, če se dvakrat in po 8 h, če se tiska trikrat ali večkrat. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Recepti se ne vračajo. — Uredništvo in upravlništvo je v Knaševih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadst., upravlništvo pa v pritličju. — Upravlništvu naj se blagovoljivo pošiljajo naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

Mesečna priloga: „Slovenski Tehnik“.

Uredništva telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

Upravlništva telefon št. 85.

Miroslav Vilhar.

V osrčju slovenskega Krasa, v Postojni ponositi, se razkrije jutri spomenik, ki ga je postavila narodova hvaležnost enemu najzaslužnejših svojih sinov, in s katero se za vedno dviga iz pozabljenosti spomin moža, čigar ime bi moralo biti zapisano v vseh hvaležnih slovenskih srcih.

Življenje beži hitro in kakor posamezniki, pozabljajo hitro tudi celi narodi. Skoro trideset let sem je bil pozabljen Miroslav Vilhar, pozabljen vzlic vsemu, kar je storil kot pesnik in skladatelj, kot agitator in časnikar, kot rodoljub in mecen za ves slovenski narod, zlasti pa za Notranjsko. Spomin na njega je bil zatemnel, njegovo ime sedanji generaciji že ni dosti pomenilo, a živela so in žive še vedno njegova dela ne kot umotvori posameznika, nego kot narodova last.

Če so pa širni krogi pozabili Miroslava Vilharja, niso ga pozabili tisti, ki so ga poznali in so z njim občevali, ki so živeli z njim in z njim delovali in njim gre zahvala, da se je postavil v Postojni monument, ki bo bodočim generacijam neprestano klical v spomin, da je Miroslav Vilhar eden najzaslužnejših slovenskih mož in pravi preroditelj Notranjske.

Na kraških tleh je tekla zibel Miroslava Vilharja in v njegovem javnem in zasebnem življenju, v njegovih literarnih in muzikalnih delih, v vsem kar je storil, se zrcali karakter notranjske prirode in notranjskega ljudstva.

Tedaj, ko je zagledal Miroslav Vilhar luč sveta — 7. septembra leta 1818. — je ležal slovenski narod na smrti postelji. Vselemu mnogoobetočnemu poletu slovenske duše, ki jo je prebudila francoska okupacija, je sledilo obupno mrtvilo. Burja reakcije je brila po celi državi in spriti uničevala vsak najmanjši pojav narodnostne ideje ali hrepenenja po svobodi.

V imovitih meščanskih krogih, iz katerih je izšel Miroslav Vilhar, je vladal kozmopolitizem absolutno in neomejeno. Vilharjev oče je bil po-

štar v Planini in graščak na Kalcu, pripadal je socialni plasti, ki se je takrat imenovala gospoda in ki se je čutila vzvišeno nad ubogo tlačansko maso — edino čuvarico slovenskega jezika in slovenske narodnosti.

V tem kozmopolitskem miljeju je vzrasel in v tem kozmopolitskem duhu je bil vzgojen Miroslav Vilhar, in če je v mladostnih letih zidal gradove na oblake in sanjal običajne sanje o svoji prihodnosti, tedaj gotovo ni nikdar mislil, da postane grajski sin kdaj buditelj in voditelj, pesnik in skladatelj svojih tlačanov in njihovih bratov.

Za premožne meščanske sinove je bila v tistih časih uradniška karijera še najlepša in tej se je hotel posvetiti tudi Miroslav Vilhar. Po izvršeni gimnaziji v Št. Pavlu je postal jurist in je študiral v Gradcu, študiral le bolj imenoma, sicer pa se veselil svoje mladosti in svojega življenja tako, da so ga stariški poklicali domov na grad Kalec in mu izročili gospodarstvo tega obsežnega posestva. Mlado drevesce, ki je bilo že izruvano iz domačih tal, je bilo s tem zopet vsajeno v rodno grudo in se je tu razvilo v mogočno in zdravo drevo. Vilhar se je odpovedal vsem aspiracijam na sijajnejšo karijero in postal graščak, ki je nekoliko površno in lahkomiselno upravljal svoje imetje in s sosedi in prijatelji užival življenje. Prijetna prememba v tej enoličnosti mu je bilo pesnikovanje in muziciranje, a samo prememba, nič več. Leta 1843. se je oženil v Senožečah s hčerjo ondotnega grajskega oskrbnika Dejaka, ki mu je bila zvesta družica in mu je povila osmero otrok. In mirno, veselo in brezskrbno so tekli Miroslavu Vilharju dnovi...

A prišlo je leto 1848. in prineslo je vihar, ki je s strašno silo podiral stebre države in njenih uredb in izpod teh razvalin je z nepremagljivo silo udarila na dan narodnostna misel. Poživila in navdušila je dremajoče, vzbudila speče, razvnela tisoč in tisoč duš in užgala tudi v srcu Miroslava Vilharja plamen domovinske ljubezni in narodne zavednosti in ta plamen

tudi tedaj ni ugasnil, ko je novič zmagala reakcija. Leto 1848. je iz kozmopolita Miroslava Vilharja napravilo slovenskega rodoljuba, ki je s srčnim veseljem svojo veljavo, svoje zmožnosti in svoje delo posvetil narodnemu delu.

Kalec je postal središče vsega narodnega življenja na Notranjskem. Narodna misel se je od tod širila po bližnjih vaseh in trgih dalje in dalje in rodila končno tolikrat opravičeno proslavljanje notranjske zavednosti.

Vilhar je bil impulzivna narava in je vse svoje talente postavil v narodno službo. Če se je prejel bavil z literaturo in z glasbo le bolj za svojo zabavo, je zdaj delal na tem polju z namenom, da pomaga Slovincem ustvariti svojo lastno kulturo, da s pesmimi, dramatičnimi igrami in skladbami izobražuje, razveseljuje in poučuje slovenski narod ter v njem utrjuje ljubezen do lastnega jezika in lastne narodnosti.

Literarna in muzikalna delavnost Vilharjeva se je razvila posebno srečno od tedaj, ko je l. 1859. prišel Levstik na Kalec za vzgojitelja Vilharjevih otrok in ko je po Levstiku stopil na to mesto Alešovec.

Kot lirik in epik, kot dramatik in skladatelj si je Miroslav Vilhar pridobil jako častno mesto v slovenski književnosti in nadkriljuje visoko vse polno tistih pritlikavcev, ki so si z umetno reklamo napravili nekako ime, dočim so Vilharjeva dela pozabljena. Pozabljena? Ne. Samo pesnikovo ime se je pozabilo, dela njegova ne. Mnogo je Vilharjevih pesmi in skladb, ki so postale prave narodne pesmi, ki jih pojo Slovenci po vseh krajih, ki jih poje ves slovenski jug, in igre njegove, ki so se svoj čas igrale po vseh kotih slovenske domovine, se igrajo še dandanes po diletantskih odrih. Ni ga slovenskega pesnika in skladatelja, ki bi bil s svojimi deli dosegel glede prebujenja narodne zavednosti toliko uspehov kakor Miroslav Vilhar. Imamo pesnike in skladatelje, ki so kot umetniki večji kakor Vilhar, a nobenega,

ki bi bil s svojimi deli toliko vplival na narod kakor svoje dni Vilhar.

L. 1861. je bil Vilhar izvoljen v kranjski deželni zbor in se je s svojo rodovino preselil v Ljubljano, toda ostal je v stolnem mestu razmeroma le malo časa. Nove gospodarske razmere so bile slabo vplivale na Vilharjevo itak precej lahkomiselno upravljanje premoženje in to ga je prisililo, da se je povrnil zopet na Kalec.

Odslej je bil Vilhar prava duša vsemu narodnemu in socialnemu življenju na Notranjskem, neutrujen bojovník za slovenstvo in je v zvezi z župnikom Mlakarjem, z rodovinama Domicelj in Fatur, z dekanom Gabrijanom, Ivanom Hrenom in drugimi rodoljubi preobrazil vso Notranjsko in napravil iz nje najzanesljivejšo narodno trdnjavo na Slovenskem.

L. 1863. je ustanovil v Ljubljani list „Naprej“ in poveril uredništvo Levstiku. Birokracija je list na vse načine preganjala in nazadnje je bil Vilhar še obsojen na šest tednov v ječo in je moral to kazn tudi prestat na ljubljanskem Žabjaku.

Sredi najživahnejšega dela je Vilhar umrl, naglo umrl, v najlepših moških letih dne 8. avgusta 1871. Vilharja so pokopali in tudi pozabili, toda sadovi njegovega agitatoričnega in umetniškega delovanja so ostali in vse slovenstvo ima od njih korist.

Če kdo po Prešernu, je zaslužil Miroslav Vilhar spomenik. Stal bode v Postojni kot vedno bodrilo, naj ostane Notranjska in vsa Slovenija vedno zvesta vzorom, ki jih je vcepil Vilhar v slovenska srca. Čast in slava spominu Miroslava Vilharja!

Pismo iz Hrvatske.

(Konstelacija strank v hrvatskem saboru. — Nadškof Posilović v preiskavi.)

V Zagrebu, 9. avgusta.

V zadnjem času se je v vseh hrvatskih časopisih živahno razpravljalo o bodočem delovanju hrvatskega sabora, da li bo namreč tako sestavljen sabor z 19 frankovci, 39 koali-

ranci in 30 razpuščenimi madžaroni mogel pozitivno delati za ustavne reforme. „Hrvatska“ je predlagala, naj se ta sabor, ker nima kompaktne vladne večine, razpusti; pri razpravi o adresi na kralja se med temi tremi skupinami itak ne bo mogel doseči uspeh. Vsi drugi časopisi so se izrekli proti razpustu sabora, še preden se je poskušalo delati v tem saboru. „Pokret“ in „Novi Srbobran“ sta konstatovala, da sedaj niti ni treba kompaktne večine. Vlada bo pri zbiranju in snovanju novih modernih ustavnih zakonov vedno našla posebno večino. Tudi drugje so parlamenti, kjer nima vlada kompaktne večine, a vendar morejo delati.

No sicer pa priznavam, da je vendar razlika med drugimi parlamenti in našim saborom. Konstelacija strank in vsa sestava sedanjega hrv. sabora je nenaravna. Volitve so bile pod staro vlado in staro prakso. Stara vladna stranka je z velikim naporom zrušena, a je vendar zraven sebe pustila v saboru še po številu močno skupino, ki so bili izvoljeni kot vladni pristasi. Kako se te skupine ne smatra za stranko, za nobeno predstavnicu vsaj enega dela naroda, dokazuje najbolje njen lastni razpust ter popolno bagatelizovanje pri volitvah delegacij in končno pri sestavi nove vlade. Sedaj stoji ta skupina 30 mandatov (7 jih je že pobegnilo) v saboru brez kluba, brez voditelja, brez kompasa. To je brezdvomno v saboru 88 poslancev zelo nenaraven in neprijeten položaj. Ako se sami ne odpovedo mandatom, česar dosedaj nočejo, potem se samo njih ne more pometati iz sabora. Kakih 6, največ 10 mandatov se ne bo verifikovalo, toda še vedno jih ostane 20. Poleg tega lahko ta skupina silno oslabi hrvatski sabor vis-a-vis Madžarom. V njej imajo namreč Madžari vedno pripravne služabnike, ki lahko postanejo v odločilnem trenutku poguben klin. Sedanji sabor je plod burje, ki je uničila staro madžaronsko stranko — kot večino, ni pa ustvarila sabora, ki bi bil vzpričo sedaj veljavnega volilnega reda vsaj količ-

LISTEK.

Kajn.

I.

Na prostornem dvorišču Jernačeve gostilnice je vedrega poletnega jutra čakal čeden uprežen voz. Mlada konja sta nestrpno stresala grivi in in bila s podkvami ob tla; voznik grbast dedec, je potrpečljivo čepel na sprednjem sedežu in zdajpazdaj odgnal kakšno posebno sitno muho od živali.

Iz gostilnice je stopil postavni krčmar z nekoliko mlajšim bratom v gosposki noši.

„Miha, danes se vidiva morda poslednjič“, je dejal visokovzrasli gospod in jel korakati počasneje proti vozu. „E — Tone, saj je Amerika tudi še na tem svetu,“ je odgovoril Miha zlovolljno.

„Želim ti vse dobro, Miha,“ je dejal Tone tiho. „In še nekaj bi ti rekel, če mi ne zameriš! Prosim te — ne igray več, ne kartaj!“

Miha je kisló pogledal proti hlevu in postal.

„Pusti to, Tone, to je moja stvar!“ je odgovoril ježno. „Saj sem vendar že dolgo polnoleten! In ti si mlajši brat, pa meni očitaj karte? Ali te nisem izplačal? Ali sem jaz tebe kaj vprašal, kaj boš ti počenjal, ko boš v Ameriki zidal hiše in kaj vem, kaj? Vsak zase, Bog pa za vse!“

Molče sta prišla do voza. Tone je hitro sedel, podal bratu roko in dejal: „Z Bogom!“

„Pa brez zamere, Tone, srečno mi potuj!“ je hladno izgovarjal Miha.

Voz je oddrdral. Miha se je naglo vrnil v zadnjo gostilniško sobo. Tam sta ga čakala debel, plečat mesar in črn, živook Italijan, konjski mešetar.

„No, Jernač, le hitro!“ je silil Lah in mešal karte. „Malora, kako morete izostati tako dolgo?“

„Tiho, polentar!“ je dejal krčmar in sedel h gostoma. „Koliko je v banki?“

„Dvesto goldinarjev!“ je odgovoril mesar.

„Moj denar!“ je tožil Italijan. „Igram! Maledetto, naj vzame vrag vse skupaj!“

„Pomagam!“ je vzkliknil Jernač. „Čakaj polenta, polentasta, boš videl,

kaj se pravi igrati z Jernačem! Vidiš, vse je moje!“

Krčmar je veselo shranil dvesto goldinarjev, mešetar pa je preklinjaje plačal štiristo goldinarjev v novo banko. Igrali so vsi trije in jo razbili. Jernač je imel v kratkem tristo goldinarjev dobička.

„Kakšen tepec je moj brat, kakšen tepec!“ si je mislil Jernač. „Tristo goldinarjev, kar takole!“

Dobival je ves popoldan. Od veselja se mu kar ni ljubilo jesti, samo pil je. Po kosilu pa se mu je izneverila sreča. Izgnubil je toliko, da je komaj plačal zvitemu Italijanu, ki je zdaj dobival igro za igro.

„Koliko mi daš za mojega konja!“ je vprašal Miha. Na vsak način bi bil rad nadaljeval igro, da bi popravil hudo izgubo.

Prišlo pa je dvoje žandarjev v gostilnico. Hitro so poskrili karte. Mesar in Italijan sta porabila ugodno priliko in odnesla pete pa Jernačev denar.

II.

Bilo je deževnega jesenskega dne. Miha Jernač je sedel v drvarnici na tnalni in premišljeval svojo nesrečo.

„Je pet let ni bil več gospodar na Jernačevini. Zaigral in zapil je vse, kar je imel. Koder je prej gospodaril, tam je moral zdaj hlapčevati.“

„Lenoba lena, že spet počivaš?“ se je zadr nad njim gospodar Sitar. „Kaj te naj redim zastoj, klada pijana?“

Jernaču je zavrela kri. Jel se je tresti po vsem životu; krčevito je zgrabil sekiro in jo je zagnal v kot.

„Tako ne boš govoril z mano, Sitar!“ je kričal. „Če nisi zadovoljen z mano, pa pojdem, ti tepec, ti bahač!“

„Še danes pojdeš!“ je vpil Sitar. „Kar poberi se! Pa glej, da mi vrneš tiste goldinarje, ki si mi jih dolžan!“

Jernač je zaškripal z zobmi in tako divje pogledal Sitarja, da se je mož umaknil v hišo. Miha je naglo odšel; vse je gomzelo po njem, nič ni vedel, kam bi se obrnil.

„Tujec me podi iz rojstne hiše!“ je sikal. „To je strašno! Oh, da bi imel denar, ki sem ga zapravil! Denar, prokleti denar!“

Zmračilo se je; iznova je jel kapljati jesenski dež. Venomer je strmel

Jernač predse; komaj je zapazil z brega lep voz, ki je zavil na Sitarjevo dvorišče. Jernaču je zablistela strašna misel.

„Popotnik, lep voz ima in bogve koliko — denarja! Denarja, denarja!“

Krenil je z brega in se prihotopil na dvorišče. Skozi okno je videl tujca, fino oblečenega gospoda, obrnjenega s hrbtom proti njemu; na rokah so se bliskali krasni prstani.

Kakor v omotici je taval Miha proti drvarnici. Stresel se je, ko je zagledal sekiro. Sedel je na tnalni in videl, da je šla dekla s svečo v prvo nadstropje, menda tujcu pripravljat posteljo.

„Kaj bi še premišljeval! Zdaj je čas! Denar mora biti moj, denar!“

Urno je pobral sekiro, jo skril pod suknjo in hitel proti veži. Nikogar ni bilo tu. Zgoraj je pela dekla. Tiho je smuknil po stopnicah in se skril v kot za omaro. Dekla je prihajala mimo; toliko, da se ga ni doteknila. Zadrževal je sapo, srce mu je utripalo do vratu. Punca je odšla doli, on pa je po prstih hitel v sobo, pripravljeno tujcu, in se skril pod posteljo.

kaj izraz pravega položaja v narodu. Zato bo ta sabor, čim bo izvedel najnujnejše reforme, moral na sebi izvršiti harakiri.

* * *

Vest o preiskavi proti našemu nadškofu Posiloviću, o kateri sem v svojem zadnjem pismu obširno govoril, je včeraj zopet postala sveža vsled takozvanega dementija ogrskega dopisnega urada. V tem komuniciraju, inspiriranem od zagrebškega kapitlja, se naglašja, da se je sicer nadškof Palunko res mudil kot apostolski vizitator v Zagrebu, a da se o njegovi misli ne more ničesar natančneje izvedeti. Toliko je pa gotovo, da ni izvedel preiskave proti nadškofu, marveč da se tiče preiskava nadškofove pisarne in nekih oseb, ki se nahajajo v nadškofovi bližini.

Na to je včerajšnji „Pokret“, vsestransko pobit ta dementi ter v podkrepljenje svojih trditev navedel nove interesantne detaje.

Že sam pojav apostolskega vizitatorja je nekaj nenavadnega. Ako je prišel samo radi nadškofove pisarne in radi nekaterih oseb okoli nadškofa, je že to znak nezaupanja napram nadškofu, ako ga ni le-ta direktno pozval, naj uvede preiskavo proti njegovemu osebju. Toda apostolski vizitator je prišel v Zagreb baš radi nadškofa in radi velikih nerednosti v kapitlju. Resnica je, da je bil z nadškofom skupaj samo en dan, ker mu je le-ta, čuvši zakaj je došel, obrnil hrbet in odšel v Gastein. Tako sta ga odpravila tudi škof Gugler in kanonik Horvat, ki sta še najbolj poštena v vsem kapitlju. Na to je vizitator Palunko odpotoval v Rogatec, da zasliši tam nekatere zagrebške kanonike. Tu se je baje razvila burna debata o nadškofu Posiloviću.

Današnje klerikalno „Hrvatstvo“ skuša s psovkami na naprednjake oslabiti vtis teh odkritij. List enostavno zatrjuje, da je misija škofa Palunka tajnost, ki ne spada v javnost. Že iz te „tajinstvenosti“ se lahko sklepa, da so informacije „Pokretove“ dobre. △

Pismo iz Srbije.

Po zaključanju izrednega zasedanja narodne skupštine. — Pred kongresom srbskega učiteljstva. — Onemogla jeza.

Belgrad, 9. avgusta.

Končno je izredno zasedanje narodne skupštine zaključeno in narodni poslanci so se že vrnili na svoje domove, da se odpočijejo od težkega „narodnega dela“, oziroma od mučnega sedenja v skupštinski dvorani pri tej neznosni vročini, ki je pritisnila Belgrad.

Bil je tudi še skrajni čas za to! Z delom, ki bi ga lahko izvršila v osmih dneh, se je pečala narodna skupština 28 dni — torej je mlatila celih 20 dni prazno slamo, iz katere je dobila opozicija en mandat, a dr-

žavna blagajna je postala za nekaj stotisočakov lažja.

Radi enega mandata se je pač izplačalo tratiiti dragocen čas in prazniti blagajno!

Ali strankarstvo je tako razvito in sovraštvo med posameznimi strankami tako močno, da se radi vsake malenkosti obstruira. Vsaka stranka v narodni skupštini je trdno prepričana, da vlada in njena večina sploh nikdar ne moreta imeti prav, da sta vedno na krivi poti, a ravno tako se vladne stranke prav rade smatrajo za nezmotljive.

Konflikti so na ta način, seveda, neizbežni, in borba se vodi na vsakem posameznem vprašanju, ker politikom manjka tolerancije in medsebojnega spoštovanja. Ko bi se vodila borba samo za principe, bi bila manj ogorčena in bolj stvarna, a tako je ta borba brezobzirna, ostra in — malenkostna.

Obstrukcija radi enega mandata!

Ta pojav sam dovolj jasno poka- zuje, da so parlamentarne razmere v Srbiji nezdrave in velika sreča je, da je pri poslednjih volitvah ena stranka (zmerno radikalna) dobila dovoljno večino, ker na ta način je vsaj delomično omogočeno resno in uspešno delo, a da za to ni potrebe za ustvarjanje koalicij, ki se pri takih razmerah takointako ne bi mogle dolgo vzdržati. Sedaj more opozicija vlado in njeno večino loviti v njenem delu edino z obstrukcijo, a ta je v Srbiji silno nepopularna in zato jo bo opozicija izbegavala.

V svojem dolgem izrednem zasedanju je narodna skupščina verificirala volitve, vladi je dala pooblastilo za reguliranje trgov. odnosajev z inozemstvom in je votirala kredit 500.000 dinarjev za iskanje novih potov za srbski eksport.

* * *

Prihodnji teden se sestanejo v Belgradu učitelji iz vseh pokrajin, kjer žive Srbi, da se posvetujejo o pospeševanju in napredku ljudskega šolstva in o svojih stanovskih vprašanjih.

Ta kongres pridobiva na svoji važnosti mnogo s tem, da bodo na njem sodelovali tudi odposlanci slovenskega, hrvatskega in bolgarskega učiteljstva in bo to prvi kongres jugoslovanskega učiteljstva! Posebno pozornost zasluži predlog slovenskih učiteljev, da se ustvari zveza vseh jugoslov. učiteljskih društev, ker ako se ta ideja realizira — o čemur ni dvoma — in ako se poda novo ustvarjena jugoslov. učiteljska zveza resno in energično na delo, stori se velik korak naprej k realizovanju jugoslov. ideje.

Jugoslov. upodabljaljoči umetniki so se že organizovali in že prirejajo skupne razstave svojih del; storjen je začetek organizaciji jugoslovanskih književnikov in časnikarjev in v kratkem začne ta organizacija najbrže že delovati, a sedaj se nam obeta organizacija jugoslovanskega

učiteljstva! Slepce je, kdor še ne vidi, da veje po slov. jugu nov duh, ki vabi Jugoslovane k skupnemu delu za skupno bodočnost!

Raztrgani deli slov. juga so se začeli medsebojno približevati in ako v delu na približevanju ne nastane zastoj, ne bomo več dolgo čakali in pride čas, ko se iz teh raztrganih in slabih udov ustvari nov in močan organizem, ki bo sposoben, da stopi v odločilno bitko s tujci, ki so že zgrabili in držijo v rokah velik del slov. juga in iztezajo poželjivo svoje roke tudi po ostalih delih te lepe zemlje!

Škoda je samo, da se vedno najdejo ljudje, ki hočejo pridejati vsaki jugoslovanski manifestaciji nekaj fantastičnega panslavizma. Tako hočejo — kakor sem od zanesljive strani zvedel — tudi na konferenciji jugoslov. učit. delegatov neki srbski učitelj predlagati, naj se osnuje vseslo- vanska učit. zveza.

Smešno! Še jugoslovanski skupno delo je bilo do sedaj zelo ovirano vsled medsebojnega nepoznavanja, pa fantazirajo ljudje o skupnem delu vseh Slovanov! To so ljudje, ki so zelo dostopni frazam a la „Od Urala do Triglava“ itd., ali zato mislijo ne znajo in zato pogorijo s svojimi eventualnimi predlogi na kongresu!

* * *

V avstrijskem nemškem in Avstriji prijaznem (tega je zelo malo) časopisu se zapaža zopet živahno gibanje, ki je podobno premikanju velikih vojnih mas proti sovražniku.

To časopisje stopa v boj proti Srbiji. Odkar je izšla srbska „modra knjiga“, besni Goluchowskega žurnalistika in priobčuje o Srbiji zlobno izmišljene vesti, ki jih dobiva iz avstro-ogrskega ministrstva zunanjih zadev.

Goluchowskega je „modra knji- ga“ ujezila, ker so v njej objavljene vse note, izmenjane med Srbsko in avstro-ogrsko vlado v zadevi carin- skega konflikta in iz teh not se lepo razvidi, da je on avstro-ogrski dele- gaciji in celi javnosti povedal ne- resnico, ko je vso krivdo radi carin- ske vojne zvrčal na Srbijo, ki da je — po njegovih trditvah — odklonila avstrijske zahteve. Iz dokumentov, objavljenih v „modri knjigi“, se vidi, da to ni istina in zato besni od Go- luchowskega odvisno časopisje in bljuje ogenj in žveplo na Srbijo in na njeno vlado.

Sedaj vpijejo na Dunaju, da je ministrski predsednik Nikola Pašić postal netaktno, brez ozirov na mednarodno kurtoazijo, ko je dal na- tisniti „modro knjigo“, predno je dal tekst na cenzuro grofu Goluchow- skemu.

To je predrznost, lastna samo slugam grofa Goluchowskega, a višek predrznosti je bil, ko je namestnik avstro-ogrskega poslanika v Belgradu službeno protestiral pri ministrskem predsedniku radi publikovanja „modre knjige“.

Tudi druge države so že publi- cirale raznobarvne svoje knjige — Francija in Nemčija na pr. v maro- kanskem vprašanju — in nikdar se se ni zgodilo, da bi kaka država dala tako svojo knjigo „na cenzuro“ drugi državi, a zgodilo se ni niti to še, da bi kaka država protestirala radi pu- bliciranja njenih diplomatskih aktov — ako se ti akti nahajajo v rokah dotične države, ki te akte hoče pu- blicirati!

Srbska vlada se čisto nič ni pregrešila nad mednar. kurtoazijo, pač pa je Goluchowski s protestom v tej zadevi pokazal, da o mednarodni kur- toaziji nima pojma!

Ali si pa grof Goluchowski do- mišlja, da srbski ministrski predse- dnik brez predhodnega njegovega do- voljenja niti kihnuti ne sme? Ako Goluchowski tako misli, potem je v veliki zmoti, kar je pa njegova na- vada, ker ta gospod je prav pogo- stoma v zmoti in neki Napoleonov minister je imel popolnoma prav, ko je avstro-ogrske diplomate karakteri- ziral s temi-le značajnimi besedami: avstrijski diplomati imajo le eno jve- liko pogrško: vsaka pametna misel jim pride v glavo tri dni pre- poznno — — —!

Avstrijski cesar v Hercegovini.

Belgrad, 10. avgusta. Vest, da namerava cesar Franc Jožef priti v Trebinje, je dala v političnih krogih povod za raznovrstne govorice. Av- strijskemu vladarju sicer ne more nihče odrekati pravice, da bi ne smel stopiti na tla okupiranih dežel, toda čudno je vsekakor, da se celih 28 let ni poslužil te pravice, a sedaj na svoja stara leta, ko mu je vsako daljše po- tovanje breme, pa se poda v kršno Hercegovino ravno ob času, ko je razmerje s Srbijo najbolj napeto ter morajo njegovi ožji svetovalci vedeti, da zbudi ta korak ljubosumnost in najrazličnejše ugibanje. Splošno se go- vori, da Avstrija namerava prekora- čiti svoj berlinski mandat ter ane- kirati Bosno in Hercegovino. Dosedaj je imela avstro-ogrska politika v tem pogledu vedno svoje oziere na vsako- jake občutljivosti, in posebno minister grof Kalnoky je bil, ki je znal vedno cesarja zadrževati od obiska v Bosni in Hercegovini. Grof Goluchowski je seveda drugega mnenja.

Nova volilna pravica na Ogrskem.

Budapešta, 10. avgusta. Ka- kor poroča neki dobro poučeni časnik, temeljila bo nova volilna predloga na sledečih pogojih: vsak 24 letni ogrski državljani, ki zna madžarsko čitati in pisati, je volilec, izmed ostalih polno- letnih državljanov pa le taki, ki so bili vojaki; vsak samostojni trgovec in vsak obrtnik, ki ima obrtno dovo- ljenje, ima po več glasov. Ali bo volitev tajna, še ni določeno.

Prvi črnogorski parlament.

Cetinje, 10. avgusta. Prihodnji mesec se začne v Črni gori volitve v novi parlament, ki se sestane meseca oktobra. Na dvoru, kjer jim je bila ruska дума za vzgled parla- mentarnega delovanja, že na tihem obžalujejo, da se je izdala ustava, ker se boje, da je ravno дума dala navodila radikalnim elementom, ki jih sicer ne bo mnogo, a brez njih vendar ne bo. V ministrstvu in državnem svetu že delajo pridno vse priprave za nove volitve in za parlamentarno življenje. Ravno kar je izdan zakon o ministrski odgovornosti. Knez in narodna skupščina imajo pravico obtožiti ministra, ako: 1. za- krvi izdajstvo proti domovini ali vladarju; 2. kadar prekrši ustavo; 3. kadar se bi dal podkupiti; 4. kadar škoduje državo iz koristolovstva; 5. kadar prekrši volilni zakon, ki daje državljanom popolno svobodo pri gla- sovanju; 6. zaradi zlorabe svoje uradne oblasti in 7. ako bi nalašč napačno poročal vladarju ali narodni skupščini. Kaznuje se ali po običnem kazenskem zakonu ali po izjemnih določbah od 2 do 4 let. Sodilo bo posebno so- dišče, sestavljeno iz državnega sodišča in članov državnega sveta.

Bolgari proti Grkom.

Sofija 10. avgusta. Protigrško gibanje na Bolgarskem se nadaljuje. Za 19. avgusta je sklican velik pro- testni shod v Plovdiv. Po Plovdivu so povsod nabiti takozvani narodni ukazi, ki strogo prepovedujejo na ulicah govoriti grško. V Jambolu so bili včeraj po protestnem shodu veliki izgredi proti Grkom. Množica je vkljub vojaštvu razdajala več gr- škikh trgovin in neko tovarno. V Varni so Bolgari prisili župana, da je odpustil iz mestne službe vse Grke.

Grško-rumunski konflikt.

Bukarešt 10. avgusta. Depu- tacija rumunskih visokošolcev je izro- čila ministrskemu predsedniku in mi- nistru zunanjih zadev spomenico o žalostnem položaju Rumunov (Ku- covlahov) v Macedoniji. Spomenica prosi vlado, naj se odločno zavzame za rojake v Macedoniji. Oba ministra sta obljubila, da se stori vse, da se izpolni Kucovlahom opravičene za- hteve. — Ministrski svet je takoj na to sklenil, da se iztira 57 najbolj agitatoričnih Grkov iz Rumunske.

Sultan zbolel.

Carigrad 10. avgusta. Današnja verska slavnost se je morala odpo- vedati, ker je sultan zbolel. Govori se, da bo moral biti operiran, dočim se z druge strani zatrjuje, da se je operacija že izvršila ter je sultan zelo slab.

Položaj na Ruskem.

Bodoča дума.

Moskva, 10. avgusta. Tukaj zborujejo že več dni člani „stranke

Dalje v prilogi.

Gosta precej dolgo ni bilo gori. Miha je trpel grozne muke.

„Se utegnem zginiti!“ si je mislil. „Seki roč! — Toda denar, denar! Ali sem jaz kriv, da sem imel toliko nesreče pri kartah? Ali me niso ubili? Zakaj bi ne ubijal še jaz! — Umorim ga, tujega moža, nedolžnega! Mar bi umoril Sitarja! Sitar je kriv mojega pogina bolj kakor tisti Italijan!“

„Že gre!“ Če ima psa s sabo, sem izgubljen! Da nisem pomislil tega prej!“

Gospod je prišel brez psa. Priž- gal je svečo, listal v denarnici, po- ložil revolver na stol ob postelji, vr- gel denarnico pod zglavje in stopil k oknu. Dolgo je zrl v melanholično jesensko noč. Zunaj se je razvedrilo, izza bližnjega holma se je pokazala luna. Popotnik se je slekel, ugasnil luč in legel.

Vse je utihnilo po hiši in vasi. Miha je ležal v svojem skrivališču ves potan; nejasno je čutil, kako mu lega na možgane nekaj topega, nekaj kakor težka, trda mrena.

Trudni tujec je zaspal mirno; jasna mesečina je zasijala skozi okno in slikala okrov okvir na tla. Počasi, previdno se je pomikal Miha izpod postelje. Misli ni ničesar več, čutil je

le tajen, neukročen nagon, da usmrti svojo žrtev. Tujec je bil obrnjen proti steni; počasi je vzdignil Miha sekuro in stopil drgetaje korak bliže. Tedaj je zaškripala deska pod njim. Tujec je planil hipoma kvišku in zgrabil re- volver, Miha je omahnil k steni.

„Kdo je?“ je zavpil gospod in prižgal svečo.

Miha je venomer strmел v smrtno- bledega gosta, kakor v prikazen z dru- gega sveta; sekira mu je padla iz rok. Spoznal je — svojega brata Antona.

„Ubil sem svojega brata!“ je ječal. „Duh mrtvaški, pusti me! Ne preganjaj me!“

„Stoj, Miha!“ je vzkliknil brat. „Vrni sem se iz Amerike. Lahko ti pomagam! Bil sem srečen vseh po- djetjih! Poslušaj me!“

„Umoril sem te!“ je vpil Miha in planil iz sobe po stopnicah doli. „Pomagajte mi, rotim vas ljudje, po- magajte mi, preganja me duh mojega umorjenega brata! Ubil sem ga, s se- kirom sem ga! Kaj sem! Vidite Kaj- na? Mrlič je zmeraj za mano! O, po- magajte mi!“

Na dvorišču se je zgrudil. Zastonj je bil ves trud brata Antona; Miha ga ni mogel več umeti. Očedli so ga v blaznico. **Rado Murak.**

Osvetnik.

Zgodovinska povest.

(Dalje.)

„Ravno je hotela pikro odgovoriti, ko je vstopila gospa Katarina in vzkliknila:

„Dragi gostje, naznaniti Vam mor- ram vsego novico. Danes bomo imeli pri večerji novega gosta. Vodja čete, ki ste jo videli, je hrabri Marko plem. Pirin, o katerem nam je moj mož toliko lepega in laskavega spo- ročil.“

„Ah, to je lepo, to me veseli,“ se je radovala Marija Saloma. „Torej ga bom vendar spoznala tega junaka, ki pobija krivoverce kakor pse in zani- čuje kristjane tako, da še križa neče nositi. A bojim se, da se bo iz nas norca delal. Pravijo, da je neizmerno bogat in da razsiplje zlato in srebro kakor bi je po cesti pobiral. Kaj mu moremo ponuditi v tem starem, siro- mašno opremljenem gradu in v njega nizkih dolgočasnih sobanah.“

„No, saj ti rada zabavaš vsako- vrstne ljudi,“ se je oglasil Adam, „glej torej, da se tudi Marko Pirin ne bo dolgočasil. Sicer pa imamo dobro brušene meče in če bi kdo

postal nesramen ali žaljiv, ga razse- kamo na kose, pa bodi tudi najboljši prijatelj ali prvi izmed protežirancev plemenite gospodične Marije Salome Kolovške.“

„Že zopet govoriš preveč, moj dragi brat. V ostalem pa je mogoče, da si bo znal Marko Pirin pridobiti celo tvoje spoštovanje; jaz bom prav rada delala na to ...“

„Pred vsem pa boš delala na to, da tudi njega premotiš, da se zaljubi v tebe in postane tvoj suženj.“

„Suženj? Lahko postane moj ljubimec, če hoče. Naj le premaga Kristofa Zlatopoljca in vse mu do- volim, kar bo zahteval. Kar sem ob- ljubila vsem drugim plemenitašem, velja tudi zanj in da bo to vedel, mu še danes vse povem.“

„Marija Saloma, bodi previdna“. Gospa Katarina je poznala strastno odkritosrčnost in brezobzirnost svoje hčere in je bila v strahu, da se kom- promituje. „Ne govori ničesar, kar bi moglo plemiču Pirinu dati vzrok, da bi o tebi slabo mislil ali se iz tebe norčeval. Zlasti ne govori o tem, kar obetaš premagovalcu Zlatopoljca in najbolje bo, če sploh molčiš o smrti in o vstajenju Kristofa Zlato- poljca, kajti to je očitna bajka in

Pirin te bo zasmehoval, če bo videl, da veruješ takim izmišljotinam.“

„Bajke ... izmišljotine ... Ali čujete župnik Lavrencij, kako sodbo izreka moja mati. Vašo pripovedko smatra za pustolovsko izmišljotino.“ „Na mojo dušo, da sem vse po pravici povedal,“ je hitel zatrjevati župnik Lavrencij.

„Pustite svojo dušo v miru,“ se je naglo oglasila Marija Saloma. „Ali nimate drugega poroka in druge priče? Moja mati sodi, da je Vaša duša tako črna, da se nanjo ni za- našati.“

„Ti si utelesena hudobnost,“ je jezno zakričal Adam in je s pestjo srdito udaril ob mizo. Župnik Lav- rencij je bil eden najboljših njegovih prijateljev, zato se je s tako vnmom zanj zavzel. „Ti že nisi več ženska, nego demon.“

„Prav, če sem demon,“ je ravno tako razburjeno odgovorila Marija Saloma, „saj vidim, da mora priti demon, če hočemo premagati Kristofa Zlatopoljca, kajti navadni vitezi, naj bodo še toliko junaki, niso temu kos.“ Žvenket orožja na hodniku je naredil prepričevalen konec. Vrata so se odprla in v sobo, ki je bila že temna, je stopil Marko plem. Pirin. Pred

minnega obnovenja“ in „zveza z dne 30. oktobra“, da bi za bodoče zasebanje dume vse odlične elemente ruske družbe združili k skupnemu programu. Ta program zahteva, da je treba razmeroma upoštevati tudi manjšine. Posvetovanja se udeležujejo tudi nekateri člani „stranke za narodno svobodo“.

Smrtne obsodbe.

Petrograd, 10. avgusta. Vojno sodišče v Kronstatu je razun že smrtnih sedem mornarjev še obsodilo na smrt nadaljnjih 170 oseb. Ali so tudi te že ustrelili, ni znano.

Varšava, 10. avgusta. Jutri razglasi v Revalu vojno sodišče sodbo nad puntarji križarke „Pamjat Azova“. Nekateri med njimi bodo vsakakor ustrelili, v prvi vrsti glavnega agitatorja, ki je baje dijak, a se ne povedati svojega imena. Ker se je bati, da bi se mornarji na vojnih ladjah pred Revalom zaradi obsodbe mornarjev spuntali, dobile so vse vojne ladje ukaz, da za šest dni zapuste Reval.

Zapiranje poslancev.

Varšava, 10. avgusta. Deset poljskih poslancev, ki so se mudili v Varšavi, so na ukaz gubernatorja arežirali zaradi udeležbe na revolucionarnih zarotah.

Kmečki nemiri.

Petrograd, 10. avgusta. V guberniji Poltava se kmečki nemiri zelo širijo. Nihče ne dela na polju. Kmetje hodijo v trumah iz kraja v kraj, požigajo velika posestva ter uničujejo žetev. Veleposestvo velikega kneza Nikolaja so uporni kmetje popolnoma eropali in požgali.

Napad na ječo.

Varšava, 10. avgusta. Okrožno jetnišnico v Samari, kjer je kakih 120 političnih kazencev, so revolucionarji sporazumno s policijo napadli, ravnatelj je ustrelil in vse jetnike osvobodil.

Socialistične agitacije.

Varšava, 10. avgusta. V vasi Tohemerniki (gubernija Lublin) so kmetje zaradi socialistične agitacije ubili šest dijakov in neko deklico. Pojoja se je udeležil tudi vaški pop.

Petrograd, 10. avgusta. Med uporniki, ki so jih zaprlj v Kronstatu, je tudi več dijakov in drugih mladih deklet, ki so že lansko jesen prišle v Kronstat ter vstopile v ondotne javne hiše za prostitutke z namenom, da pridobe mornarje za punt.

Glasovi iz Idrije.

Oswald zopet v elementu. Kdor čita Idrijske novice v „Slovenec“ in Glasove iz Idrije v „Slovenskem Narodu“, je moral opaziti, da so zadnji zlobnega Oswalda precej presunili. Klerikalci so mu jeli očitati, da je pisal presurovo, liberalci pa so kazali nanj, češ, zdaj jih je dobil po zobeh. In tedaj je postal Oswald vendar malo sram; začel se je izgovarjati, da ne piše on vseh Idrijskih novic in hotel je, da bi drugi prevzeli vso njegovo ostudnost nase. A sramežljivost, ki je tudi lepa lastnost svete

vere, ga je kmalu popustila in zlobni Oswald je jel na novo pretakati gnusobno v Idrijske novice. Začel je zopet zavijati, kakor so to delali stari zofisti, ki so zavijali in na spreten način prešli iz jedra na postranske in malenkostne stvari, računajoč na neizobrazbo in nepremetenost svojih privrženecv. In le take ima Oswald za seboj. — Kot zofista se je pokazal Oswald zopet v zadnjem sobotnem „Slovenec“, kjer trdi, da Ganglov pouk v petju za cerkev ne zadoštuje. To je zopet tako nesramna trditev, da je popolnoma vredna svojega avtorja. Pri dijaških konceratih, katere so priredili naši realci pod vodstvom g. Gangla, smo občudovali v petju preciznost in fineše, ki jim jih je mogel privaditi le pevovodja, ki je na svojem mestu. In isti pevovodja naj bi ne znal priučiti istih dijakov za lahke cerkvene pesmi, kakor so odmerjene večinoma za dijaško cerkevno petje! To je prismo-darija, g. Oswald! Seveda bo zdaj prišel zofist Oswald in rekel, saj sem mislil le „preludiranje“. Pa tudi tu Vam moramo reči, da je prismojen, kdor trdi, da je preludiranje tako teška stvar, da bi se ga pevovodja, ki ima tako izvrstne uspehe v petju, ne privadil. To Vam verjame kvečjemu kaka volilka, kakršne imate Vi za seboj. — Zvijati se znate, da bi skoraj lahko nastopili zdaj, ko je lepa prilika, v cirkusu Fumagali kot „kakačlovek“, a nam se vendar ne boste izmuznili. Dobro vemo, da Vam ne gre za stvar, ampak le zato, da bi očrnil in onemogočil g. Gangla in oblatili zopet enkrat našo realko in zato nastopate kot zofist; vsak razsoden človek ve to prav dobro.

Oswald in dijaški kancerji. Oswaldov element, ki obstoja iz same zlobnosti, se zaletava zopet v kazni, katere je odredil učiteljski zbor realke temu ali onemu učenecu. Tudi tu se vidi jasno namen, ki vodi zlobnega Oswalda. Nam se zdi vsa stvar res preotročja, da bi odgovarjali na to. Opomnimo le toliko, kolikor nam je znano, da namreč odreja kancerje na vseh srednjih šolah edino le cel učiteljski zbor, in ta obstoja na idrijski realki iz 11 gospodov. Menimo, da pri tako velikem kolegiju ne more biti govora o pristranosti in politiki, če se gre za prestopke kakkega učenca. Vse drugače pa morajo biti kazni in izključitve učenka na c. kr. deklški ljudski šoli v Idriji, katere odreja zlobni Oswald na svojo roko in brez vednosti voditeljice, kar nam je tudi znano!

Oswald se zagovarja, da ni slab katehet, češ, saj vendar kažejo učni uspehi na srednjih šolah, kako dobro znajo njegovi nekdanji učenci verouk, ker so dobili pri njemu, dobro podlogo. Hudobni Oswald, zapomnite si: Lastna hvala, cena mala. Sicer pa učenci pač ne rabijo velike podlage, da se navadijo eno ali dve strani krščanskega nauka na izust. Znano nam je pa tudi, da Oswald kaj rad podaljša 15 minutni odmor ob desetih dopoldne, da si pridobi pri „Črnem orlu“ podlogo, pa ne duševne ampak telesno, seveda si njegovi učenci med tem sami bistrijo glave. Kadar pa dobi obisk, pa pusti šolo in doma zabava svoje prijatelje Cirile in druge. O tem bi pač lahko pisali še marsikaj, pa čemu, saj je najboljši dokaz, da je Oswald dober katehet, videl sam gospod škof, ko je nadzoroval učence ljudske šole in so mu isti tako precizno odgovarjali na vsa njegova vprašanja. Kar se pa tiče učencev na

realci, pa moramo dostaviti, da je pač realčni katehet isti, ki s svojo marljivostjo skuša doprinesiti, kar je „pridni“ Oswald zamudil, ko zabava svoje prijatelje in sedi pri „Črnem orlu“.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 11. avgusta.

— „Mir“ o „Slovenec“. Danes došli „Mir“ piše v notici „V lastni zanki“ tako-le: „Vse prizadevanje „Slovenca“ gre na to, sebe in dr. Šusteršiča v zadevi volilne reforme oprati in krivdo radi neuspehov glede Koroške zvaliti na druge. Kakšnih sredstev se „Slovenec“ v tem pogledu poslužuje, dokazujemo na drugem mestu. Tukaj hočemo le na dveh citatih iz „Slovenca“ samega, in sicer iz ene in iste številke tega lista pokazati, da se mu ne gre za resnico in pravico, temveč samo za to, da bi za vsako ceno pred svojimi verniki prav obdržal. Samo tako si je tolmačiti sledeče: „V številki od 4. avgusta piše „Slovenec“ med dnevnimi novicami doslovno: „Resnica je, da je dr. Šusteršič pridobival nemške krščanske socialce, da so ti tudi obljubili glasovati za kompenzacijske na Koroškem, da so pa nemški krščanski socialci v zadnjem hipu v odseku snedli svoje besede v strahu pred nemškimi nacionalci in je ves trud za drugi slovenski mandat na Koroškem brez dr. Šusteršičeve krivde padel v vodo. To so dejstva, vse drugo je nesramna laž.“ — Tako „Slovenec“; kdor trdi kaj drugega, je torej nesramen lažnik, kajti „Slovenec“ je najbolje informirani list na slovenskem jugu in vrhu tega nezmisljiv. Nesramna laž bi bila torej, ako bi kdo hotel trditi, da nemški krščanski socialci niso bili za kompenzacijske na Koroškem, in nesramen lažnik je tisti, ki bi tajil, da so krščanski socialci šele v zadnjem hipu v odseku svojo dano besedo snedli. Kljub temu pa isti „Slovenec“ v isti številki v „tedenskem pregledu“ ginjaivo popisuje, kako je dr. Šusteršič, „med tem ko so drugi govorili“ (malo pozno je že bilo takrat — opomba stavčeva) „pridobival glasove od osebe do osebe“ (med katerimi poslanci pa? Med Slovani takega truda ni bilo treba, nemški krščanski socialci so bili pa tudi že pridobljeni!) in pusti dr. Šusteršiča samega doslovno tako-le govoriti: „Žal, da se mi pri Koroški ni posrečilo pridobiti niti enega nemškega glasu. S predlogom za reasumiranje Koroške in Štajarske so se strinjali vsi poslanci „Slovenske zveze“. Ker pa so nemški krščanski socialci izjavili, da glasujejo samo za Štajersko, ni bilo drugega, kot zadovoljiti se s tem, drugače bi docela pogoreli.“ — Kdo se tukaj nesramno laže — ali „Slovenec“ ali dr. Šusteršič? Oba ne moreta imeti prav. Po „Slovenec“ so bili krščanski socialci za kompen-

zacijske na Koroškem pridobljeni, in sicer po dr. Šusteršiču pridobljeni, dr. Šusteršič sam pa zopet pravi, da so bili krščanski socialci samo za kompenzacijske na Štajerskem! Po „Slovenec“ so krščanski socialci dano besedo šele v zadnjem hipu v odseku snedli, torej nečastno in zahrbtno postopali; po dr. Šusteršičevi pripovedki pa so krščanski socialci popolnoma odkrito postopali, ker so naravnost izjavili, da za Koroško ne glasujejo, ampak da glasujejo samo za Štajersko. Sedaj pa res ne vemo, ali naj verjamemo „Slovenec“ ali dr. Šusteršiču, ker sta oba enako verodostojna in oba enako nezmisljiva. Gotovo je le to, da se eden izmed njiju nesramno laže; kdo je tisti, o tem naj se pomenita sama med seboj. — Rodoljubni Korošci! Sedaj vidite, da „Slovenec“ in njegovim opodam ni vsega verjeti; bodite torej oprezni in takim ljudem na ljube ne dajajte razdora med koroškimi Slovence!“ — Dalje prinaša „Mir“ notico „Kup laži“, v kateri je rečeno: „Pregovor pravi, da se onemu, ki se enkrat zlaže, v drugič ne verjame več. Prashamo: ali je mogoče verjeti tistemu, ki se ga zaloti kar na celi vrsti laži? Kar je „Slovenec“ v zadnjem času glede Koroške skupaj nalagal, presega že vse meje. Rodoljubi, ki so bili od nekdaj prijatelji in somišljeniki tega lista, prijemljejo se za glavo in se povprašujejo, odkod ta pobesnelost v zadnjem času in kam naj vodi taka politika loparja in laži napram stranki istega mišljenja? Ta pisava pa obenem dokazuje, da „Slovenec“ zagovarja stvar, ki je s poštenimi sredstvi zagovarjati ni mogoče. Par slučajev iz ene same „Slovenčeve“ številke (od 4. avg.) za zgled: Prva laž: Dne 28. julija je „Slovenec“ pisal: „Celovsko vodstvo ni hotelo, da bi kranjski državni poslanci delali za Korošce. Vemo za kranjske državne poslance, ki se pisali po podatke, da bi koroške zahteve zastopali, pa niso dobili niti odgovora.“ Po tej trditvi je bilo torej več kranjskih državnih poslancev, ki so celovškemu vodstvu pisali po podatke radi volilne reforme, pa niti odgovora niso dobili. Na poziv v zadnjem „Miru“, da hočemo izvedeti za imena tistih kranjskih državnih poslancev, „Slovenec“ ni preklical svoje trditve, temveč 4. avgusta pisal sledeče: „Državni poslanec dr. Žitnik je pisal dr. Brejcu po razne podatke, a ni dobil niti odgovora. O tem bomo še govorili, da se spozna izvestno zahrbtno delovanje.“ Kaj je resnica na tem? Resnica je samo ta-le: Dne 12. marca lanskega leta (1905), torej v času, ko o volilni reformi nihče še niti sanjal ni, je dr. Žitnik dr. Brejcu (in ne „vodstvu“) pisal po nekaj podatkov o justičnih razmerah na Koroškem, da bi jih spravil v razgovor v budgetnem odseku. Za kake druge podatke dr. Žitnik niti celovškemu vodstvu, niti dr. Brejcu ni nikdar pisal, najmanj pa za kake podatke o volilni reformi. Če si upa drž. poslanec dr. Žitnik kaj drugega trditi, naj le poskusi! Morda je mislil, da se je dotično njegovo pismo izgubilo; pa se ni, temveč ga lahko vsak čas objavimo v celoti in z njim dokažemo, da se je „Slovenec“, čigar urednik je dr. Žitnik sam, na nečuvstvo nesramen način zlagal, samo da bi oblatil in osumnili politično vodstvo koroških Slovencev. Koliko laži kar na enem kupu: laž, da je kak kranjski drž. poslanec (ljudske stranke) po podatke radi volilne reforme pisal; laž, da je pisal vodstvu v Celovec; laž, da od vodstva niti odgovora ni prejel. In ko je „Slovenec“ svojo laž skušal dokazovati, se je drugi zlagal, trdeč, da je dr. Žitnik pisal po razne podatke, dočim je isti pisal samo za justične podatke. Ali morda ve dr. Žitnik, kaj je dolžnost obrekovalca pred vero in vestjo? Druga laž: V zadnjem „Miru“ smo objavili notico pod naslovom „Nemška sodba“, v kateri smo iz „Kärntner Tagblatta“ od 29. julija ponatisnili odlomek, ki v njem „Tagblatt“ dokazuje, da niso nemški kršč. socialci krivi nezasi-

šane razdelitve volilnih okrajev na Koroškem, temveč da sta le dr. Ploj in dr. Šusteršič interese štajerskih in koroških Slovencev izdala. Na to pravi „Slovenec“: „To je bil volilni manevar nemških krščanskih socialcev“. — Zamolčuje pa svojim bralcem, da je tako pisal „Kärntner Tagblatt“ dne 29. julija, torej že po volitvi na Gornjem Koroškem, ki je bila že 24. in 28. julija, torej volilni manevar — po volitvi! — Tretja laž: Dasi se je na zaupnem shodu izrečno konstatiralo in poudarjalo, da naš shod in naši sklepi nimajo niti najmanjše in najhujše zveze s kranjskimi liberalci, in dasi smo to tudi v „Miru“ opetovano in odločno poudarjali, trdi „Slovenec“ brez prenehanja nasprotno. In ker nima prav nobenih dokazov za svojo trdovratno trditev, mora si jih naravnost izmišljati. Tako piše doslovno: „Dobesedno resolucije je „Slovenski Narod“ prejel v tiskarni nego je bila v Celovcu sklenjena“. To trdi „Slovenec“ z gotovostjo zgodovinarja, in kdor njegove trditve ne verjame, proglasi ga za — liberalca. Resnica pa je, da se je besedilo naših resolucij še le tik pred shodom zaupnikov sestavilo in da do shoda razun msgr. Podgorcu, ki jih je predlagal, in dr. Brejcu kot predsedniku, živi duši ni bilo znano. Kako naj bi bil torej „Narod“ dobesedno resolucijo imel prej v svoji tiskarni nego je bila v Celovcu sklenjena? To bajko si je izmislila razgreta fantazija „Slovenčeva“ z nečastnim in nepoštenim namenom, vodstvo koroških Slovencev sumničiti in mu, če mogoče, ukrasti zaupanje slovenskega prebivalstva! — Toda uspeh bo ravno nasproten!“

— Pričevanje dr. Gessmanna.

Pretekli teden smo zabeležili vest, priobčeno nam iz povsem zanesljivega vira, da je po glasovanju o kompenzaciji za kočevski mandat vodja koroških krščanskih socialcev Weiss interpelliral načelnika državnozbornskega krščansko-socialnega kluba, dr. Gessmanna, zakaj da ni njegova stranka v odseku glasovala za ono razdelitev volilnih okrajev na Koroškem, ki je bila nasvetovana s slovenske strani, in da mu je le-ta na to interpelacijo odgovoril dobesedno tako-le: „Ja, was wollt Ihr denn, wir haben doch im Einverständnis mit Dr. Šusteršič gehandelt!“ To razkritje je klerikalce zadelo v živo in da bi se oprali, se je dr. Žitnik obrnil naravnost na dr. Gessmanna, milo ga prosič in roteč, naj jim pomaga iz zagate in izjavi, da on ni govoril onih besed. In dr. Gessmann je uslišal mile prošnje svojih zaveznikov ter v posebnem pismu, naslovljenem na dr. Žitnika, ne samo spontano izjavil, da dotičnih besed ni govoril, nego celo izdal dr. Šusteršiču za njegovo delovanje v zadevi volilne reforme naj-sijajnejše spričevalo. „Slovenec“ je to pismo z največjo slastjo priobčil pretekli četrtek, misleč, da je z njim sijajno opran dr. Šusteršič. Kdor ve, kako se navadno „klanfajo“ take izjave, ki naj rešijo obdolženca, dasi je kriv, ne bo mnogo dal na Gessmannovo pismo. Znano je, da je kršč. socialcem največ ležeče na tem, da postane vladna volilna reforma zakon. Zato se trudijo na vse načine, da bi bila vladna predloga sprejeta v zbornici. Najboljši zavezniki v tem njihovem stremeljenju so jim slovenski klerikalci, ki hodijo z njimi čez drn in strn. Ako te ljudstvo prisili, da morajo kreniti na drugo pot in nastopiti proti vladni reformi, je lahko pokopana vsa volilna reforma. Dr. Gessmann vedno dobro, da zavije vrat dr. Šusteršiču, ako nede-mentuje svojih besedi o Šusteršiču napram Weissu. Ker je Šusteršič njegov najboljši zaveznik, katerega še potrebuje vse dotlej, da bo spravljena pod streho volilna reforma, je rade volje dementoval svoje besede o Šusteršiču ter mu povrh izdal še sijajno spričevalo, da ni boljšega slovenskega poslanca nego je on in da ni nihče vestnejši in uspešnejši zastopal slovenske koristi nego on, dr. Šusteršič! Kdor hoče verjeti Gessmannovim zatrdilom, svo-

njim sta šla dva dečka v pestri grški obleki, noseč dve užgani voščenci, za njim pa dva vojščaka, ki sta bila oborožena kakor za boj in sta ostala pred vratmi.

Marko Pirin je na vse navzočne napravil tako mogočen vtisk, da so popolnoma pozabili na dolžnosti vljudnosti in nemo zrli vanj, kakor da je pojav z drugega sveta. Zlasti Marija Saloma je s širokoodprtimi očmi vprav zamaknjeno zrla v tujega viteza, tako mogočen in neodoljiv je bil čar njegove osebnosti. Marko Pirin se je nekoliko začuden ozrl po družbi potem je spoštljivo pristopil bliže in se poklonil gospe Katarini. „Ali me plemenita in premilostiva gospa Kolovška ne smatra vrednim, da ji poljubi roko mož, katerega je njen soprog mnogokrat imenoval svojega najboljšega prijatelja?“

Gospa Katarina, ki je veljala po vseh gradovih daleč naokoli za eno najfinejših dam, je malo zardela, ker je bila pozabila pozdraviti svojega gosta. Hitro mu je segla v roko, a svojega pogleda ni mogla odvrniti od njega in glas se ji je tresel, ko je plašno vprašala.

„Vi ste vitez Marko Pirin — a odkod me poznate?“

Marko Pirin se je malo nasmehnil Bertonji in se potem nagnil ter poljubil gospe Katarini roko. Med tem je tako tiho, da ga je mogla umeti samo gospa Katarina, rekel:

„Spoznal sem vas po popisu, ki ga podaja prelepa ljubavna pesem... jaz ljubim lepe rime in verujem v resnično ljubezen.“

Gospa Katarina je zardela do las in je vsa razburjena, da pozna ta tujec njeno razmerje z Bertonjo, iztrgala Pirinu svojo roko.

„Gospod vitez...“ je zaklicala z glasom, ki je izdajal njeno presenečenje, njeno nevoljo pa tudi njeno bojazen, a je zopet umolknila in se obrnila na stran.

„Kaj pa je?“ Adam Kolovški je bil slišal vzkliz svoje matere, zapazil njeno zbeganost in je z dolgimi koraki pristopil, držeč se žaljivo izziva-joče in grozeče.

Toda Marko Pirin se ni zmenil za ta nastop nego se je z najljubeznivejšim usmevom obrnil k družbi ter dejal:

„Oprostite mi, velečastita gospoda... a Nikolaj vitez Kolovški mi je pri razhodu poveril tajno sporočilo, ki sem je zdaj povedal njegovi plemeniti in premilostivi soprogi.“

Gospa Katarina je bila tako presenečena, da ni vedela kaj bi storila ali odgovorila. Strahoma se je umaknila in odšla k oknu, da bi bila kar mogoče daleč od tega tujega viteza.

Marko plem. Pirin se je potem smehljaje približal Mariji Salomi, ki je sedela za mizo, opiraje svojo brado ob dlan desne roke in nepremično opazovala tajinstvenega tujca. Tudi njej se je Pirin globoko in z odlično spoštljivostjo priklonil.

„Plemenita gospodična, strah me je, da mi ne bodete odpustili, ker nisem imel pravega zaupanja do Vas.“

„Vi — do mene?“ je s svojo nedosežno impertinenco vzkliknila Marija Saloma in poskočila s svojega sedeža. „Jaz vašega zaupanja nisem nikdar iskala in ga tudi ne potrebujem.“

„Potem dovolite, da vam vrnem, kar je vaše“ jo hladno odgovoril Marko Pirin in snel s prsta dragocen prstan ter ga izročil Mariji Salomi. Kakor kip je stala Marija Saloma pred tujcem. Roki ste ji upadli in smrtna blodota se je razlila po njenem obrazu, vsled česar so njene črne oči zadobile upravn demoničen blesek. Bila je kakor okamenela, tako da niti prstana ni vzela, ki ga ji je ponujal plemič Pirin. (Dalje prih.)

bodno mu, tudi takšni tepci se dobe. Sicer pa mora vsakomur odpreti oči že dejstvo, da si je moral Šusteršič za svoje delovanje v zadevi volilne reforme naročiti pohvalo in priznanje od Nemcev, ker doma vsak pošten in razsoden Slovenec brez razlike političnega mišljenja nima zanj druge besede kot izdajalec in grobokop slovenskega naroda! Ali ni pohvala s strani Nemca Gessmanna, da je Šusteršič vse storil za Slovence, kar je mogel, sama na sebi že zelo sumljiva, da, naravnost kompromitujoča? Pošten Slovenec, ki ima v sebi še količkaj narodnega ponosa, bi se za tako pohvalo zahvalil! Šusteršič se pa oklepa vsake resilne bilke in je tako naiven, da misli, da ga bo pri Nemcu dr. Gessmannu naročeno pričevalo v bodoče obvarovalo pred očitanjem, da je izdajalec slovenskega naroda. Sicer pa nimamo prav nobene nega povoda, da bi se s „Slovencom“ prerekali, da-li se je dr. Gessmann o Šusteršiču izjavil tako, kakor smo gori navedli. O tem se naj pomeni škofov list z voditeljem koroških kršč. socialcev Weissom, ta ima sedaj besedo!

— **Odločna beseda.** Na slovenskem Štajerskem se v zadevi volilne reforme dosedaj ni opazalo kakšnega posebnega gibanja in zdelo se je, da se bodo štajerski Slovenci mirno in potrpežljivo vdali v usodo, ki jim jo je namenila vlada v sporazumljenju s Šusteršičem in Plojem. V zadnjem času pa kažejo vsa znamenja, da so se tudi štajerci odločili k odločnemu odporu proti volilni reformi in hočejo spregovoriti resno in energično besedo z onimi poslanci, ki nameravajo zgolj iz samopašstva žrtvovati strankarskim in svojim osebnim koristim narodne interese vseh izvenkranjskih Slovencev. Zadnji „Novi Slovenski Štajerc“ piše v tem oziru med drugim tole: „Mi ne trpimo za nobeno ceno, da bi se po volilni reformi zakonitim potom uveljavilo za vse večne čase, da smo Slovenci manj vredni kot Nemci, da bi se v sedanjem volilnem redu obstoječa volilna krivica ovekovečila v dosti slabši in hujši obliki. Sedanja, zastarela, neverjetno krivična volilni red nam je še stokrat ljubši! Od sedanjih poslanskih mest ne moremo izgubiti nobenega, ker so vsi dovolj varni, imamo pa dokaj upanja, da preide celjski mestni mandat v dolednem času v naše roke in bi bil tale mandat za nas desetkrat več vreden, ko vsi novi mandati, koje nam podeli vladni volilni načrt! Po volilnem načrtu, kakor je izšel iz odseka, bi pa obdržalo spodnještajersko nemčurstvo za vse večne čase svojo krivično posest. Toliko o Štajerski. Na kratko omenjamo še, da se na Koroškem 68.000 Slovencev politično ubije, da se je v volilnem odseku prvotni vladni načrt za Gorico in Primorsko, ki je bil za Slovence še precej ugoden, spremenil v škodo Slovincem. Opozorjamo nadalje, da imamo Slovenci dokaj upanja si priboriti po sedaj veljavnem volilnem sistemu nazaj tri mandate, ki smo jih imeli še pred kratkim, in sicer po enega na Koroškem, Primorskem in v Trstu, in si priboriti na novo tri mandate, namreč celjski mestni mandat in oba kranjska veleposestniška, vse to, ako se naš narod vzbudi zopet k tej zavednosti in temu narodnemu navdušenju, ki ga je prešinilo pred 30 leti, ko smo pridobili občino za občino, mandat za mandat. Po sedanjem načrtu pa bi bil vsak naroden napredek nemogoč in bi bili obsojeni v večno politično spanje, da celo v politično smrt! Ko smo svoje poslance izvolili kot zastopnike slovenskega naroda na Štajerskem, smo si bili v svesti, da si izvolimo takih mož, ki ne bodo le milo moledovali v državnem zboru in pri vladi, temveč ki bodo v nevarnem in resnem položaju uporabili vse sile in vsa sredstva, da priborijo našemu narodu pravico in ga rešijo pretečega pogina. Sedaj je tedaj treba sleči rokavice in pokazati krepko slovensko pest, kajti tole skrupulno splošne in enake volilne pravice se mora pokopati za vsako

ceno. Kakor vse kaže, so nas v tem pravičnem boju oni slovenski poslanci iz Kranjske, s katerimi sedijo naši poslanci skupaj v enem klubu, pustili aramec in izdajalske na cedilu! Koroški Slovenci so radi tega izrekli slovenskim državnim poslancem na zaupnem shodu 26. m. m. v Celovcu nezaupnico, in izjavili, da se ne bodo udeležili katoliškega shoda v Ljubljani. To je bila moška beseda! In naši poslanci bi sedeli z izdajalcem slovenskega naroda še naprej skupaj v enem klubu? Poslanci! Zahtevamo sedaj odločno od Vas, da nam poročate o svojem delovanju, zahtevamo, da poslušate voljo svojih volilcev, zahtevamo, da skličete nemudoma volilne shode! Pri nas na Spodnjem Štajerskem se je slovenska narodna zavest rodila, naši voditelji so s svojim plantočim navdušenjem probudili ves slovenski narod, na tej poti, štajerski poslanci, sledite jim ter bodite prepričani, da imate v odločnem in navdušenem boju proti tej nesramni nakani, nas ogljufuti za večno za vsako pravično zastopstvo v državnem zboru, za seboj vsa srca svojih slovenskih volilcev na Spodnjem Štajerskem, za seboj ves zavedni slovenski narod! Pokažite zdaj, da ste možje, ki držijo svojo dano besedo: „Vse za narodni blagor, vse za njegove pravice.“ Radovedni smo, kaj bodo sedaj storili slovenski štajerski poslanci, ali se bodo rešili pogubnega vpliva in sugestije grobokopa slovenskega naroda dr. Šusteršiča?!

— **Nervozni politiki.** S Štajerskega se nam piše: Nedavno sem čital v hrvatskem časopisu „Hrvatski Narod“ sledečo notico: Vratilo nam list. U 30. br. donesemo jednu malu pjesmu u čast Frankovcima, i počesmo ih onako nemilo pritiskati uza zid („Novine“), da ne če znati, kuda li bi, na koju li stranu. Vele, da je dr. Josip Frank političar, kojega se ništa ne dira. Pa gle, ovo ga se ipak dirnulo i on nam je vratio list. — Ko sem prebral to notičico, mi je šinila v glavo neka misel: Glej, sem si mislil, nervozni politiki so si vendar povsod enaki. Ko je nekdo našega poslanca dr. Ploja malo potipal v mariborskih „Südöster. Stimmen“, se nam je zdelo takoj, da pride vihar. In vihar je v resnici prišel. Dr. Šusteršič se pere na vse mogoče načine v „Slovenca“, a umazanega perila vendar ne more docela oprati, in ga ne bo mogel nikdar; garantiram mu, da bo osivel popolnoma, predno se docela opere. Dr. Ploj pa se je začel priti v „Südöstr. Stimm.“ Ne rečem, da nima v marsikaterem oziru prav. Toda, da se nervozni politik dr. Ploj usede na visoki stol sodnika nad vsem narodom, da prezira zaničljivo, kakor dela on to v svojih člankih, suvereniteto naroda, to se nam ne zdi preveč umestno. Pa ta nesrečna politična nervoznost je vsega v stanu. Da dr. Ploj v resnici prezira, istotako kakor dr. Šusteršič, suvereniteto naroda, izhaja iz njegovih izjav, iz katerih žalostnega konca se čuje kakor vzklík: Kaj pa treba shoda, kakor ga sklicujete — in baš v tem vročem političnem času! Ne, ne, g. dr. Ploj; vi navajate, da nameravate itak sklicati volilne shode, kakor vsako leto; to je le pesek v oči. Reči moramo, da imate še premalo stika z ljudstvom! Poglejte nemške poslance! Komaj je malo prost, že gre od kraja do kraja delat propagando za svoje vsemenske ideje. Prašamo, koliko volilnih shodov pa ste sklicali lani? Zdi se nam, da je bil od septembra pa do konca leta en edini — v Zibiki. In ponosno trdite, da Vam bo ljudstvo na shodih gotovo izreklo zaupanje. To je pač še ostanek tiste starodavne naše servilnosti, katera je vcepila našim poslancem njih edino vero v ljudstvo: saj mi bo izreklo zaupanje! Ne pomislite pa, da je neuko ljudstvo dostikrat izreklo za največje lumparije zaupanje! — Sicer pa — ne da bi podcenjevali Vaše res v mnogem oziru požrtvovalno delovanje za ljudstvo, saj delovati je vaša dolžnost, če ste že prevzeli breme! — Vam povemo, da z izrazi zaupanja, kakor je to bilo vedno doslej, ne bo

šlo povsod enako tudi zanaprej! Odločno pa si prepove slovensko ljudstvo na Štajerskem mnenje svojih nervoznih politikov, ki ga je izrazil dr. Šusteršič v „Slovenca“ direktno, in ki ste ga vi v svojih izjavah izrazili indirektno, češ, da ljudstvo nima soditi o taktiki poslancev. Tukaj se, gospodje nervozni politiki, temeljito motite! Ljudstvo bo, čim zreljše bo postajalo v političnem nazarju, tem odločnejše sodilo tudi o taktiki svojih poslancev. Kako smešno nervozni pa so naši gospodje politiki, kaže slučaj, da je neki teh nervoznežev odpovedal ugleden spodnještajerski list, ker je ta malo ostreje pokritikoval njegovo postopanje. Ali se to pravi biti politik? — Nervoznež dr. Ploj brblja v svojih izjavah tudi o „realni politiki“ itd. in obsoja — na mestih v prav impertinentnih izrazih — radikalizem. Gosp. doktor, o tem se bomo z Vami pomenili drugje. Za danes konstatiramo: Ljudje, ki ne prenesejo javne kritike, niso sposobni za javna mesta! To si naj zapomnijo nervozneži!

— **Slovenci i Hrvati.** „Naša Sloga“ je v zadnji številki priobčila oster članek, v katerem se z ozirom na potrebno zblíževanje in spoznavanje Slovencev in Hrvatov ostro graja, da slovenski akademiki ne obiskujejo vseučilišča v Zagrebu. V bistvu ima pisatelj gotovo prav, a samo v bistvu, sicer pa v nobenem oziru. Glavni vzrok, da ne obiskujejo slovenski akademiki vseučilišča v Zagrebu, je pač, da na tem vseučilišču narejene skušnje nimajo veljave v Cislitvanski. Člankar v „Naši Slogi“ se je prav površno in netočno bavil s to toliko in veliko oviro in kaže njegov spis, da sploh ne pozna vsebine ministrske odredbe glede cislitvanskih dijakov, ki hočejo študirati v Zagrebu. Člankar meni, da se vsem cislitvanskim dijakom priznavajo v Zagrebu absolvirane študije in narejene skušnje, češ, juristom je v Avstriji napraviti le lahko dopolnilno skušnjo, filozofje pa lahko izposlušajo priznanje v Zagrebu narejenih izpitov. To je velika zmota, kajti določbe citirane ministrske naredbe veljajo samo za dijake iz Dalmacije in iz Istre. Olajšave so dovoljene samo tem, ne pa dijakom iz drugih kronovin in to je poglaviti vzrok, da še dolgo nimisli, da bi slovenski visokošolci absolvirali svoje redne študije v Zagrebu in delali tam izpite. Kdor to zahteva, ta zahteva nekaj naravnost nemogočega. Dijak mora gledati, da čas študij dobro uporabi in da čim hitreje in čim srečneje napravi svoje izpite. Mogoče in dobro pa bi bilo, ako bi slovenski dijaki vsaj za kak semester hodili v Zagreb, že da bi se bližje spoznali z razmerami, s kulturnim in političnim, gospodarskim in socialnim življenjem Hrvatov. Sicer je silno mnogo pretiravosti v tem, če piše „Naša Sloga“, da je Zagreb kulturno in politično središče vseh Jugoslovancev, ko so stiki med južnimi Slovani žal skoro samo vizionarni, v resnici pa se vsa jugoslovanska plemena razvijajo kulturno, politično, ekonomično in socialno čisto samostojno in ne da bi se količkaj resno ozirali drug na drugega, ali vzlic temu želimo iskreno, da bi zlasti akademični naraščaj kar mogoče najnatančneje spoznal hrvatski narod. To bi se najlaglje doseglo, ko bi slovenski visokošolci vsaj eden ali dva semestra študirali v Zagrebu. To bi se naposled že dalo doseči, da bi se slovenskim dijakom vštete te študije. Žal, da doslej niti do tega nismo prišli. V prvi vrsti so tega krive pač materialne razmere slovdjakov. Le malo je dijakov, ki studirajo na lastne stroške, večinoma so navezani na štipendije, na podpore in na zaslužek in vsied tega hodijo raje v kraje, kjer je v tem oziru že več ali manj skrbljivo. Končno pa moramo priznati, da se je hrvatsko-slovensko razmerje v zadnjih letih močno ohladilo in je zavlada neka rezerviranost napram Hrvatom. Težko je o tem jasno razpravljati ali naposled mora resnica vendar enkrat na dan. Slovani smo gotovo vedno zvesti stali na stališču

slovensko-hrvatske vzajemnosti in tega nismo samo dokazali v krčmah nego z dejanji. Spominjati se je samo treba, koliko so delali slovenski poslanci za dalmatinske in istrske Hrvate, kako smo se za Hrvate zavzemali v kranjskem dež. zboru, kako smo šli zanje v ogenj za časa Khuenovega paševanja in kako smo se spejeljno mi zavzeli za reško resolucijo, tako odločno in neustrašno, da so morali predsedati še slovenski lakaj dvorne kamarile. To so dejanja, ne besede. V zavalco za to pa so se hrvatski poslanci iz Dalmacije in iz Istre — združili z brezdomovinskimi izdajalci slovenskega naroda na boj proti edini nacionalistični stranki na Slovenskem. Ko bi bili hrvatski poslanci ostali nevtralni, ko bi bili rekli: misne ne vtikamo v slovenske razmere, nihče bi jim tega ne bil zameril. Toda hrvatski poslanci tega niso storili. Že s tem, da so člani Šusteršičevega klerikalnega kluba, so pomnožili Šusteršičevo moč in ga materialno in moralno obožili, da laglje vodi boj proti slovenski napredni stranki, ki je edina nositeljica slovenske narodne ideje in slovensko-hrvatske vzajemnosti. S tem so hrvatski poslanci storili akt sovražnosti proti slovenski napredni stranki in pljunili na slovensko-hrvatsko vzajemnost. Slep dreve ti poslanci za dr. Šusteršičem. Pokorno so mu pomagali prodati koroške Slovence in zamešetariti Istro in Gorisko in z navdušenjem je dr. Ivčević glasoval za to, da se slovensko meščanstvo in delavstvo na Kranjskem oropa vsakega zastopstva, in se ni dal preprostiti niti toliko, da bi ostal nevtralen, da bi se vsaj vzdržal glasovanja. In kaj je rekla hrvatska javnost k temu početju hrvatskih poslancev? Ničesar. Živa duša se ni genila, živa duša se ni oglasila proti tem grdobijam hrvatskih poslancev, živa duša še ni zahtevala, naj ostanejo hrvatski poslanci vsaj nevtralni. Ali je čuda, da je tako nečuvno postopanje kakor slana uplivala na hrvatsko-slovensko vzajemnost in zamorilo mnogo najlepših cvetov, vzgojenih z veliko skrbnostjo in težavo? Sicer se razume, da slovenskih dijakov ne vodijo ti politični razlogi, ali tudi do dijaka pride obče razpoloženje, tudi dijak se ne more odtegniti vplivu nazorov, ki jih je rodilo početje hrvatskih poslancev. Zavladala je neka hladnost, ki je sicer obžalovanja vredna, ki pa se ne da utajiti, in iz te hladnosti se razvija neka ravnodušnost glede Hrvatov, ki zna roditi jako žalostne posledice. Kako so se svoj čas zanimali pri nas ljudje za vse, kar je bilo hrvatskega! Kako so se zavzemali za Istro, za Bosno in za Banovino! Danes je to zanimanje ugasnilo. Krvavečim sreem moramo to konstatirati. Naš list stori gotovo stokrat več kakor vsak drugi list za slovensko-hrvatsko vzajemnost, ali postopanje hrvatskih poslancev je v občinstvu ubilo zaupanje in danes se zanima vse samo za Srbe in za Srbijo in za Bolgare ter za Bolgarsko. Hrvatski poslanci so pohodili, potlačili in zamorili vse, kar smo v dolgih letih storili za hrvatsko-slovensko vzajemnost in nimajo nobene pravice izreči le najmanjšo pritožbo, ker so sami vsega krivi, ker so s svojim postopanjem zastrupili nekaj tako vroče in iskrene simpatije do Hrvatov.

— **Kaj pomenijo ta znamenja?** V zadnjem času so začele šolske oblasti preganjati nekatere učitelje na vse nedopustne načine. V preiskavi jih je vedno kar cela vrsta. In kdo jih spravlja v preiskavo? Sama duhovščina, ki se je smrtno zaklela, da mora podjarmiti učiteljstvo na vsak način. Kakor nam kažejo nekateri slučaj, so slavna šol. oblastva prav hlapčevsko uslužna klerikalnim preganjalcem učiteljstva. To je lepo! Mesto da bi oblastva svoje učiteljstvo ščitila in skušala omiliti morebitne pregreške, pa ta šolska oblastva neusmiljeno vihte svoj trnjevi bič. Od neke zanesljivo strani smo izvedeli, da se vse te procedure vrše na ta način:

Duhovniku se zameri učitelj. Na ta je takoj spisana ovadba in podpisana od kakšnih klerikalnih podrepanikov. Duhovnik gre k škofu in mu priporoči učitelja v daljno vporabo. Škof obvesti gospoda Schwarzarja v deželni palači in učitelj je izgubljen. Kakor kažejo znamenja, je ta praksa zares v veljavi: Med učiteljstvom nekaj vre in utegne se na najvišjem mestu z dokazi pojasniti postopanje šolskih oblasti. Mi bodemo v tem oziru podpirali učiteljstvo, ker nam je odkritosrečno mnogo na tem, da ostane učiteljstvo prosto duhovskega jerobstva. Pred očmi imamo tudi še to, da ostane učiteljski naraščaj na Kranjskem, da ne bude šalrajše v druge kronovine, kakor je ravno sedaj namenjenih oditi več dobrih učiteljev na Štajersko. Gospoda Schwarzarja opozarjamo na to, da šola in učiteljstvo ni za to, da bi duhovniki s škofom vred uganjali razne burke na stroške izobrazbe in napredka. Ako se bode tako postopanje le v kakšnem konkretnem slučaju pokazalo, potem bodemo pričeli v soglasju z učiteljstvom trkati nekje drugje. — Prijatelj učiteljstva in svobode.

— **Zopet justični umor pri e. kr. okrajnem sodišču v Ptuj.** Upravištvu nemčurskega „Štajerca“ je po znanem dr. Avg. pl. Plachkem v Ptuj o vadilo Marijo Tašner iz Drstenika pri Sv. Urbanu v Slov. goricah, da je eno številko „Štajerca“ raztrgala in s tem storila prestopok proti varnosti lastnine po § 468. kaz. zak., dasiravno lastnik dotične številke ni imel nobene škode, kakor je sam izjavil kot priča, ker je bil list že prebral. Pri obravnavi je dr. Brumen kot zagovornik opozarjal, da se v tem slučaju ne more govoriti o kakem prestopku niti v objektivnem, niti v subjektivnem oziru. Vzlic temu je okrajno sodišče v Ptuj (dr. Doležell) — obsodilo Marijo Tašner na 24 ur zapor. Vsi juristi so strmeli, čuvši za to razsodbo in po pravici, zakaj celo najmlajši sodni diurnist mora uvideti, da je ta sodba krivična in da v zakonu ni utemeljena. Proti tej razsodbi je bila vložena pritožba v Maribor, a na še večje strmenje juristov je bila tožba odbita. Marija Tašner je prisojeno ji kazni prestala. Po prestani kazni se je stvar zasukala drugače. Ko je generalna prokuratura izvedela za to famozno sodbo, je dvignila ničnostno pritožbo v obrambo zakona in najvišje kot kasacijsko sodišče je sodbo razveljavilo in oprostilo Marijo Tašner krivde in kazni. V Ornig-Glas-Unterrainovem kraljestvu je bila torej zopet izrečena krivična sodba. Ali se je to zgodilo iz nevednosti ali iz hudobije in strankarske zagrizenosti to je stvar, o kateri ni mogoče izreči mnenja. Vprašati pa moramo štajerske poslance: Koliko krivičnih sodb pa se bo moralo še izreči, predno se spremene pravosodne razmere v Ptuj? Ali ti poslanci, osobito dr. Ploj, ne vedo, da mora država plačati po nedolžnem obsojenim žrtvam stroške te justice iz žepa davkoplačevalcev. Kdor pozna razmerje med vrhovnim poveljnikom „Štajerca“ Ornigom in med sodniki, tisti bo spričo te nove krivične razsodbe z nami vred zaklical štajerskim slovenskim poslancem: Če ne nastopite s tako skrajno brezobzirnostjo, da se bo morala mahoma razpiniti ta družba na okrajnem sodišču v Ptuj, potem bomo vedeli, da ste štrebarji in klečepalci, ne pa ljudski zastopniki.

— **Celovški škof in slovenske matrike.** Na vlogo slovenskih duhovnikov krške škofije glede pisanja matrik v slovensčini je izdal škof dr. Kahn v svojem uradnem listu sledeči odgovor: „1. V krški škofiji se morajo vse matrike pisati nemško; vendar se dovoli, da se v slovenskih pokrajinah po potrebi in razsodnosti župnega upravitelja smejo pisati matrike tudi dvojezično. Pri tem se morajo primki v obeh jezikih zapisati popolnoma enako. 2.

Izpis iz matrik morajo biti navadno nemški. V slovenskih pokrajinah pa se lahko na zahtevo strank napišejo tudi dvojezično.

— „Osa“. Štev. 40. Vsebinska: Volovska reforma in Jugoslavlani. (Govor, namenjen nezreli mladini pri III. katoliškem shodu. Sestavil dr. Žilindra). — Gospod Otobor govori. — Liberalec in klerikalec. — Izborni pevci. — Listnica uredništva. Slike: Dr. Šusteršič, slovenskega naroda grobokop. — Natanko po besedah.

— **Odličen bolgarski gost.** G. S. Bobčev, predsednik „Družstva na bolgarske publiciste“ v Sofiji, poslanec v sobranju, urednik „Bilgarske sbirke“ in odvetnik, obišče te dni, kakor je pisal odboru „Družstva slov. književnikov in časnikarjev“, v družbi s časnikarjem Nikolovom Ljubljano. Sedaj se mudi v Zagrebu.

— **Odkritje Vilharjevega spomenika v Postojni** se vrši jutri z vso svečanostjo po že objavljenem sporedu. K slavnosti se je že prijavilo dosedaj 42 društev, deloma korporativno, deloma po deputacijah. Pri slavnosti sodelujejo ljubljanska „Društvena godba“ in postojnska godba. Na čelu sprejema bo korakala „Društvena godba“, za njo se razvrste ljubljanska društva, na čelu jim deputacija „Slovenske Matice“, za njimi pa pevski, bralni in razna druga društva. Pred tržaškimi in primorskimi društvi koraka postojnska godba. Ta društva se razvrste po abecednem redu. Spreved gre do veselice na prostora, kjer bodo reditelji društvom dajali navodila glede gostiln i. t. d. Ob desetih dopoldne bo skupna pevška vaja na dvorišču Fr. Jurčeve graščine. Prostore za društva pri slavnostnem odkritju spomenika določijo reditelji in se društva prosijo, da se ravna po njih navodilih. Postojna je že danes v praznični obleki, vse hiše so v zastavah, na ulicah stoje mlaji in postavljenih je več slavolokov.

— **„Spomenica Miroslavu Vilharju“.** Tako se imenuje knjižica, ki jo je izdal „Odbor za Vilharjev spomenik“. Knjižica obsega 68 strani. V prvem delu opisuje dr. Josip Tomišek Vilharjevo življenje in delovanje. Ta oddelek ima te-le naslove: „Na Kalcu in okolici“, „Vilharjeva mlada leta“, „Vilharjevo rodno binko življenje“, „Vilhar rodoljub“, „Vilhar kot pesnik in skladatelj“, in „Pregled Vilharjevih del“. V drugem delu je izbral pesnik A. Aškerc venec najboljših Vilharjevih pesmi. Knjižico je založila „Narodna tiskarna“. Cena knjižice je zelo nizka, stane le 50 vinarjev. Ker se bo jutri prodajala v Postojni, se je nadejati, da si jo bo kupil vsakdo, ki se bo udeležil te slavnosti, kot najlepši spomin na svečanost odkritja Vilharjevega spomenika.

— **Pri slavnosti odkritja Vilharjevega spomenika** bo zastopano tudi „Društvo slovenskih književnikov in časnikarjev“ v Ljubljani.

— **Pevska društvu in pevci,** koji nameravajo 12. t. m. pri slavnostni kantati o priliki odkritja Vilharjevega spomenika v Postojni sodelovati, se morajo točno 12. t. m. ob 3/10. zjutraj sniti pred spomenikom, radi skupne glavne pevške vaje. — Odbor pevskega društva „Postojna“.

— **Akademsko fer. društvo „Prosveta“** otvori 15. t. m. popoldne svojo X. ljudsko javno knjižnico v Leskovcu pri Krškem.

— **Izkaznice za ljudske knjižnice** je založilo akad. fer. društvo „Prosveta“.

— **Sestanek maturantov iz leta 1881.** Bila je to prav presrečna slavnost, ki se je izvršila na najprisernejši način in v popolnoma neskaljenem miru. V lepo okrašenih loteranski kapeli frančiškanske cerkve je g. prošt dr. Elbert služil sv. mašo zadušnico za umrle profesorje in tovariše; navzoči so bili g. profesor dr. Nejedli, maturanti, sorodniki umrlih tovarišev in mnogo pobožnih vernikov. Nato so se zbrali k zajtrku v gostilni „pri Zvezdi“. Mnogo tovarišev se ni videlo celih 25 let nikdar in tako so nekateri res niso več spoznali. Kajpada ni bilo povpraševanja ne konca in ne kraja, manjkalo tudi ni zdravih dovtipov in smešnih opazk. Po zajtrku so si ogledali lepo, v 25 letih tako zelo izpremenjeno Ljubljano. Tako je minil čas do skupnega obeda. Ves čas med obedom je vladala neprisljuna, kolegijalna, najpresrenejša veselost, napitnica je sledila napitnici, resne in vesele so se vrstile. Gospod prošt dr. Elbert se je spomnil najprej umrlih dobrih učiteljev in ljubih tovarišev; izginila je tudi staročastljiva gimnazija, ta naš tempelj ved in znanosti; posebno pa je poudarjal, da smejo biti maturanti iz leta 1881. ponosni na to, da se ni izgubil ne eden izmed njih, marveč si je vsak priboril pošteno mesto v človeški družbi, da, eden njih je celo tak junak, da ima za sina maturanta: do-

zdravil je nato še starost profesorja dr. Nejedlega in njegove kolege. Prav presrečno je napisal dr. Nejedli svojim nekdanjim učencem, na katere je prav ponesen. Dr. Vilfan je poudarjal presrečno medsebojno prijateljstvo, ki je vladalo med nami ves čas študij in in še sedaj obstoji; posebej je še imenoval prof. dr. Nejedlega gorkega prijatelja mladine in nepristranskega učitelja. Šaljive napitnice so potem govorili dr. Homan, baron Winkler, župnik Lesjak; buren smeh je povzročil dr. Marolt, ki se je še dobro spominjal, da mu je prof. dr. Nejedli dal enkrat v logiki „tričetrti nad nezadostno“. Telegrafičnim potom ali pismeno so pozdravili vsi še živeli nekdanji profesorji: gimnazijska ravnatelj Zeehe in Wiethaler ter profesorja Kermavner in Gartenauer, kakor tudi vsi zadržani tovariši. Potem so se dali fotografirati, s starostno profesorjev, dr. Nejedlem v sredi. Poslovili so se presrečno drug od drugega ter si želeli veselo, srečno svidenje čez deset let.

— **Redni letni zadržni zbor deželne zadruge dimnikarjev na Kranjskem** vrši se je v nedeljo, dne 5. t. m. ob 5. uri popoldne v gostilni Ivane Spitzerjeve v Ljubljani na Krakovskem nasipu št. 4 ob jako pihi udeležbi zadržnih članov. Prišlo jih je k zborovanju namreč samo 14, torej jedva toliko, da je bil občni zbor sklepčen. Najslabeje je bila zastopana Dolenjska, ker iz Dolenjskega, to je iz 5 okrajev, ni bilo nobenega člana. Načelnik zadruge Ivan Vrhovec pozdravi navzoče, konstatuje sklepčnost ter predstavi zborovalcem zastopnika obrtne oblasti g. Jančigaja. Potem podeli besedo zadržnemu zapisnikarju, da poroča o delovanju zadruge v letu 1905. Poročilo se je vzelo naznanje, vendar so se pa čule pritožbe, da zadruga premalo dela in da se doslej še ni nič doseglo. Nekateri zadržni člani so osebno napadli načelnika zadruge ter mu očitali nedelavnost. Pri tem je postalo zborovanje zelo burno. Ko je pa načelnik članom pojasnil, da so se vsi sklepi lanskega občnega zbora izvršili ter vse pritožbe zadržnih članov izročile pristojnim oblastvom, se je razburjenje nekoliko poglelo. Posebno so se nekateri gospodje pritoževali, da jim drugi silijo v delo in jim ga odjemajo ter prosili v tem oziru odpomoči. Gosp. Mrhar (Planina) je poudarjal, da morajo člani biti v prvi vrsti možje, to se pravi, zavedati se morajo svojega stanu ter vestno izpolnjevati svoje dolžnosti in kmalu bode konec umazani konkurenci. Navzoči ljubljanski dimnikarji so zahtevali, da se za dne 12. t. m. skliče sestanek ljubljanskih dimnikarjev, da se med seboj posvetujejo o razdelitvi mesta na okraje da s tem odpravijo umazano konkurenco ter tudi preprečijo, da ne bodo hodili dimnikarji iz ljubljanske okolice v mesto dela odjemati. Dalje se je sklenilo, da si zadruga nabavi tiskovine za naznanjevanje strank, katere bi ne pustile svojih kuriršč pravilno snaziti, sodniji. — Ker še veliko članov ni plačalo pridruženine in tudi ne naklade za leto 1906 se je sklenilo, da se ti prispevki z vso strogostjo izterjajo. Računski zaključek za l. 1905, ki izkazuje 324 K dohodkov in 222 K 21 h stroškov, torej prebitka 101 K 79 h, se je enoglasno odobril. Pregledovalca računov gg. Dopfer in Spitzer sta poročala, da sta račune v popolnem redu našla. Sklenilo se je tudi, da se dotične zadržne člane, ki se tega zborovanja niso udeležili, in tudi svoje odsotnosti niso opravičili, kaznuje z redovno globo v smislu § 20 zadržnih pravil. Zadržni zapisnikar vprašal je zborovalce, ali naj se plača prispevek za pristop k deželni zvezi obrtnih zadržnih članov v smislu sklepa lanskega občnega zbora z dne 2. julija 1905 in sicer ali za vse zadržne člane, ali samo za tiste, ki so pridruženino že plačali. Sklenilo se je, da se s tem počaka toliko časa, da se od vseh članov izterja pridruženina ter se potem plača prispevek za l. 1905 in 1906. Končno se je sklenilo, da se zadržnemu zapisnikarju zvrša letna nagrada za 30 K. Ker potem ni bilo nobenega predloga več stavljenega, zaključil je načelnik zahvaljuje se zborovalcem in zastopniku obrtne oblasti, zborovanje ob četrta 8.

— **Telefon Celje-Zidan most-Hrastnik-Trbovlje-Zagorje-Litija-Ljubljana** je trgovsko ministrstvo dovolilo s pogojem, da interese prispevajo primerni delež k osnovnim stroškom. Na vseh postajah med Celjem in Ljubljano se dovolijo tudi telefonske govorilnice, ako se oglasi dovolj naročnikov.

— **Iz Rožne doline.** Prva veselica, katero je priredilo tamburaško društvo „Zarja“ 5. t. m., je bila povsem povoljna, tako da ni bilo tega pričakovati, ako se pomisli, da društvo pred tremi meseci še živel ni. To pa je zasluga energičnega učitelja g. F. Jeločnika, ki se je res trudil, da je mogel vse to uprizoriti. Pevske točke,

ki jih je izvajal iz prijaznosti „Ljubljanski Zvon“, so bile kakor običajno izvedene pod vodstvom g. A. Štamcarja v splošno zadovoljnost. Po tretji točki je pozdravila gđ. Jerebova novo društvo s primernim nagovorom ter izročila v imenu domačih gospodov krasno liro s trakovi v spomin prvega nastopa novega društva. Sploh se je vsa zabava izvršila jako povoljno.

— **Prostovoljno gasilno društvo „Štepanja vas“** priredi jutri dne 12. avgusta t. l. v prostorih g. Jožefa Anžiča, po domače pri „Šoržu“ veliko vrtno veselico z jako bogatim sporedom. Pri veselici sodeluje slavna godba na lok. V slučaju neugodnega vremena bo veselica dne 19. t. m.

— **Prostovoljno gasilno društvo v Stobu pri Domžalah** priredi jutri, dne 12. t. m. veliko ustanovno slavnost z blagoslovljenjem „Gasilnega doma“ in brizgalne. Po blagoslovljenju bo velika vrtna veselica pri g. Müllerju z godbo. Zvečer umetniški ogenj. Veselica se vrši pri vsakem vremenu.

— **Ribniški župan Jos. Klun** i. Iz Ribnice se nam piše: Naš župan nas je v najlepši moški dobi, šele 46 let star, mnogo prerano in nepričakovano zapustil. Koliko ugleda in spoštovanja je užival, je pokazala zelo obilna udeležba vseh stanov pri pogrebu in mnogobrojni krasni venci. Da je užival vsestransko zaupanje, dokazujejo posebno razne javne službe, katere je opravljal. Bil je župan, načelnik l. 1888. ustanovljene posojilnice v Ribnici, načelnik zdravstvene odbora i. t. d. Ker je v svoji mladosti opravljal občinsko tajništvo, ter bil že pred 14 leti župan, je bil v občinskih zadevah zelo izvežban in spreten. Pred dvema letoma se je vsled preoblih svojih poslov na vso moč upiral zopet prevzeti županstvo. Šele videč, da ga ves odbor, akoravno smo imeli dve hudo si nasprotujoči stranki, soglasno želi za župana, se je resignirano vdal rekoč: ako ste pa vsi za me, se ne smem več upirati. Poznali so vsi njegov čisti značaj in njegovo nenavadno delavno silo. Akoravno je bil župan Klun odločno naprednega mišljenja ter je ostro obojal današnje politično hujskanje ljudstva, mu vendar ne more nihče očitati, da je bil nasprotnik cerkvi. Tudi cerkvi ni odrekal, kar je cerkvenega. Pokojni Klun je bil neumorno delaven in spreten gospodar. Akoravno je bil šele dobrih 20 let gospodar, si je z nenavadnim trgovskim talentom, z bistrim umom in vztrajno delavnostjo pridobil precejšnje premoženje. Bil je izvrsten računar pri raznovrstnih svojih podjetjih. Težki mož je kar tekal od enega dela na drugo brez mira in počitka. Mož je pokazal, kaj se da napraviti s skromnim kapitalom, ako je v spretnih rokah. Ako bi Slovenci imeli mnogo tako pridnih, podjetnih in previdnih mož, bi ne potrebovali tujega kapitala v deželo in izseljevanja v Ameriko. Blagega pokojnika bode Ribnica težko pogrešala in kdor ga je bolje poznal, ga bode gotovo ohranil v najboljšem spominu. N. v. m. p.!

— **Nekaj o lenobi naših kaplanov katehetov.** Od nekod z dežele se nam piše: Uvedle so se dvomesečne počitnice na ljudskih šolah tudi po deželi po novem učnem redu. To uredbo naučnega ministrstva smo pozdravili z največjim veseljem tudi mi, saj imamo ravno ob času košnje in žetve največ dela, a delavcev ni dobiti za nobeno ceno. Otroke, dasiravno jih ne moremo siliti k težkemu delu, pustimo lahko doma za varuhe, a odrasli pobitimo vsi k poljskemu delu. Toda Dunaj obrača, kranjski kaplan pa obrne! Leta si napravi počitnice med šolskim letom, v počitnicah pa šele prične nekaj delati. Iz nam popolnoma neznanih vzrokov prihajajo otroci večkrat pred časom domov, češ, g. kateheta danes ni bilo v šolo. To pa se ne dogaja le tu pa tam, da bi človek mislil, zadržan je vsled kakega važnega opravila. Nikakor ne! To se dogaja teden za tednom, tako da učenci začetniki do konca leta jedva poznajo častitega g. kateheta. Po našem mnenju zadržujejo te gospode skoro gotovo podobna opravila: god sosednih duhovnih bratov, razna ženitovanja faliranih Marjinih devic, potem seveda kak kosmat maček; tudi „važne“ obiske ima in on kot gentelman jih je dolžan vrniti, večsih je treba vino pretakati, sem in tam stopiti h kakemu „trdovratnemu“ kmetu, da mu bo dal v času bere poleg predpisane bere še masten namček. Enakih vzrokov je še mnogo. Vse te zamujene ure pa misli tak zanični katehet nadomestiti v par tednih počitnic. Kako zdaj hiti, priganja stariše in otroke, kako toži o zanični vzgoji, slabih talentih, češ da jih ne more ničesar naučiti. Ubogi stariši, ubogi otroci! Celo leto capljajo v mrazu in v vročini, a miru nimajo niti sedaj, ko jim je oblastveno odločen čas počitnic. Pač znana predznanost mladih kaplanov! Cele dopoldne jih drži lačne in izmučene v cerkvi ter jim hoče po „nirnb-

škem trahterju“ vlti v glavo težko razumljive resnice sv. katoliške vere. Opravičeno se torej obračamo do škofa s sledečo prošnjo: Škof, ki je recimo vsaj navidezno tako strašno vnet za blagor slovenskega kmeta, zaukaži podrejeni duhovščini, zlasti mladim kaplanom, da obiskujejo vestno med letom predpisane šolske ure ter naj si zbijejo iz glave razne druge muhe. Vemo sicer, da ni prijetno v zaduhlih šolskih sobah, a par ur se že prebije, saj časa za zabave, čitanje raznih tako in tako priporočenih pisem etc. imajo še dovolj. Mnogo beremo o ločitvi cerkve iz šole, čemur nasprotuje ves klerikalni svet. A pri nas? Tu imamo že faktično izločen verouk iz šole, torej gospodje delajo sami za svobodno šolo. Kako se ujema to z mnenjem Presvetlega? Torej g. škof, najprej dobiti dobre delavce in potem šele stavbe zidati, ki jih ne bodo premagale vse Rimu nasprotujoče sile. — Pripomnimo samo to, da pridemo z imeni teh lenhov na dan, ako ne bo kmalu konec takim zanikrnostim. Prizadeti farani.

— **Gospa M. Hladnikova.** Včeraj popoldne je umrla mati organista in znanega glasbenika g. Ig. Hladnika, ozir. žena kapitelskega cerkovnika v Novem mestu. Blaga pokojnica je bila stara blizu 80 let in je šele pred kratkim praznovala svojo zlato poroko. Žalujoči rodbini naše sožalje, pokojnici pa: zemljica lahka!

— **Dol. Sokol na Dvoru.** Kakor čujemo, je Dol. Sokol korporativno vabljen na praznik Vel. Šmarna na Dvor pri Žužemberku.

— **Poziv na narodna društva!** Sodeč po pripravih veselicega odseka hoče biti 15. avgust velepomemben dan za Leskovec in Krško. To ne bo samo veselica v velikem slogu, ampak tudi narodni praznik v pravem pomenu besede; kakaj ta dan bodo otvorili dve ljudski knjižnici v Krškem in Leskovcu. Vrši se bode ustanovni shod dolenjske podružnice akad. fer. društva „Prosveta“, dalje pripravljali shod dij. fer. organizacije za Krški in Brežiški okraj in pripravljali shod ustanovitve „Sokola“ za Krško in okolico. Ni nam treba posebej omeniti važnost ljudskih knjižnic za napredek našega ljudstva, povdarjati pa moramo, kako važnega pomena je v tem kraju ustanovitev Sokola ki bo imel nalog, zbuditi narodno zavest med priprostim ljudstvom, pred vsem pa med krškim meščanstvom, katero še do sedaj ni pokazalo one narodne zavesti, s katero se ponaša meščanstvo drugih slovenskih mest. Ako pride tujec v naše mesto, dobi vtisk, kakor bi bilo Krško kaka nemška postojanka; kakaj ako so Krščani sami rojeni Slovenci, vendar se nikjer toliko ne nemškutari kakor ravno pri nas. V zadnjem času se je začelo v Krškem vnovič širiti nemškutarstvo, ki leži kakor mora na slovenskem narodnem životu. Apeliramo na slovensko meščanstvo in v prvi vrsti na naša slavna društva, da pokažejo 15. avgusta našim Krščanom, svoje narodno prepričanje.

— **Grozna smrt.** V Padežu pod Gorjanci je našla te dni žena ogljarja Bonata iz Viciencije na Laškem na grozen način svojo smrt. Podirali so 20 metrov dolgo močno bukev. Žena je prišla tako nesrečno ravno pod drevo, da jo je bukev podrla na tla in zgornji del telesa z glavo vred popolnoma zmečkalo.

— **Poštni pečat v Trzinu** je še vedno samo nemški. Slavni direktorji v Trzinu se kar nič ne mudi reagirati na pred meseci vloženo tožadno spomenico. Res smo radovedni, doklej bodo zlorabljali gotovi faktorji naše potrditve in kdaj uvideli, da naše petičije niso nič drugega, nego izključno pravo, ki se nam ga mora dati brez naše intervencije. Minulo nas bo kmalu prositi — dovolj smo že beračili, pač pa bomo, če se nam nemudoma ne ugotovi, pričeli se posluževati sredstev, ki gospodi na zgoraj ne bodo čisto nič po volji. Rešite nujno naše spomenico, uvidite še hitreje dvojezični poštni pečat.

— **„Struna“ v Idriji.** Kakor smo že poročali, priredi dne 15. t. m. dijaški orkester in pev. zbor „Struna“ v Idriji v veliki dvorani „Narodne Čitalnice“ koncert s prijaznim sodelovanjem moškega in mešanega zbora slav. del. bralnega društva. Orkester nastopi z Reissigerjevo ouverturo „Le moulin de Roher“ in Titlovo koncertno ouverturo. Na sporedu je tudi finale Mozartovega G-dur kvarteta in Bérístov 9. koncert za gosli z orkestrom. Moški zbor poje Gerbičev „Slovanski brod“ in Volaričev „Na ples“. Mešan zbor pa prednaša Lebanovo pesem: „Slovo od domovine“ in Volaričev zbor: „Slovan na dan!“ Uprižori se tudi enodejanka „Sam ne ve, kaj hoče“. Po koncertu prosta zabava in ples. Kakor kaže spored, bo prireditelj nudila vsestransko zabavo in užitek, radi tega se pričakuje, da jo poseti občinstvo vseh slojev.

— **Darila za Vilharjev spomenik.** G. Valenčič Ivan, Trnovo,

20 K; gosp. Zupan Ivan, župnik v Hrenovciah, 5 K; g. Debevc Ivan, Ravbarkomanda, 4 K; g. Lenassi Dragotin, župnik v Šmihelu pri Šent Petru, po predtelovadu 10 K; gosp. Paternost Josip v Postojni, za prvi plakat 1 K; g. N. D. v Postojni, 1 K; gosp. Dekleva Ivan v Ljubljani, 2 K; gospa Schegula Leopoldina v Novem mestu, nabrala pri g. Vadjalu, o. kr. prof., 2 K; g. dr. Žužek Leopold, 10 K; g. dr. Schegula, 10 K; g. dr. Zitek 4 K; g. dr. Slanc 4 K; gospodične Pajnič 3 K; Vavpotič Frida 4 K; g. inž. Bludek Lev 5 K; g. Zuro Josip 2 K; gosp. svetnik Dolinšek 2 K; g. dr. Ogorentz R. 2 K; g. dr. Pilshofer Anton 2 K; gospod Vojska Vladimir 5 K; skupaj 55 K, vse v Novem mestu; slavno gasilno društvo v Vipavi 10 K; g. Bianzani Ivan, o. kr. poštni oficial v Trstu, 5 K; g. Kobal Alojzij, Studeno, 10 K; g. Zupan Andrej v Postojni, 5 K; g. Trost Josip v Knežaku, nabral na I. državni gimnaziji v Ljubljani 10 K; g. Strle Josip v Koritnicah, 2 K; g. Lešnik Peter v Il. Bistrici, 2 K; g. M. Koncilia s soprogo v Rovinju, 4 K; g. Silvester Fr., Vipava, 7 K; g. Valenčič Jakob v Stružniku, 6 K. — Srčna hvala!

Odbor za Vilharjev spomenik

— **Telovadno društvo „Sokol“ v Zagorju ob Savi** priredi v nedeljo, dne 19. avgusta t. l., javno telovadbo in veselico na vrtu gospe Marije Weinbergerjeve v Zagorju. Po telovadbi prosta zabava, pri kateri iz posebne prijaznosti sodeluje pevski klub „Zagorje“ ter svira rudniška godba. Začetek točno ob 5. uri popoldan. Vstopnina 40 vin.

— **Glavo je zmečkalo** v trboveljskem rudniku 34letnemu rudarju Ant. Juršetu iz Ponikve.

— **Iz Hrastnika.** Novo šolsko poslopje — jako lična stavba, bo v kratkem dovršeno. V oigled temu hočemo danes, ko še ni prepozno, staviti merodajnim faktorjem prav resen opomin. Pred vsem zahtevamo, da bodo vsi napisi na novi šoli samoslovenski, ali pa, da bodo vsaj na prvem mestu in razločnej kot nemški. Krajni šolski svet naj se ne ozira na gotove osebe v kemični tovarni in pri premogokopu; člani te korporacije naj pokažejo, da so možje in ne mevze, če se gre za narodno stvar. Ako se ne ugoti gornji naši zahtevi, nastane vihar, kot ga še ni bilo v Hrastniku, na to se že pripravljamo. A navdaja nas še drug strah: treba bo, zlasti, ko se ločite deška in dekliška šola, dokaj novih učiteljskih moči. Zalostna perspektiva se nam odpira pri tem: dve ali tri dosedanje učiteljice so zagrizene nemčurke, a obeta se nam še slabše. Neka tukajšnja domačinka (hči poštarja Koschella) je bila nastavljena neke pri Konjicah; popustila je tam službo in čaka sedaj, da jo dobi tu. Ravnotako se trudi neka druga nemčurka. Nadučiteljci bo imenovana baje neka Rieger iz znane nemške rodbine v Trzinu. Ponemčiti nam hočejo torej našo šolo docela. Tudi tu se obračamo do sl. krajnega šol. sveta kakor tudi na blag. gospoda nadzornika, da čuvata narodne interese in storita vse mogoče korake, da se odvrne preteča nevarnost. Hrastniški Slovenci, na branik, sovražni naval je vedno silnejši in če pojde tako dalje, se bo smel imenovati Hrastnik prekmalu nemški.

— **Iz Celja,** dne 10. avgusta: Ministrski predsednik baron Beck se mudi že par dni na svojem gradu Plevni poleg Celja. Ostane baje tam do 20. avgusta t. l.

— **Klerikalni nemški učitelji** na Štajerskem snujejo svojo „Zvezo“. Pri tem so tako naivni, da vabijo v njih kolo celo — slovenske učitelje! — Na čelu vsemu temu gibanju je upok. učitelj T. Arbeiter v Gradcu. Ta možič je nedavno izdal tudi brošurico, naperjeno proti „Prosti šoli“ ter jo vpsalil i slov. šolam na ogled. — So pač povsod enako natutati ti klerikalci!

— **„Murški Sokol“** priredi slavnost v hrastovem gozdiču pri Ljutomeru dne 15. avgusta t. l. — To pa naše ljutomerske Germane silno boli. Zato že hujskajo v graškem „Tagblattu“ in kličejo na pomagaj. V listu z dne 10. avgusta javkajo: „Wir hoffen, die politische Behörde wird Sorge tragen, dass die Herren nicht allzu unges 6rt beisammen sein werden.“ Korajžni pa so, naši „Nemci“, korajžni!

— **Ustanove „Južnoštajerske hranilnice“ v Celju.** Ravnateljstvo „Južnoštajerske hranilnice“ oddaja podporo iz svoje jubilejske ustanove dijakom in učencem katerekoli šole, ki so pristojni v okraje Gornjigrad, Sevnica, Šmarje pri Jelšah, Šostanj in Vransko. Nekolekovane z ubožnim spričevalom, domovnico in spričevalom zadnjega šolskega leta opremljene prošnje je vložiti do 1. septembra 1906. pri „Južnoštajerski hranilnici“ v Celju.

— **Krvava ljubimska drama v Gradcu.** Mizar Alojzij Nežmah, doma iz Rogatca, ki je nedavno v Gradcu streljal na svojo 54letno ljubico šiviljo Rosenbaum, nato pa nase, je zapustil bolnišnico ter se vrnil k svoji ženi. Posledica streljanja pa je, da ostane Nežmah za vedno slep na obeh očeh.

— **Beljaški Slovenci v Trstu.** Naznanjamo, da smo ustanovili „omizje beljaških Slovencev v Trstu“, katero se zbira vsaki torek zvečer ob polu 8. uri v hotelu „Balkan“ v I. nadstropju v posebni dvorani. Vabimo svoje rodne brate v slučaju poseta Trsta, da se oglasijo ta dan pri našem omizju, kjer nam bodo srčno dobro došli.

Starosta.

— **Ljubimska drama v Trstu.** 20letni trgovski pomočnik Mario Sauli je streljal na svojo ljubico 17letno Marijo Rigotti, s katero je z njo pri njenih starših. Potem si je poglaval kroglo v glavo. Deklica še najbrže ozdravi. Krvava drama se je izvršila v postelji, dočim je med njima spalo njuno 10 mesece staro dete.

— **Samomor vojaka.** V Pulju je skočil v morje in utonil vojak 87. pešpolka Jakob Burja, ker je oče izročil doma posestvo njegovemu bratu.

— **Velikega morskega volka** so ujeli v morju pri Bakru. Riba je nad 5 metrov dolga in 1500 kilogramov težka.

— **V kinematografu „The Royal Vio“** se je snoči izvajal docela nov program, ki je dokaj zanimiv; največ zanimanja in pozornosti so vzbujale slike iz Napoleonovega življenja. Ker so se slike tolmačile zgolj v nemškem jeziku, je to vzbudilo med slovenskim občinstvom silno nevoljo, ki je dajalo duška s piskanjem in živizganjem. Skoro je nastal silen hrup in prišlo bi morda do pretepa, ker so nekateri mlečozobi vročekrvni Germani celo izgovarjali „heil“-klici, ako bi v pravem momentu energično ne interveniral policijski komisar dr. M. Zarnik. Naglašamo, da ima slovensko občinstvo polno pravico, da zahteva tolmačenje in napise v slovenskem jeziku. Ako podjetje tega samo ne vidi, potem ne more občinstvu nikdo zabraniti, da bi glasno ne izražalo svoje nevolje. Zato bi naj tista nemška družba, ki je kričala z balkona v parter „Lausbuben“ držala jezik za zobmi, sicer bi se ji lahko vdružil prigradilo kaj neprijetnega, a tudi dr. Ivan Zajec bi lahko, dasi je doma v „Unionu“, opustil svoje oblastno kričanje: „Ven s smrkovci“, kar gotovo ni dostojno omikanega moža. Kakor se nam poroča, se bodo odslej tolmačile slike v slovenskem in nemškem jeziku!

— **Na mesečni živinski sejem v Ljubljani** dne 8. avgusta t. l. se je prignalo 318 konj, 385 volov, 219 krav in 74 telet. Kupčija s konji je bila srednja. Goveda, osobito pitani volji, se je prodajala po visokih, deloma celo izvanredno visokih cenah. Tako je na pr. kupil mesar Marčan od Frančiška Birtiča z Dobrove dvojce lepih 1590 kg težkih volov za 1460 kron, to je 1 kg žive teže skoro po 92 vinarjev. Blejski mesar je plačal par pitanih volov kilogram po 90 vinarjev. Drugače je bila cena klavnin volom od 70 do 80 vinarjev kilogram žive teže za vole srednje kakovosti, dočim so se lepi volji prodajali od 80 do 86 vinarjev kilogram žive teže. Prignalo se je na sejem tudi 25 bosanskih in hrvaških volov, do katerih domači kupci sploh niso prišli, ker jih je na vse rano prehitel zastopnik dunajske firme, ki je pokupil tudi mnogo kranjskih volov.

— **Svarilo.** Kakor se nam iz najverodostojnejšega vira poroča, vabijo zopet brezvestni agenti avstrijske poljedelske in druge delavce, da bi se izselili v braziljsko državo San Paolo in jim obljubujejo tam zlate gradove. Ta agitacija se je razširila tudi med Slovenci in je bilo nekaj res tako naivnih, da so se dali zapegljati. Agenti jim celo obljubljajo, da jih spravijo tja zastonj, a ko pridejo do luke, jih znajo z raznimi zvijačami pregovoriti, da izseljenci potem plačajo vožnjo sami, in ko so v Braziliji, si seveda ne morejo več pomagati in postanejo pravi moderni sužnji. Srečolovci naj teh brezvestnežev nikar ne poslušajo, kajti dognano je, da so v San Paulu sedaj za delavstvo tako neugodne razmere, da izseljenci s svojim zaslužkom nikakor ne morejo človeku primerno preživljati sebe in svoje družine, da bi si pa mogli prihraniti toliko, da bi se zopet povrnil v svojo domovino, je popolnoma izključeno.

— **Na cesti pred deželno bolnišnico** je pustil včeraj popoldne neki dosedaj še neznani voznik 67letnega Antona Laknerja iz Križev. Ker pa Lakner iz nam neznanih vzrokov ni bil v bolnišnico takoj sprejet, ga je voznik meni nič tebi nič izločil na cesto, ga tam prepustil samega sebi in se odpeljal proti domu.

— **Strela v kablju.** Strela, ki je predvčerajšnjim udarila v kandelaber na Mestnem trgu v obližju Ha-

mannove trgovine, je šla s kandelabra v kabel. Kabel so izkopali od navedenega kandelabra do magistratnega dvorišča in prišli do poškodbe. Božja hčerka elektrika je kabel pokvarila že na Mestnem trgu, v magistratni veži pa ga je popolnoma prežgala in šla v zemljo.

— **Izpod policijskega nadzorstva je pobegnil vagant Andrej Eržen,** roje 1848 leta v Zireh, kateri bi moral le v teritoriju svoje občine stanovati.

— **Na hlad sta se bila predsi-**nočnim spravila na Krakovskem napisu dva prijatelja kart. Ker jima je bilo v sobi prevroče, spali ju pa še ni veselilo, sta v drevored prinesla mizo in stole in pri litru vina igrala karte. Da pa to ne pride v navado, kakor kazinskim nemškutarjem, in da bi potem drevoreda ne smatrala za svojo posest, sta se morala preseliti zopet v stanovanje.

— **Izgubljene in najdene reči.** Dijak Slavko Trošt je izgubil bankovec za 10 K. — Uradnikova soproga ga. Marija Lavričeva je izgubila srebno zapestnico, vredno 5 K. — Na južnem kolodvoru so bili izgubljeni, oziroma najdeni štirje dežniki, dve palice, zelena tobacnica in denarnica, v kateri je bilo okoli 70 K denarja in nekaj pisemskih znamk.

— **„Ljubljanska društvena godba“** priredi danes zvečer na vrtu hotela „Južni kolodvor“ (preje Lorber) koncert. Začetek ob 8. uri. Vstopnina prosta. Koncert se vrši ob vsakem vremenu.

— **Kvartet ljubljanskih šramljcev.** Z ozirom na razna vprašanja naznanjamo, da za dobo počitnic kvartet ne koncertuje. Začetek zimsezone meseca oktobra.

— **Ljubljanski sekstet** pod vodstvom gosp. Roberta Meda koncertuje vsak dan popoldne in zvečer, v nedeljo pa ves dan v „Švicariji“. Vstopnina prosta.

— **Izkaz društvene posredovalnice slovenskega trgovskega društva „Merkur“.** V službo se sprejmejo: 1 knjigovodja, 1 kontorist, 10 pomočnikov mešane stroke, 2 pomočnika špecerijske stroke, 3 pomočniki mešane in železninske stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 2 prodajalci, 3 učenci, 1 potnik za Kranjsko in Goriško. — Službe iščejo: 1 poslovodja, 3 kontoristi, 8 pomočnikov mešane stroke, 4 pomočniki špecerijske stroke, 2 pomočnika mešane in železninske stroke, 4 pomočniki manufakturne stroke, 3 prodajalke, 8 kontoristinj.

— **Najnovejša vest.** Papeža je napadla pri praznovanju obletnice srčna slabost. Zdravniki so odredili, da mora počivati.

— **Turški vojaki** so se spuntali na ladji „Taif“, ki bi jih naj prepeljala v Azijo. Puntarji so vrgli več častnikov v morje, da so utonili.

— **Oblak se je utrgal** na Milanom ter napravil v razstavi ogromno škodo. Najhujše je prizadel francoski oddelek.

— **Avstrijska častnika** — vohuna? Na tirolsko-italijanski meji so nedavno italijanski stražniki aretovali dva za turista preoblečena avstrijska častnika iz Tridenta. Sedaj so jo zopet izpustili, ker se je izkazalo, da nista vohuna, temuč res nedolžna turista.

— **Pri potopuladje „Sirio“** je utonilo tudi 10 Avstrijcev, in sicer neki Politzer iz Gradca in devet Primorcev iz Kraliceve.

— **Zverinski oče.** Blizu Frankobroda je tovarniški delavec Weyl v pijanosti zlorabil svojo 13letno hčer, potem jo pa grozno razmesaril. Odsekal ji je glavo, noge in roke ter ji razparal trebuh.

— **Velik škandal se je razkril** v angleški kolonijski upravi. Država je osleparjena za 40 milijonov. Zapletenih je v afero več višjih častnikov.

— **Beneške mačke.** Kdor je bil v Benetkah je videl krdelo mačk, ki so tako domače, da se puste vsakomur gladiti. In vendar nimajo gospodarja ter jih ljudje sploh ne puste v hiše. Nedavno je padla v Benetkah debela toča. Mačke so prestrašene begale po strehah, a toča jih je na stotine pobila.

— **Kako se pride iz ječe.** V Washingtonu so obsodili štiri črne pevce zaradi kaljenja nočnega miru v osemndnevno ječo. Vsakemu so odkazali posebno celico, kar jih pa ni zadrževalo, da bi ne intonirali skupne pesmi. In peli so po 30 kitic dolge domače pesmi z močnimi glasovi, zraven pa bili z nogami takt. To je trajalo nepretrgoma od 11. zvečer do 5. jutraj. Tedaj pa je ravnatelj naročil ječarju, naj nemirneže spodi zoper na ulico, ker sicer ne bo spalo ne uradništvo in ne sojetniki.

— **Hvaležnost.** V nekem malem pruskem mestu so pokopali starega veterana z vsemi vojaškimi častmi. Tudi častniki domače garnizije so se udeležili pogreba. Drugi dan se je prišla vdova zahvaliti garniziji temu

poveljniku ter vsa hvaležna zatrjevala: „Oh, gospod major, ne morete aerjeti, kako sem bila vesela vseh teh časti, ki so se izkazovale pri pogrebu mojemu pokojnemu možu. Lahko rečem, včerajšnji dan je bil najlepši v mojem življenju.“

— **Zastrupljenje s krompirjem.** Znano je, da ima vsa krompirjeva rastlina mnogo strupa, takozvanega selanina v sebi. Najbolj strupeni so belorumeni poganki, ki se naredijo čez zimo na krompirju. Mnogo tega strupa pa ima v sebi tudi mlad, nezrel krompir in čestokrat se zgodi, da zbole cele rodbine, celo vojaški oddelki po uživanju nezrelega krompirja. Bolezen je podobna koleri ter je lahko celo smrtna. Najbolj nevarno je pa uživati poškodovani krompir, ker se poškodovani deli prevlečejo s škorjo, ki je močno strupena.

— **Nov otok.** V Tihem morju blizu otokov Aleutov so našli ribičev nov otok, ki je nastal vsled vulkanskih izbruhov. Otok obsega več hektarjev površine, a morje je bilo, ko so našli otok, tako vroče, da se ni upal približati nihče otoku. Ribiči so krstili otok na ime predsednika Roosevelta.

— **Kako je Bog ustvaril Rusa.** Armeni si pripovedujejo sledečo pravljico o stvarjenju Rusa: Nekega dne sta šla Bog in Kristus po polju. Ker je bil Bog ravno dobre volje, je rekel: „Veš, ti Kristus, ustvariš sva Žida, Grka in Armenca, pravzaprav bi morala napraviti tudi Rusa.“ Toda Kristus je imel svoje pomisleke ter je odgovoril: „Očka, prosim te, pusti to, imela bi končno le neprijetnosti.“ — „Ah, kaj še,“ je rekel Bog in že je izrekel besedo: Bodi Rus! Toda jedva je stal Rus pred njima, se je že zadr: „Stojta! Kje imata potne liste?“ — „Vidiš, očka,“ je rekel Kristus, „sedaj že imava vraga na glavi.“ Toda Bog je smehljaje segel v žep, izlekel bankovec za 20 kopejk ter ga stisnil Rusu v roko. In odšla sta nemoteno. — Baje je tako ostalo do današnjega dne, ako je verjeti prekanjenim Armencem.

— **Ameriški časopisje.** Leta 1905. se je tiskalo v Zedinjenih državah dnevno 19,624.757 številik časopisov. Ob nedeljah in praznikih, ko Amerikanec nič ne dela ter se tudi za politiko ne briga, se je tiskalo povprečno le 11,539.521 številik. Dnevnik so imeli v celem letu 600 milijonov kron dohodkov. Kapital, ki je založen v časopisju, je znašal ogromno vsoto 1456 milijonov kron.

— **Po cigansko.** Originalne in cene počitnice si hočejo napraviti nekatere mlade gospodične iz londonškega predmestja. Potovati hočejo namreč po najzanimivejših angleških pokrajinah kot ciganke. Naročile so si voz, kakršnega imajo potujoče cirkusne družbe. Oblečejo se v ru-deča krila z belimi predpasniki, okoli glave pa si zavijejo rdeče rute. Same si bodo kuhale, same vodile in oskrbovale konje, potne stroške pa upajo dobiti s prodajanjem košaric, pletenih stolov, metel in kletk.

— **Premetena sleparka.** V Madridu se je zgodila nedavno sledeča sleparija: K nekemu slovečemu zdravniku je prišla zelo elegantna mlada dama ter mu povedala, da je njen mož na duhu bolan. Vedno si domišljuje, da ga je kdo osleparil in okradel. Priporočila je moža zdravniku, na stroške ni treba gledati, ker sta premožna. Dogovorila sta se z zdravnikom, da mu kmalu pripelje moža. Nato se je peljala dama v drugi del mesta ter vstopila v razkošno prodajalno zlatnine in draguljev. Dolgo časa si je izbirala dragocene ovratnice, končno pa se odločila za posebno lepo, ki je veljala 20.000 K. Naprosila je prodajalca, naj se pelje z ovratnico z njo k možu, češ, v petih minutah sta tam, in ako se ovratnica dopade tudi možu, jo gotovo kupi. Draguljar je bil zadovoljen, spravil je dragocenost v žep ter se odpeljal z damo, ki je naročila vozniku, da pelje nazaj k stanovanju zdravnika. Tam je pustila draguljarja čakati v prvi sobi, sama pa je šla ovratnico pokazat „možu“. Vstopivši v zdravnikovo sobo mu je prišepnila, da je že pripeljala bolnega moža, ki čaka v prvi sobi ter mu ga toplo priporočila. Izročila mu je ponarejeno vizitko ter odšla skozi stranska vrata, češ, da je mož ne sme videti odhajati, ker bi se razburil in hotel oditi z njo domov. Zdravnik jo je spremljal do stopnic, kjer je vstopila v voz ter se odpeljala. Nato je šel zdravnik k novemu „pacientu“. Začel je z njim govoriti o vsem mogočem, da bi spoznal, ali zna bolnik normalno misliti. Draguljarju se je seveda vse to zdelo čudno in nerazumljivo, in šele, ko je zdravnik povedal, da se je „soproga“ odpeljala, je draguljar razumel položaj. Ves razburjen je skočil pokoncu ter začel vpiti: „Okraden sem! Ovratnico za 20.000 K mi je odnesla! Hitro po policijo!“ Zdravnik se je smehljaj in mrmral: „Da, res je tako njegova bolezen.“ Pozvonil je, in dva krepka

strežaja sta vstopila, ter oblekla razjarjenemu draguljarju prisilni jopič. Šele par ur pozneje se je pomota pojasnila, a zvitja sleparka je med tem že bila bogveje na varnem.

— **Kako se najde dolžnik.** Neki upnik, ki je imel več dolžnikov, ki jim je bilo ob času terjatve „bivališče neznano“ si je izmislil posebno metodo. Obenem s sodnim pozivom je namreč poslal dolžniku denarno pismo. Za denarno pismo, v katerem seveda ni bilo denarja, se je brž našel naslovnik, in takoj se mu je lahko izročil sodni poziv.

— **Nov predmet na gimnazijah.** Občinski zastop mesta Friedenau je odredil iz socialno-političnih razlogov, naj se uvede na ondodni mestni gimnaziji nov učni predmet, namreč pouk v — krojaštvu. Mestni očetje vedó najbrže iz lastne skušnje, kako težko je dobiti vsled ženske emancipacije odtrgani gumb nazaj na hlače.

— **Šala in vojno stanje.** Ravnatelj poštnega urada v Omsku (Rusija) je sovražnik šale. Nedavno je izdal sledeči službeni spis: Gospodu nadporočniku 10. sibirske polkovnije A. J. Leontjevu. Vsled Vaše razglednice mi je čast Vam naznaniti, da je prepovedana šaliva pisava v krajih, nad katerimi je proglašeno vojno stanje ter se vračajo odpodiljatelju.

— **Milijonarjeva knjižnica.** Znani ameriški milijonar Morgan si gradi v New Yorku poslopje za svojo biblioteko. Poslopje bo vrhunec tehniške umetnosti ter bo veljalo 8 milijonov. Cela ogromna zgradba bo zunaj vsa obložena z marmorjem znotraj pa bodo podpirali strop štirje marmorni stebri, ki jih je Morgan naročil iz Evrope in katerih vsak velja 240.000 K. Za 300 knjižnih omar so naročena vrata iz bronce z ročnim delom. Vsaka vrata veljajo 2200 K. Sploh je vse iz bronce ali pa marmorja, le visoki predali so iz črkeškega oreha. Seveda bo tudi knjižnica, ki pride v to poslopje, nenavadna dragocena zbirka, saj je Morgan samo za en rokopis plačal 360.000 mark.

— **Židje na Madžarskem.** Kako raste na Ogrskem židovski element, dokazuje dejstvo, da pred 50 leti še niso imeli židje na Ogrskem niti pendenj svoje zemlje. Leta 1900. pa so imeli že 130.965.000 oralov zemlje. Da se to bolje razume, treba je vedeti, da ima celoskupno ogrsko plemstvo 217.498.500 oralov, država ima 139.320.550 oralov, katoliške cerkve imajo 12.160.500 oralov in dobrodelni zavodi 12.400.000 oralov. Židje imajo potemtakem toliko zemlje kakor država in več kot mogočna in bogata katoliška hierarhija na Ogrskem. Toda to še ni vse. Leta 1900 je bilo izmed 4861 zemljišnih najemnikov 3170 židov, ki so imeli v najemu 167.537.000 oralov. Na ta način imajo židje v rokah skoraj 300 milijonov oralov zemlje, t. j. toliko kot vse plemstvo in katoliške cerkve skupaj. Samo v zadnjih desetih letih so židovska posestva narasla za 50 %, in ako gre to tako naprej, bo v 50 letih cela Ogrska v židovskih rokah.

— **Zakaj jedo ljudožrci človeško meso.** Dosedaj se je splošno mislilo, da jedo ljudožrci človeško meso vsled glada ali krvelošne navade. Neki angleški učenjak pa je sedaj stvar točno proučil ter prišel do sledečih rezultatov: Dvajset odstotkov ljudožrskih plemen je svoje rojake — iz spoštovanja, da jim izkažejo čast. V starih časih so Tibetanci jedli svoje umrle roditelje z izgovorom, da ne more imeti oče nikjer boljšega groba, kakor v sinovem trebuhu. Devetnajst odstotkov ljudožrcev je svoje najboljše vojskovodje zato, da jih počastijo in ker mislijo, da bo na ta način prešel pokojnikov duh v nje. Nadaljnih devetnajst odstotkov je svoje sovražnike vsled mržnje in osvete. Deset odstotkov je ljudožrcev, ki jedo človeško meso iz versko-obrednih razlogov, štirinajst odstotkov vsled požrešnosti, ker verujejo, da je človeško meso najtežje, ki daje posebne moči. Le osemnajst odstotkov je vseh ljudožrcev, ki jedo ljudi vsled potrebe, glada.

— **Kako se v Avstraliji ženijo.** V Avstraliji ne poznajo pri ženitvi tako obširnih procedur, kakor jih imamo v Evropi. Ako se v Avstraliji zaljubi mladenič v deklico, mora jo pričakati zahrbtno za kakim plotom ali grmom ter jo udari z batino tako močno po glavi, da onesveščena pade. Potem jo pobere ter odnese domov. Ako oživi, se z njo takoj oženi, ako pa vsled udarca umrje, kar se tudi večkrat zgodi, potem pa njeni stari napovedo navidezno vojsko mladeničevi rodbini, kar pa se stori le zaradi starega običaja, navadno se zadovolje z malo odkupnino, ker se smatra dekle za zelo neznanost stvar.

— **Duševarna last.** Nedavno je prišel v boljšo gostilno v Düsseldorfu Francoz, ki ni znal besedice nemški ter se vsled tega ni mogel sporazumeti z natakarkjem. Poklicali so gostilničarja, ki se je bil kot natakark

na Francoskem naučil nekoliko francosko. Pri računu pa je na veliko začudenje Francozovo gostilničar računil posebej še eno marko za francoski razgovor, češ, da je znanje francoščine njegova last ter ga je učenje veljalo precej denarja, zato pa ima pravico, da se mu ta kapital tudi obrestuje.

— **Drage gosli.** Grof Trauttmansdorff, kamornik cesarja Karla VI. je kupil od nekega Jakoba Steinerja gosli pod sledečimi pogoji. Takoj mu je izplačal v gotovini 66 cekinov. Nadalje mu je moral dajati do smrti dobro kosilo, vsako leto po eno novo obleko z zlatimi obšivi, dva sodčka vina, stanovanje s kurjavo in razsvetljavo in 100 gl. mesečno v gotovini. Ako bi se Steiner oženil, mora mu dajati zajec, kolikor jih potrebuje, potem 12 košar sadja na leto za sebe in ravno toliko za njegovo staro služkinjo. Po tej pogodbi je živel Steiner še 16 let, tako da so Trauttmansdorfa veljale gosli 200.000 gl. Leta 1873. je gosli kupil na dražbi neki bogati Rus za 8000 K.

— **Psi v ame iški modi.** Najnovejša ameriška moda predpisuje, da mora pes, ki zabaja z svojo damo v družbe, harmonirati z obleko in nakitjem svoje gospodinje. Za obleko z mnogimi našivi in čipkami pristojajo pes dolge volnene dlake, ki mora tudi gledati barve harmonirati z barvo obleke. Za tesno obleko mora biti tanki elegantni hrt ali pa gladki mršavi foks. V obleki z vlečko mora biti škotski ovčarski pes, ki ima kosat rep.

— **Mačeha in pastork.** V Budapešti je vložil veletržec S. tožbo zoper svojo 27letno ženo ter zahteval ločitev zakona. Trgovca je imel iz prvega zakona 20letnega sina, ki ga je mlada mačeha zapletla v svoje mreže. Pravda je izpadla v prilog trgovcu. V obsodbi je naveden sledeči odstavek: „Še nikoli ni sodišče videlo strašnejše situacije še nikoli se nišo slišale pri sodišču take izjave proti mačehi, kakor jih je izpovedal mladi S. Med čitanjem zapisnika se je mož onesvestil, vendar je dovolil prostovoljno svoji ženi mesečnih 200 K pod pogojem, da živi pošteno in se več ne omoži.“

— **Nenavadna poroka.** Vsa Budapešta sedaj govori le o zakonu, ki se je te dni sklenil v prestolnici. Bivša prednica ondodnega samostana sv. Elizabete, sestra Emerika, je izstopila iz samostana ter se poročila z mladim kamnosekim pomočnikom. Mož je star 21, bivša opatica pa 44.

Izpred sodišču.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem.

Nevaren delomržež. Juri Guzelj, delavec iz Škofje Loke, je bil zaradi delomrznosti že v prisilni delavnici ter že mnogokrat kaznovan. Dne 10. julija t. l. je prišel iz zapora iz Kranja in se je priklatil v Škofjo Loko. Ker je od hiše do hiše beračil, je bil po orožniku v neki gostilni aretovan. Z veliko težavo in s pomočjo mestnega stražnika se je poročilo Guzelja ukleniti, ker se je z vso silo branil verige ter okoli sebe suval. Med potjo k sodišču je preklinjal Boga, češ, „da ga ne pusti živeti“. Obsojen je bil na 6 mesecev težke ječe.

Na fante je streljal. Kmet-ska fanta France Šimenc in Peter Peterlin sta na pustni terek popivala v Funtkovi gostilni v Mengšu. Okoli 8. ure sta zapustila gostilno in korakala proti domu v Topole. Med potjo sta naletela na par mengeških fantov, katerim se je pridružil Miha Žnidar. Vnel se je tepež, pri katerem je Žnidar dobil v hrbet vbodlino. Fantje v Funtkovi gostilni so kmalu o tem zvedeli ter šli za Peterlinom in Šimencem, a ju niso dobili v vasi Topole. V tem pa zakriči Peterlin: „Nazaj, mengeški ravbarji, če ste za kaj.“ Fantje jo ubero proti Peterlinovi hiši, a ta pograbi dvocevko ter odda štiri strele na fante, od katerih so bili trije od šiber zadeti. Peterlin, ki se je zagovarjal s silobranom, je bil obsojen na 6 mesecev težke ječe.

Paznika napadel. Henrik Črnagoj, prisiljenec tukajšnje prisilne delavnice, je z drugimi prisiljenoci delal v tovarni na Savi. Pri kopanju neke jame mu je zaukazal paznik, naj kamen, mesto da ga razbija, vrže iz jame. To je Črnagoja tako ujezilo, da se je z orodjem, ki ga je imel v roki, lotil paznika. Paznik mu je orodje izvil ter vrgel Črnagoja ob tla. A ta ga je po obrazu opraskal in ga med potjo, ko ga je peljal v barako, večkrat s pestjo po glavi udaril. Obsojen je bil na 6 mesecev ječe.

Z eno kronco ga je hotel podkupiti. Ignacij Mušec, posestnikov sin iz Cerce, se je imel pri okrajnem sodišču zagovarjati, ker je prizadejal Jakobu Mačku lahko poškodbo na glavi. Med potjo k sodišču mu je prigovarjal Mušec, naj reče, da je sam padel in mu zato ponujal eno

Muhec je bil zaradi tega obso-
na 6 tednov ječe.
Bojeviti pastir. Andrej Ko-
pastir na Vojskem, je z dvema
parišema pil v Likarjevi hiši na
jskem. Popoldne je začel Jernej
strin Kogej nagajati. Ta pa je
črevljarski nož (krivac) in Ko-
nalašč vrezal po desnem za-
sju. Obsojen je bil na šest tednov

Telefonska in urzodovna poročila.

Rajhenburg 11. avgusta. Na
gupnem shodu v Rajhenburgu
dobil Benjamin Kunej 16,
rikalec dr. Jankovič 22 gla-
ev. Preglasovan je bil Kunej
sled dvakratnega glasova-
ja duhovnikov in vsled
glasovanja nevolilcev. Zadr.
ankoviča sta glasovala celo nad
it lja Martin Majcen iz Zdol in
Zupančič od Sv. Antona.
Cmetski županiso vsi gla-
ovali za Kuneja Duhovnikov
e bilo okoli 15. Zelo zvito in
rekanjeno je bilo sklicanje tega
hoda. Duhovniki so dobro pre-
nsili, da kmet nima časa v pe-
ek hoditi na shode in poleg
ega sta bila dva semaja v gla-
arstvu Duhovniki so se pa pri-
heli ravno od duhovnih vaj iz
Maribora. Trej kmetijski kan-
dat je in ostane Benja-
in Kunej. Zelo značilno za
napredek časa je, da so si upali
kmetijski župani izreči na glas in
ustrasno pred silo duhovnikov
me Benjamin Kunej. Glasovanje
i bilo tajno!

Dunaj 11. avgusta. Turški
sultan je nevarno obolel.
Njegovem stanju že dva dni
i bilo izdano nobeno poročilo in
ndi tukajšnje turško poslanstvo
e dva dni ni dobilo nobenega ob-
vestila. To se smatra kot dokaz,
da hočejo carigradski dvorni krogi
prikriti, da se je sultanu
zdravje poslabšalo, ker se
boje političnih prevratkov.

Dunaj 11. avgusta. Privatna
poročila iz Carigrada javljajo,
da vlada tam še mir, da pa je pre-
ivalstvo vsled sultanove bolezni
e močno razburjeno in ne
more nihče reči, kaj se zgodi, če
sultan umrje. Sultan ima kamen,
plošni glas je, da mu ni rešitve
m da že umira.

Odesa 11. avgusta. General-
ska hči Barbara Prince, ki je v pri-
ateljstvu z rodovino generalnega
guvernerja Kaulbarsa, je dospela
sem in se je nastanila v nekem
hotelu, kjer so jo obiskale hčere
in žena generala Kaulbarsa. Od-
hajajoči z generalovimi damami iz
hotela je Barbari Prince iz ročne
torbice padla bomba in eks-
plodirala. Barbara Prince je na
to vzela iz žepa revolver ter se
na mestu ustrelila. Doznanlo se je,
da je prišla sem iz Petrograda, da
umori generala Kaulbarsa,
ki ga je tajni revolucionarni od-
bor obsodil na smrt.

Moskva 11. avgusta. Policija
je tu zasledila zalogo bomb in
dinamita.

Poltava 11. avgusta. Revolu-
cionarji so v poltavski okolici po-
žgali grad kneza Kučubaja in nje-
govo vzorno kmetijo Kikanjika
ter gr. d. Lukijanovič.

Berolin 11. avgusta. „Vossi-
sche Zeitung“ poroča iz Petro-
grada: Stališče ministrskega
predsednika Stolypina je
omajano, kajti car se je popol-
noma vdal reakcionarcem.
Stolypin je carju predložil program
novega ministrstva, a car je od-
klonil agrarni del programa,
odpravo smrtnih kazni, amnestijo
in zahtevo, naj se duma nemu-
doma skliče, oziroma razpišejo
volitve.

Berolin 11. avgusta. Ruski
ministrski svet je v svoji včeraj-
šnji seji sklepal, kako naj se ka-
zujejo uporni vojski iz Sveaborga
in Kronstadta. Ministrski predse-
nik je bil za to, naj se kaznujejo
s smrtjo samo voditelji, a
večina je to odklonila.

Gospodarstvo.

Tržno poročilo.

Stranka besistov je izborno po-
rabila vse momente, ki so vplivali na
nizkosto cen in letina jim je šla letos
na roko. Dvomim, da bijim preosta-
jalo še kako sredstvo, ki bi omogo-
čilo nadaljno redukcijo, najbrže so
prijadrali na skrajni rob ter prepustili
polje hosistom, ki naj odslej vodijo
fluktuciacijo cen. Zito je večinoma spr-
avljeno, za 4.000.000 metr. stotov pš-
enice več nego lansko leto je zabele-
žene v statistiki, srbski poldrugi
milijon pa letos ne bo prišel na Ogrsko,
kar zgornjo vsoto znatno skrči. Trg
bo zavisen od večjih ali manjših na-
kupov, od boljšega konzuma moke ali
od mizerije v konzumu moke. Od časa
do časa se bodo pojavili vnanji vplivi,
razni politični momenti i. t. d. Iz-
kratka: sedanje cene so prejkone na
najnižjem nivoju ter se bodo gibale
od tega nivoja naprej in do njega
nazaj — podenj pa najbrže ne pri-
dejo.

Pšenica je v teku tedna pri
nekoliko boljšem poprašanju hipoma
naznanila boljše cene, čim pa so se
kupi umaknili, je zginila tudi hös.
Novo blago že pridno prihaja sem,
mletve so že pokazale, da je kakovost
izborna, žal le, da je konzum tem-
nejših mok daleč pod normalo in ni
upati, da bi se tako kmalu izboljšal.
Koruza ne krene nikamor.
Mala trdnost je takoj zopet odjenjala,
majski kurz pa tudi naznanil nižje
cene, ker je padlo nekaj toli zaže-
ljenega dežja.

Oves je v hitrih skokih, tako-
rekoč čez noč, padel s svoje višine,
vendar pa ne na nivo, ki so ga ne-
kateri želeli. Je pač pomisliti, da smo
prišli v novo kampanjo takorekoč
brez vsakega zrna lanskega blaga.
Tak izostanek mora mogočno vpli-
vati na kurz in ga vzdržavati na do-
stojni višini.

Sladkor je končno naznanil
tudi za rafinado boljše cene, kar ne
temelji toliko na višjih cenah suro-
vine — to je sicer vjeraj postala
mlačnejša — marveč na majhnih za-
logah v tvornicah. Tvornice silijo jih
prevzemu sklepov, ki se morajo ta
mesec razmotati, prolongacija v se-
ptember je popolnoma izključena.
Čuje se, da se nameravaja rafinerije
glede cen za prihodnjo kampanjo,
oktober 1906 — avgust 1907, zdru-
žiti. To je tudi vzrok, da ponudeb za
novo kampanjo, ki smo jih vajeno
doslej vedno že v maju ali najknejeje
v juliju — še vedno ni.

Petrolej notira neizpreme-
njeno cene.

Riž tendira trdno, mlino pa so
zahtevali za indijsko blago dvignili.

Kava. Proti sredi tega meseca
dospejo nove Sontoskave, ki pa so
letos zelo drobne in vsled nove iz-
vozne carinske tarife v Braziliji znatno
dražje.

Špirit je že pričel z novimi
ponudbami za novo kampanjo, vendar
pa je navdušenje za sklepe v kljub
nizkim cenam, pri katerih morajo to-
varne zopet izgubiti, zelo majhno.

Milo se je iznova podražilo.

Razširjeno domače zdravilo. Vedno
rečja povpraševanja po „Moll-ovem fran-
skem zganju in soli“ dokazujejo uspešni
vpliv tega zdravila, zlasti koristnega kot
bolesti utešujoče, dobro znano antirema-
tično mazilo. V steklenicah po K 1.90. Po
postnem povzetju razpošljal to mazilo leka-
nar A. MOLL, c. in kr. dvorni založnik na
DUNAJ, Tuchlauben 9. V zalozah po deželi
je izrecno zahtevali MOLL-ov prepatat, za-
znamovan z varnostno znamko in podpi-
som 4 31-11

Se dobi povsod!

Kalodent

885 neobhodno potrebna zobna Crème 22
vzdržuje zobe čiste, bele in zdrave.

Proti zobobolu in gnilobi zob

Izborno deluje dobro znana
antiseptična

**Melusine ustna in
zobna voda**

ki utrdi dlesno in odstranjuje
neprijetno sapo iz ust.
1 steklenica z navodom 1 K.

Bl gorodnemu gospodu M. Levstiku,
lekarnarju v Ljubljani.

Vaša izborna Melusine ustna in zobna
voda je najboljšo sredstvo zoper zobobol,
odstranjuje neprijetno sapo iz ust in je
neprekosljiv pripomoček proti gnilobi
zob, zato jo vsakemu najtopleje pripo-
ročam. Obenem pa prosim, pošljite še
3 steklenice Melusine ustne in zobne vo e.
Dovolim, da to javno oznamite, ker
je res hvalno vredno.

Leopold Gangl, mestni tajnik.
Metlika, 24. aprila 1906.

Dež. lekarna Mil. Leusteka
v Ljubljani, Resljeva cesta št. 1
olog novograjnega Fran Jožetovega
inbil. mostu 48-32

Postavno naravnano.
Vasko ponarejanje in po-
matkovanje kamivo.
Edino pristen je Thierryjev
balzam

le s seleno znamko „redovnica“
Staroslovno, neprekinjeno
proti slabemu prebavljanju, krčem
želodca, koliki, kataru, pranim
bolesnim, influenci itd. itd.
Cena 12 majhnih ali 6 dvojnastih
steklenic „li 1 velika specialna
steklenica s patent. zamaškom
K 6— franko.

Thierryjevo centifolijasto mazilo,
povsod znano kot non plus ultra
proti vsem še tako starim ranam vnetjem, ranitvam, ab-
scesom in oteklinam vseh vrst. Cena: 3 lončka K 3-60
se pošlje le proti povzetju ali denar naprej.

Lekarnar A. Thierry v Pregradi pri Rogški Slatini.
Brošura s tisoč originalnih zahvalnih pism gratis in franko
V zalozgi v skro vseh večjih lekarnah in medicinskih
drogerijah. 4060-34

Darila.

Upravništvu našega lista so poslali:

Za družbo sv. Cirila in Metoda: Gosp.
J. Šmuc na Jesenicah 2 K., daroval narodno
omizje na Jesenicah. — Živel!

Za akad. društvo „Drava“: Gospod
J. Šmuc na Jesenicah 2 K 40 vin., darovalo
narodno omizje na Jesenicah. — Lepa hvala!

Umrli so v Ljubljani.

Dne 7. avgusta. Jera Kernc, gostija,
84 let, Poljanska cesta 20. Ostarelost. —
Ivan Smrekar, delavčev sin, 1 mes., Am-
brožev trg 7. Črevesni katar.

Dne 8. avgusta. Helena Susteršič, stro-
jevodjova hči, 3 mes., Cesta na Loko 13.
Driska.

Dne 9. avgusta. Pavla Keber, urarjeva
hči, 4 mes., Linhartove ulice 5. Črevesni
katar.

Dne 10. avgusta. Eliza Osredkar, črev-
ljarjeva hči, 13 let, Krakovski nasip 10.
Jetika.

V deželni bolnici:
Dne 5. avgusta. Anton Šubert, strugar,
39 let. Jetika.

Borzna poročila.

Ljubljanska
„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dun. borze 10. avgusta 1906.

Maložbeni papir.	Denar	Blago
4 1/2% majska renta . . .	99.55	99.75
4 1/2% srebrna renta . . .	99.45	99.65
4 1/2% avstr. krona renta . . .	99.60	99.80
4 1/2% zlata . . .	117.65	117.85
4 1/2% ogrska krona renta . . .	94.80	95—
4 1/2% zlata . . .	112.60	112.80
4 1/2% posojilo dež. Kranjske . . .	99.15	100.15
4 1/2% posojilo mesta Spiljet . . .	100.50	101.50
4 1/2% bos.-herc. železniško . . .	99.70	100.70
4 1/2% posojilo 1902 . . .	100.35	101.30
4 1/2% češka dež. banka k. o. . .	99.50	100.30
4 1/2% ž. o. . .	100.35	101.85
4 1/2% zast. pisma gal. dež. . .	100.10	101.10
4 1/2% hipotečne banke . . .	104.75	105.75
4 1/2% pešt. kom. k. o. z . . .	104.75	105.75
4 1/2% pr. . .	100.20	106.70
4 1/2% zast. pisma Innerst. . .	100.20	106.70
4 1/2% hranilnice . . .	100—	100.15
4 1/2% zast. pisma ogr. centr. . .	100—	100.15
4 1/2% dež. hranilnice . . .	100.15	101.15
4 1/2% z. pis. ogr. hip. ban. . .	100.15	101.15
4 1/2% obl. ogr. lokalnih že- . .	100—	101—
4 1/2% leznic d. dr. . .	100—	101—
4 1/2% obl. češke ind. banke . . .	100.50	101.50
4 1/2% prior. lok. želez. Trst- . .	99.90	100—
4 1/2% Poreč . . .	99.50	100—
4 1/2% prior. dolenskih žel. . .	320.60	322.60
4 1/2% prior. juž. žel. kup. 1/2% . .	100.40	101.40
4 1/2% avstr. pos. za žel. p. o. . .	100.40	101.40

Srečke.

Srečke od 1. 1860/1 . . .	220—	225—
od 1. 1864 . . .	278—	280—
tziske . . .	154.40	156.40
zem. kred. I. emisije . . .	289—	296—
II. . .	291.25	301.25
ogrške hip. banke . . .	257.50	267.50
srbske za frs. 100— . . .	97—	103.25
turške . . .	161.75	162.75

Basilika srečke . . . 22.40 | 24.40 || Kreditne . . . | 79— | 82— |
Inomoške . . .	85—	92—
Krakovske . . .	67—	64—
Ljubljanske . . .	48.75	50.75
Avstr. rdeč. križa . . .	29.50	31.50
Ogr. . .	58—	63—
Rudolfove . . .	72—	80—
Salcburške . . .	511—	521—
Dunajske kom. . .	165—	166—

Delnice.

Južne železnice . . .	673—	674—
Državne železnice . . .	1775—	1785—
Avstr.-ogrške bančne deln. . .	671.5	672.75
Avstr. kreditne banke . . .	810.50	811.50
Ogrske . . .	242—	243.50
Zivnostenske . . .	713—	719—
Premogokop v Mostu (Brux) . . .	587—	588—
Alpinske montan . . .	2800—	2812—
Praške žel. ind. dr. . .	575.40	576.40
Rima-Muranyi . . .	274—	278—
Trboveljske prem. družbe . . .	582—	587—
Avstr. orožne tovr. družbe . . .	138—	141—
Češke sladkorne družbe . . .	11.34	11.39

Valute.

C. kr. cekin . . .	19.06	19.09
20 franki . . .	23.47	23.54
20 marke . . .	23.94	24.02
Sovereigns . . .	117.7	117.47
Marke . . .	95.45	95.65
Laški bankovci . . .	250.50	251.50
Rubiji . . .	4.84	5—
Dolarji . . .	11.34	11.39

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 11. avgusta 1906.

Termin.

Pšenica za oktober . . . za	50 kg K	7.40
Rž . . . oktober . . .	50	6.20
Koruza . . . avgust . . .	50	6.25
. . . maj za 1. 1907 . . .	50	5.31
Oves . . . oktober . . .	50	6.33

Efektiv.
Zdržno.

Meteorološko poročilo.

Vidna nad morjem 04.2. Srednji zrčni tlak 756.0 mm

Avant	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
10. 9. sv.	733.3	16.1	sl. jg.vzh	Jasno	
11. 7. aj.	733.1	14.4	brevetno oblačno		
12. 2. pop.	730.9	23.7	brevetno del. jasno		

Srednja včerajšnja temperatura: 1.2°, nor-
male: 19.3°. — Padavina v mm 1.1

Najboljša pitna voda

kadar proti nevarnost epidemije, je v
takih slučajih čisto skušana, od medi-
cinskih avtoritet vedno priporočavana.

GIESSHÜBLER

naravnost
alkaliska kislina

V njej se ne nahajajo nikake organske
substancie ter je zlasti v krajih, kjer je
studenčna ali vodovodna voda dvomljive
kakovosti, najprikladnejša pijača. 91 3

V Ljubljani se dobiva pri Mihaelu Kastner-ju
in Petru Lassnik-u in v vseh lekarnah, večjih
špecerijah, vinskih in delikatesnih trgovinah.

Kolarskega pomočnika

20 do 30 let starega sprejemem takoj
za več časa v delo. 2899-1

Ivan Rutar, kolar
v Tolminu na Goriškem.

„SLOVENSKI NAROD“

se prodaja v posameznih izvodih po 10 vin. v sledečih trafikah:

Ljubljana:

Bizjak I., Vodmat, Bohoričeve
ulice št. 10.

Blažnik L., Stari trg št. 12.

Blaž M., Dunajska cesta št. 14

Dolenc Jerica, Prešernove ul. 52

Elsner M., Kopitarjeve ulice 1

Fuchs H., Marije Terezije cesta
nasproti Kolizeja.

Hinner Alojzija, hotel „Union“.

Kanc A., sv. Petra cesta št. 14

Kleinstein J., Jurčičev trg št. 3

Kos I., Kolodvorske ulice št. 26

Košir Julija, Hilserjeve ulice št. 12

Kristan Iv., Resljeva cesta 24.

Kustrin A., Breg št. 6.

Kušar J., sv. Petra cesta št. 52.

Mirzlikar A., Sodnijske ulice št. 4

Pichler I., Kongresni trg št. 3.

Sever M., Gosposke ulice št. 12.

Sušnik J., Rimska cesta št. 18.

Svatek J., Mestni trg št. 25.

Šešark F., Selenburgove ulice št. 1.

Tenente R., Gradaške ulice št. 10

Treo Julija, Sv. Petra cesta št. 36.

Ušeničnik Fr., Židovske ul. št. 1.

Velkovich A., Sv. Jakoba trg 8

Weinert H., južni kolodvor.

Šiška:

Franzot M., Spodnja Šiška na
kolodvoru.

Meden I., trgovec v Šiški

Glince pri Ljubljani:

Traun Janko, trgovec.

Kamnik:

Ažman Marija, trafika.

Škofja Loka:

Žigon Matej, trgovina in trafika
na Glavnem trgu št. 34.

Kranj:

Florian Karl, knjigotržec.

Radovljica:

Homan Oton, trgovec.

Zgoše, Begunje pri Lescah:

Jagodic Matija, posestnik, trgo-
vec in gostilničar.

Lesce (v bufetu na kolodvoru):

Legat Ivan, gostilničar in posestnik.

Bled:

Knjigarna Fischer.

Pretnar Ivan, trgovec.

Javornik (Gorenjsko):

Zorè Leopold, trgovec.

Hrušica (Gorenjsko):

Podpac Stefan.

Bohinjska Bistrica:

Grobotek Mijo, trgovec.

Jesenice:

Mesar J., posest. in gostilničar

Schwarz Julija, na kolodvoru.

Sodražica:

Šešek Vekoslav, trgovec.

Ribnica:

Lovšin Ivan, trgovec.

Novo mesto:

Kos Josip, knjigovez

Boštanj pri Radni:

Dermelj Alojzij, posestnik in
trafikant.

Krško:

Stanzer Henrik, trgovec.

Raka pri Krškem:

Varšek Ivan, trgovec.

Trgovski pomočnik

špecerijske stroke in
učenec

se sprejmeta pri A. Sušniku na Za-
loški cesti št. 21. 2854-1

Istotam se prodaja tudi dobro ohranjena
oprava za špecerijsko trgovino.

LJUBLJANSKI ZVON

MESEČNIK ZA KNJIŽEVNOST IN PROSVETO

LETNIK XXVI (1906)

Izhaja po 4 pole obsežen v veliki osmerki
po eden pot na mesec v zvezkih ter stoji
vse leto 9 K 20 h. pol leta 4 K 60 h. četrt
leta 2 K 30 h

Za vse neavstrijske dežele 11 K 20 h na loto,
Posamezni zvezki se dobivajo po 80 h.

„Narodna Tiskarna“ v Ljubljani.

Vrhnika:

Gostilna Mantua (Fran Dolenc)

Logatec:

Rus Jos., trgovec

Črni vrh nad Idrijo:

Lampe Ivan, trgovec

Cerknica:

Kravanja Anton, trafikant.

Pogačnik Alojzij, trgovec;

Popovič Janko, trgovec;

Werli Karolina, trafikantinja

Begunje pri Cirknici:

Stergulec Ivan, hišna št. 31.

Staritr pri Ložu:

Benčina Ivan, trgovec.

Postojna:

Marinšek Jakob, prodajalec.

St. Peter na Krasu:

Schmelzer J., na kolodvoru

Ilirska Bistrica:

Tomšič Roza, trgovka

Senožec:

Zelen Ant., gostilničar in trafikant.

Komen pri Nabrežini:

Lucija od Švara, trafika.

Zidani most:

Peterman Mary, trafika na kolo-
dvoru.

Celje:

Miklauc Marija, trafika v „Na
rodnem domu“

Celovec.

Sowa Josip, časopisni biró.

Gorica:

Bajt J., ulica Campo Sar to št. 43.

Gabršek A., knjigotržnica

Hovanski Ivan, Via Corno št. 22.

Kvebelj Peter, Kapucinska ul. 1.

Leban Tereza, Corso G. Verdi
št. 21.

Rauniak Marija, trafika na ko-
lodvoru.

Schwarz Josip, trafika, Šolska
ulica št. 2 (via scuole 2)

Nabrežina:

Na kolodvoru

Divača:

Na kolodvoru.

Trst:

Bevk M., Piazza Barriera vecchia
(vogal ulice Bosco št. 1).

Lavrenčič Mihael, Piazza Ca-
serma št. 1.

Može Karolina, ulica Miramare
št. 1

Stanič Št., ulica Molin piccolo
št. 8.

Grado:

Gabršček A., Kiosk „Miramar“.

Opatija:

Tomašič Anton, trafikant.

Pulj:

Schütz Marija, trafika na postaji
državnega kolodvora.

Reka:

Časopisni biró „Globeus“, via
Adamich št. 2

Sikič Gjura, trgovec, via An-
drassy št. 7

Trbojevič Gjura, Via del Molo.

Dunaj:

Hočevar Helena, trafikantinja,
VIII. Alserstrasse št. 9.

Pomočnika

trgovine z mešanim blagom popolnoma večjega, solidnega in pridnega sodelavca sprejme takoj trdka **M. Elsner** v Ljubljani. 2886 1

Sedlarskega pomočnika

večjega tudi tapetniškega in lakirarskega dela sprejmem za več časa v delo.

Anton Brenčič

sedlar, lakirar in tapetnik 2898 1

v Tolminu na Goriškem.

Za 1. oktober se išče v bližini Dunajske ceste

preprosta soba

s hrano ali brez nje.

Ponudbe na upravnishvo „Slov. Naroda“. 284 3

Pekovskega vajenca

ne pod 14 let starega, poštenega vedenja, sprejme takoj ali s 1. oktobrom pekovski mojster **Julij Novljan** v Medvodah na Gorenjskem. — Učna pogodba po dogovoru. 2891—1

Krepak deček

se sprejme takoj kot učenec v trgovini

A. Pogačnik v Cerknici. 2876 2

Večje s stroji urejeno stavbno mizarstvo sprejme kot

praktikanta

spretnega risarja, večjega slovenkega in nemškega jezika.

Ponudbe pod šifro „Ljubljana“, poštini predal 44“. 2897 1

Sprejmejo se

zanesljivi zastopniki

v vseh krajih, ki morejo zavarovati življenje, ljudstvo in dote otrokom pri nižavstr. deželni zavarovalnici za življenje in rente, ustanovljeni od vis. dež. zbora nižavstrijskega, na Dunaju I., Löwelstrasse 16.

Posebno sposobni se lahko nastavijo kot potovalni uradniki ali glavni zastopniki.

Pisma naj se pošiljajo vodstvu zavarovalnice. 2902 1

Hotel „Južni kolodvor“ (preje Lorber).

V soboto, dne 11. avgusta

KONCERT

Ljubljanske društvene godbe

pod oseb. vodstvom kapelnika g. POULA.

Začetek ob 8. Vstop prost.

Obenem si usojam opozoriti na izborni kuhinjo ter izvrstna vina iz vi. nogradov gg.: dež. sod. svet. Ravnika, notarja Vrčca, stotnika Fridolina Kavčiča i. dr.

Obilega obiska prosi s spoštovanjem

2873 2 **A. SEIDEL.**

Najcenejše

se kupi

perilo, vence in kravate, šopke moderce, za neveste

ltd. ltd.

pri trdki

J. KEBER

v Ljubljani

na Starem trgu št. 9

in

na Sv. Petra cesti št. 31.

Stenograf

vešč slovenake in nemške stenografije se sprejme v odvetniški pisarni dor. **Danilo Majarona** v Ljubljani. 3

Lepo stanovanje

s tremi sobami, kuhinjo in kopalnico se takoj odda pri **A. Sušniku** na Zaloški cesti. 2380 9

Dve deklici

se sprejmeta v boljšo družino za prib. šolsko leto na hrano in stanovanje.

Več se izve pri upravn. „Slov. Naroda“. 2877 2

Sprejmeta se takoj

kovaški pomočnik in učenec.

Kje — pove upravnishvo „Slov. Naroda“. 2889 2

Za lahko delo iščemo poštenega človeka.

Ponudbe pod šifro „Blagajna k“, poste restante, Ljubljana. 2896

Izšla je knjiga

KORISTKA.

Povest iz gledaliških krogov ljubljanskih v polupreteklem času.

(Ponatis iz „Slov. Naroda“.)

Ta povest je jako zanimiva ter izborno opisuje dogodke neke koristke iz časa Mondheimovega gledališkega ravnateljstva.

Cena broširano 80 v., po pošti 1 K.

Dobi se v knjigarni

L. SCHWENTNER v Ljubljani Prešernove ulice.

Od leta 1868. se

Bergerjevo medicinsko kotranovo milo

ki ga priporočajo odlični zdravniki, akoro v vsah svropskih državah s odličnim uspehom uporablja prot vsake vrste izpuščajem

slasti proti kroničnim lišajem in paras. izpuščajem, dalje proti rdečici na nosu, oseblinam, potenju nog, luskam na glavi in v bradi. **Bergerjevo kotranovo milo** ima v sebi 40 odstotkov lesnega kotrana in se razlikuje bistveno od vseh drugih kotranovih mil, ki se nahajajo v trgovini.

Pri polnih boleznih rabi se uspešno

Bergerjevo kotranovo žvepleno milo.

Kot blazje kotranovo milo za odpravljanje vse

nesnaga s polti,

proti spuščajem na polti in glavi pri otrocih, kakos tudi kot nenadkriljivo kosmetično milo za umivanje in kopanje sa vsakdanjo rabo služi

Bergerjevo glicerino-kotranovo milo,

v katerem je 35 odst. glicerina in ki je parfumovano.

Kot odlično sredstvo za glavo se rabi dalje s izvrstnim uspehom

Bergerjevo boraksovo milo

in sicer proti ogreem, ogorenju, pegam mozoljem in drugim neprilicam kože.

Cena komadu vsake vrste s navodilom o uporabi 70 v.

Zahtevajte po lekarnah in sadenih trgovinah izključno **Bergerjevo kotranovo milo** in pazite na poleg stoječo varstveno znamko in na polegstoječi

firmni podpis **G. Hell & Co.**

na vsaki etiketi. Odlikovan s

častno diplomom na Dunaju 1888

in s zlato svetilnico na svetovni razstavi v Parizu 1900.

Vsa druga medic. in higien. mila znamke **Berger** so naštetja v navodilu, ki se prilega vsakemu milu.

Naprodaj v vseh lekarnah in sadenih trgovinah.

Na debelo:

G. Hell & Comp., Dunaj, I., Elberstrasse 8.

V Ljubljani se dobiva v lekarnah: **Milan Leustek, M. Mardetschli-**

ger, J. Mayr, G. Piccoli, U. pl.

Trnkoczy in v vseh drugih lekarnah na Kranjskem 968-22

Boljše službe

se z največjim uspehom iščejo z oglasanjem v našem

kolektivnem oglasniku

v

„Neue Freie Presse“

in v

„Neues Wiener Tagblatt“.

Tudi za naznanila

kupovanj in prodaj

ali za pridobitev zveze s

kapitalisti

je njegova poraba prav primerna.

Prospekti zastonj,

M. DUKES nasl. anončna ekspedicija

za vse časopise tuzemstva in inozemstva

na Dunaju I.

Stanovanje

s 3 sobami itd. se odda za november na Sv. Petra cesti. Izve se v Sodnijskih ul. št. 11. I. nadstr. 2825-2

Izurjena prodajalka

za manufakturno trgovino želi sedanjo službo premeniti. Sprejme službo tudi na deželi v kakem trgu.

Ponudbe naj se pošiljajo na Fr.

Čuk v Zagorju ob Savi. 2798 2

Več pomočnikov

sprejme takoj v stalno delo

JOSIP MELE

ključavničar v Cerknici. 2830 3

Dijaki ali gospodične

se v boljši družini sprejmejo na hrano in stanovanje.

Več v zalogi cerkvenih oblačil v

Wolfvih ulicah št. 4. 2791—2

Pisarja

za špedicijo sprejme 2861 3

A. Domicelj na Rakeku.

Cudovita novost!

325 komadov za 2 gl.

Krasna ura z lepo verižico, točno idoča, za katero se daje dveletna garancija; zelo lepa laterna magica s 25 krasnimi podobami, zelo zabavno; 1 zelo elegantna broža najnovejše oblike, 1 lepa kravatna igla s simili briljantom, 1 krasen kolij iz orient. biservov, s patent. zaklepom, najmodernejši nakit za dame, 1 fin usnjak mošnjček, jako elegantni nastavek za smotke z jantarjem i garnitura ff. dvojbe-slatih manjšnih in srajčnih gumbov s patent. zaklepom. 1 ff. niklast žepni nožek, 1 ff. toaletno zrcalo, belg. steklo v etuiju, 20 predmetov za dopisovanje in še 200 raznih komadov, vse, kar se potrebuje hišni zastonj. Krasnih 325 komadov z uro, ki je sama tega denarja vredna, pošilja proti postnemu povzetju za 2 gl. razpošiljalnica

S. Kohane, Krakov

št. 223.

Ako ne ugaja, se denar vrne

Mnogo priznanih pise n. 2880

Pri prvovrstni avstrijski zavarovalni dožbi proti požaru in za življenje najde

15

posredovalci

kot krajevni in okrajni zastopniki izplačujoč

postranski posel, kot glavni zastopniki in sta

potovalci pa dobro trajno službo. — Ponud

pod „15 305“, Gradeo, poste restante

15

Učenec

se takoj sprejme v špicerijsko trgovino

Naslov pove upravnishvo „Slov. Naroda“. 2798

Trgovski učenec

se sprejme takoj v trgovino z želatino, špicerijo, steklom in porcelanom

Ivan Lapajne v Idriji. 2856

Do 15. septembra t. l. sprejme

zanesljivega in vstrajnega

trgovskega pomočnika.

Ludovik Ditrich, trgovec

v Postojni. 2856-4

Izurjena prodajalka

špicerijske stroke, želi službo premeniti

Ponudbe naj se blagovolijo pošiljati pod šifro „L. S. 20“, poste restante, Ljubljana. 2856-3

Malo posestvo

v Ljubljani, v Trnovem, Konjušk

ulice, pripravno za mesarja ali fižakar

se proda — Izve se pri odvetnik

dr. pl. Wurzbachu na Bregu št. 28

2721-1

Trgovina

špicerijske ali mešane stroke s

kupi.

Ponudbe se prosijo do 15. avgusta t. l. pod „A. B.“ poste restante Ljubljana. 2736

Lokal

za manufakturno trgovino, popolnoma urejen, eventualno tudi s stanovanjem, posebno pripraven za začelnika, se takoj odda.

Naslov pove upravnishvo „Slov. Naroda“. 2867

„ŠVICARIJA“

V soboto, dne 11. avgusta

ob 4. popoldne in ob 7. zvečer

prva koncerta

ljublanskega seksteta na lok

V nedeljo, dne 12. avgusta

3 koncerti

ob polu 10. dopoldne, ob 3. popoldne in ob 7. zvečer.

Ustopenina vselej prosta.

Za obilni obisk se priporoča z velespoštovanjem

IVAN KENDA

restavrat.

2888—2

32

Fine kravate, moderce, modno blago, nakitno blago, potrebščine za šivanje.

Konfekcija tudi po meri.

M. Kristof

Star trg št. 28.

Zanesljivo nizke cene.

Krasne bluze, krila, otroške obleke, predpasnike, perilo, krstne oprave.

Posojevanje mrtvaških vóz.

Slavno občinstvo se opozarja, da se sprejemajo naročila za vsake vrste

prevažanja mrličev

z mrtvaškim vozom

na novo pokopališče, kakor tudi zunaj Ljubljane ter

vožnja duhovnikov pri mrtvaških sprevodih

po najnižjih cenah.

Josip Turk

podjetnik

Radeckega cesta šte. 3.

2901—1

Filialko

z mešanim blagom na deželi ali pa majhno gostilno na račun išče neka trgovka. — Ponudbe pod „Kavolj“, poste restante, Spod. Šiška. 2883 1

Zdravo dekle

za ženjko k otroku in mala hišna opravila se sprejme s 1. septembrom. Kje, pove upravn. „Slov. Naroda“.

Oznani.

Pri tukajšnjem ekonomatu c. kr. finančnega ravnanstva se bo 16. avgusta 1906 ob 10. uri dopoldan različen skartiran papir po javnem dražbenem potu prodal. 2801-2

Ljubljana 3. avgusta 1906.

Lepi lokali

pripravni za vsako trgovino ali za pisarne se dajo takoj v najem. Odda se tudi

hlev za dva konja.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2845 3

Potovalca

zmožnega slovenskega in nemškega jezika, išče za Kranjsko trgovino z vinom na debelo.

Ponudbe pod šifro „F. K.“ na upravn. „Slov. Naroda“. 2839 3

Pod jako ugodnimi pogoji se takoj odda

lokal za prodajalno

na Jesenicah

v hiši, kjer obstoji ta obrt še nad 25 let. Lani tik Kolodvorskega skladišča in železnice. Zraven je tudi stanovanje in skladišča. 2808-4

Več se izve pri lastniku Ivanu Ferjancu na Jesenicah, Gorenjsko.

Posestvo

v mariborskem okraju (slovenski kraj), 20 minut oddaljeno od železniške postaje, ki obsega okoli 40 oral, vse v enem kosu, sadne in vinograde nasade, dobre njive in travnike, gosposko hišo, popolnoma opravljeno s pohištvo, z lepim parkom in velikim novim gospodarskim poslopjem se ceno prodaja z živino, poljedelskim orodjem, kletarsko opremo itd. vred. 2882 1

Pojasnila daje B. Piusi v Köflachu na Štajerskem.

Nepremočljivi dežni plašči

iz orig. angl. dvojnega blaga iz ovčje volne z gumijev vlogo in pa 2887-1

gumijevi plašči

vsake vrste za gospe, dame in otroke.

Vzorci, cene in navodila za mero z obratno pošto

PAGET & Co. Dunaj, 1, Riemergasse 13.

Elegantno stanovanje

s 3 sobami, kopalnico, sobo za služkinje in vsami drugimi pritlikinami se da za novembrov termin v najem.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2848 3

Hig. gumijavi predmeti

izvrstne kakovosti, orig. parizski, skratni izbori vzorcev, moč št. 1 po K 250, št. 2 K 350, št. 4 K 600, 3 velešni vzorci s cenovnikom, zaprti v franko, če se pošlje K 120 v plačilo III 1900-5 skih znamkah.

M. BUDAMIN, Dunaj IX, Lichtensteinstrasse 22.

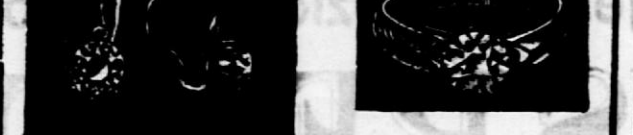
V Ljubljani, na Kongresnem trgu št. 6 (nekdanj Tambernino)

se prodaja zlato in srebrno blago.

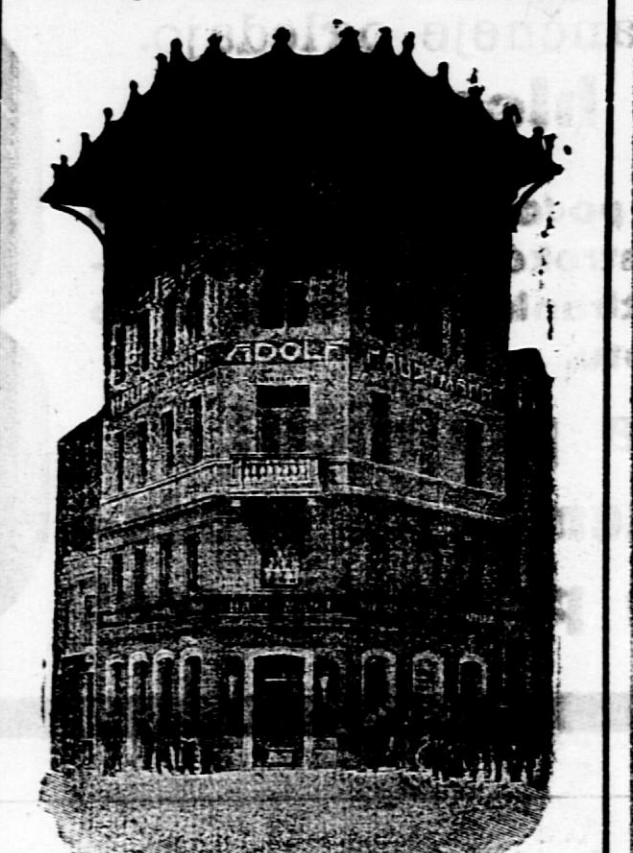
Sprejemajo se popravila in nova dela Urarji popust. 1459 17

Z odličnim spoštovanjem

Ign. Radoš, zlatar.

Prodaja na drobno in debelo.

Marjlin trg št. 1.

Ilustrovani ceniki zastoni in franko.

Največja zaloga najfinjših barv

za umetnike od dr. Schönfelda & Co.

Fine oljate barve za študije, akvarelne barve, trde in tekoče, temperbarve v tubah, pastelne barve.

Raznobarvna kreda. Zlate in raznobarvne bronze. Pristno in kovinsko zlato, srebro in aluminijum v listih.

Štampiljske barve. Oglje za risanje. Raznobarvne tinte in tuši. Silikarsko platno in papir. Paleta, škaflija za študije. Copiči za umetnike, slikarje in pleskarje.

Najnovjši slikarski vzorci in papir za vzorce po najnižji ceni, najpogostejše in moderne suhe, kemične, prstene in rudninske barve.

Aparati, barve in predloge za žgalno slikanje.

Velika izbira lesenih izdelkov za žgalno slikanje.

Priznana najboljša in najizdatnejša oljate barve

za pleskarje, stavbne in pohištvene mizarje in hišne posestnike itd.

priporoča 1277-19

Adolf Hauptmann

Prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežov, lakov in steklarskega kleja.

Prodaja najboljšega mizararskega lima

po najnižji ceni,

karbolineja

samo boljše vrste,

gipsa

alabastra in stukturnega za podobarje in zidarje.

Ustanovljeno 1832.

Zahlevajte cenike!

Mladenič

star 16 let, zmožen slovenskega in nekoliko nemškega jezika z lepo pisavo išče službo pisarja.

Naslov pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2810-3

Gospod

dosluzen vojaški godbenik, soliden in resen, zmožen nemškega in češkega jezika, išče kako stalno mesto pri banki, hranilnici, sodniški, tovarni itd., ali kot vratar ali šolaki sluga. Posredovalcu visoko nagrado.

Ponudbe pod „A. H.“ na upravn. „Slov. Naroda“. 2892-1

Vsled pomanjkanja prostora v kleti prirediti podpisani

v Nemški vasi pri Krškem

prostovoljno dražbo več sto hekto pristnih

dolenjskih vin

lastnega pridelka.

Letniki: 1900, 1901, 1902, 1903, 1904 in 1905.

Vrste: laški rizling, moslavina, kraljevina, tičenska črnina.

Cena: od 35 vin. naprej.

Na mnogobrojen obisk vljudo vabi

Alex Wutscher.

2890

Zenitna ponudba!

33letni c. kr. državni uslužbenec, prijetne zunanosti želi stopiti v zakon s kako šiviljo, zmožno slovenskega in nemškega jezika.

Ponudbe se prosijo pod šifro: „Vekoslav B.“, Ljubljana, poste rest nte. 2885

2890

Kuharica

priletna in samostojna, ki je izveščana v kuhanju za gostilno in dom, se sprejme takoj pri Frane Serjenu v Ljubljani. 2822-3

Spraten zidarski

polir

se sprejme takoj pri neki tukajšnji stavbni tvrdki.

Kje — pove upravništvo „Slov. Naroda“. 2893 1

Potnik

na Kranjskem, Koroškem in Štajerskem že uveden, se sprejme takoj. — Ozira se le na sposobne moči. 2895 1

Anton Jelenec v Idriji

imetnik rastlinske destilacije „JELEN“.

Spretnega

akviziterja

išče pod ugodnimi pogoji na Kranjskem že dolgo poslujoča zavarovalnica za življenje in zoper nezgode.

Več pove upravništvo „Slovenakega Naroda“. 17-64

2890

Uradno dovoljena

30 let obstoja

najstarejša ljubljanska

posredovalnica stanovanj in služeb

G. FLUX

Gosposke ulice št. 6 2894

priporoča in nameča le boljše

službe iskajoče vsake vrste

za Ljubljano in drugod. Potnik tukaj. — Natančneje v pisarni. — Vestna in kolikor možno hitra postrežba zagotovljena.

Zunanji dopisom je priložiti znamko za odgovor. Natančneje v pisarni.

Največja izbira

najboljših in najcenejših

dvokoles in šivalnih strojev

za rodbino in obrt.

Pisalni stroji. * Večletno jamstvo. * Vezanje poučujemo brezplačno. * Lastna delavnica za poprave. 256-32

IVAN JAX in SIN

v Ljubljani, Dunajska cesta št. 17.

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

256-32

Naznanilo.

Svojim cenjenim odjemalcem in čislaniemu občinstvu v Ljubljani in okolici naznanjam vljudo, da je gospod

Oton Windeis

stopil v mojo trgovino kot solastnik in prevzel z današnjim dnem samostojno vodstvo te trgovine.

Z velespoštovanjem

R. Till

pri tvrdki Gustav Fischer

tovarna sodavice.

Oziraje se na zgornje naznanilo si usojava izraziti tem potom svojim velespoštovanjem odjemalcem najiskrenejše zahvalo za vse nama tako obilno izkazano zaupanje in jih prosiva najvljudneje, da nama izkazujejo tudi nadalje svojo naklonjenost.

Ker nama je s preuredbo strojev in zboljšanjem izdelkov bolj kot kdaj poprej mogoče, izdelovati najine znane in priznane izvrsne limonadne in malinove sifone in pokalice z različnimi sadnim okusom v najboljši kakovosti in bodeva tudi v prihodnje obračala posebno pozornost na najcenejšo in najtočnejšo postrežbo, upava, da bode p. n. občinstvo tudi nadalje blagohotno podpiralo najino podjetje. Zagotavljajoč v naprej najboljšo postrežbo v vsakem oziru se priporočava z velespoštovanjem udana

Till, Windeis v tvrdki Gustav Fischer

tovarna sodavice.

2903-1

Podpisani si usojam slavnemu p. n. občinstvu vljudo naznanjati, da mi je oblastveno dovoljeno izvrševati

obrt za plakatovanje in reklame.

Ker za plakatovanje še dosedaj nimam stalnih desk, ustrezal bom začasno vsem naročnikom z reklamnimi deskami, katere bom izločal na najizdatnejših prometnih točkah v mestu.

Priporočam se obilnim naročilom, katere bom izvrševal vestno in po zmernih cenah. Za naročilo zadostuje telefonično obvestilo, in lepaki se bodo po naročniku ali pa v tiskarni prevzeli.

Obenem javljam, da imam samozastopstvo neprecenljivega sredstva

„Radicol“

za pokončavanje vseh mrčesov.

Z velespoštovanjem

Peter Matelič

podjetje za snazanje stanovanj in oken, razpraševanje s strojem Vacuum Cleaner v lastni hiši, Škofijske ulice 14.

Telefon 155.

2900-1

L. Schwentner

knjigotržec

v Ljubljani, Prešernove ulice št. 3.

Naznanjam, da sem prevzel od „Narodne Tiskarne“ v Ljubljani v izključno razprodajo Jurčičeve brane spise, potem letnike in posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ in vse one knjige, katere so izšle v aložbi „Narodne Tiskarne“. — Te knjige so:

Josefa Jurčiča zbrani spisi, svezek I. do XI., broširan à 60 kr., elegantno vezan à 1 gld.

Posamezne številke „Ljubljanskega Zvona“ po 40 kr.

Zbirka zakonov. I. Kazenski zakonik, vezan à 3 gld.

Zbirka zakonov. II. Kaz. pravni red, vezan à 2 gld. 80 kr.

Zarnikovi zbrani spisi. I. svezek, broširan à 50 kr.

Dr. Nevešek: „4000“. Povest, broš. à 50 kr.

A. Askerc: Izlet v Carigrad, broš. à 20 kr.

Turgenjev: Otol in sinovi. Roman, broširan à 50 kr.

— Štiri novele, broš. à 20 kr.

Beneš-Tebizsky: Blodne duše. Roman, broširan à 70 kr.

Lefebvre: Paris v Ameriki, broširan à 50 kr.

Stat nominis umbra: Osnikarstvo in naši časniki, broširano à 40 kr.

Jelinek: Ukrajinske dume, Povest, broširana à 15 kr.

Halévy: Dnevnik, broširan à 15 kr.

— Basne pripovedke, broširane à 40 kr.

— Dve povesti, broš. à 25 kr.

Theuriet: Urdina. Povest, broš. à 20 kr.

A. Trstenjak: Slovensko gledališče, broširan izvod à 1 gld.

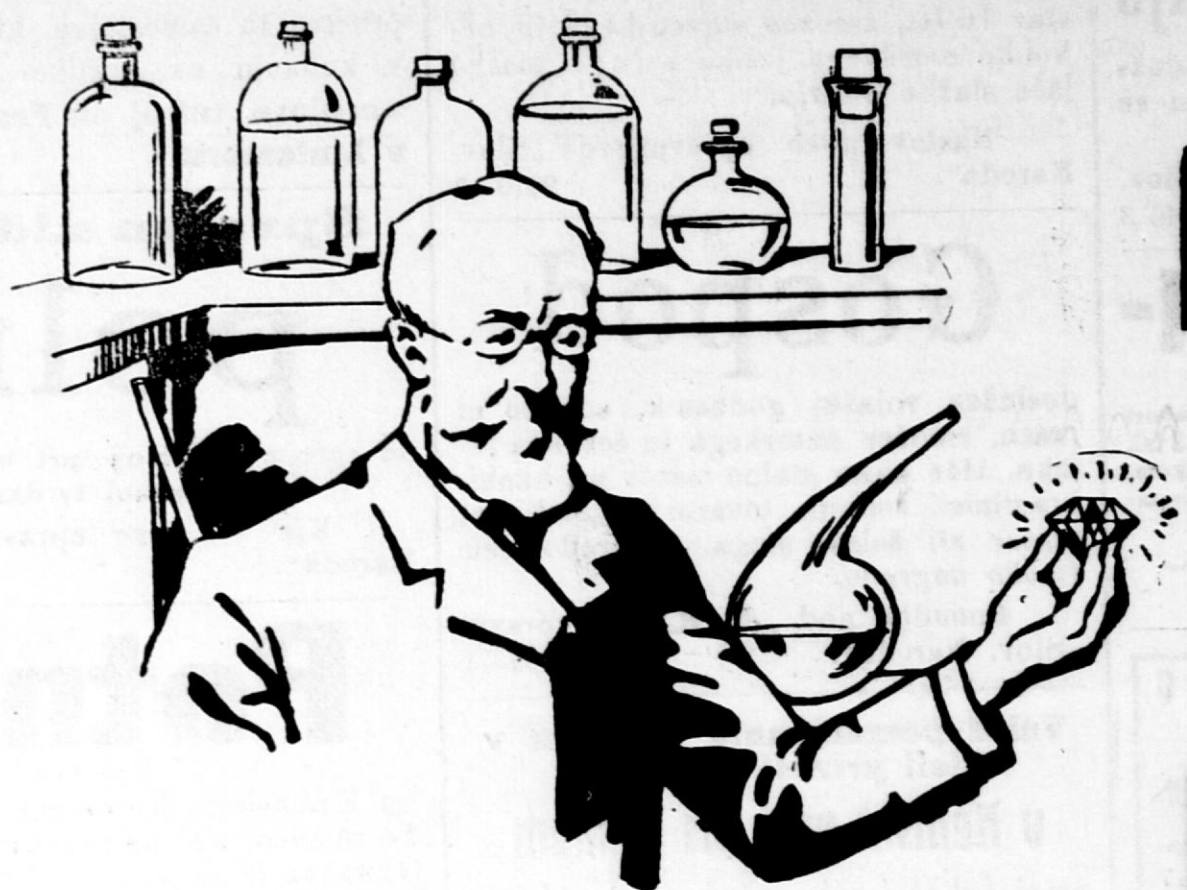
Jurčič: Listki, broš. à 15 kr.

— Gregorčičev kritikom, broš. à 30 kr.

Avstrijski patrijot: „Parteiwesen der Slaven“, broširano à 50 kr.

Po znižani ceni priporočam: Fran Kocbek, Pregovori, prilike in rekl. Prej 60 kr., sedaj samo 30 kr.

Sprejemam tudi naročila na vse modne žurnale, na vse domače in tuje časnike ter knjige.

Znameniti **TUDOR** imitacijski diamanti in dragi kameni

napravljeni znanstvenim potom, se dobivajo sedaj v Ljubljani.

Razstavljeni so v izložbenem oknu firme

ANTON KRISPER, Mestni trg 21

in se v trgovini ravnotam lahko natančneje ogledajo.

Pridite in pogledjte, kako se blesketajo!

TUDOR DIAMANTI so pristinim tako podobni, da jih moreje razločevati samo strokovnjaki. Ne zamenjavajte teh čudovitih kamenov s katerikoli imitiranimi diamanti, ki so jih pre prodajali na tem mestu.

Eden edini pogled vas tega prepriča!

Da TUDORJEVE kamene brzo uvedemo, jih prodajamo po enotni ceni

8

TUDOR DIAMANTI

vdelani v

PRSTANE, BROŽE,

GUMBE, UHANE,

KRAVATNE IGLE,

ZAPESTNIKE, GLAVNIKE

I. t. d. I. t. d.

kron z okovom vred.

Rastlinski liker in rastlinska grenčica

„JELEN“

sta sestavljena iz najzdravilnejših planinskih rastlin, podpirata in pospešujeta prebavo, krepi želodec in z njim celo človeško telo ter sta vsled teh svojih odličnih lastnosti najboljša izdelka te vrste.

Edini izdelovatelj:

2448-10

Anton Jelenec v Idriji imetelj rastlinske destilacije „Jelen“.

Najznamenitejši

kemiki in priznani zdravniki so označili

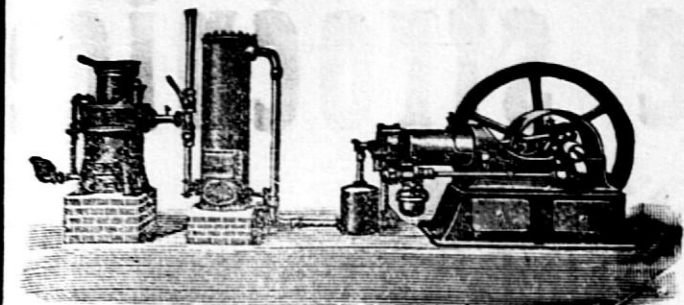
„lasno vodo Käthe“

ali pomado kot edino in najzanesljivejše sredstvo
krepke in hitre rasti brade, las. — V prav
kratkem času presenetljiv učinek.

steklenica ali lonček K 2.—, K 3.—, poskusna steklenica K 1.40. Po povzetju pošilja samo
gospa Käthe Menzel, Dunaj, XVIII., Schulgasse 3, 1. Stockm. 1288 19

**Okoli 150.000 konjskih sil imamo v napravah
sesalnega plina**

našega sistema v prometu.

Zelo majhna poraba goriva.

Najcenejši obrat

Langen & Wolf

tovarna za motorje

na Dunaju, X.,
Laxenburgerstrasse 53.

Vseobčajne velikosti do 100HP
so vedno v delu in se dobivajo
2486-51 v primernem roku.

DEAFF-ovi šivalni stroji

so najboljši

za rodovinsko rabo za šivanje,
krpanje in vezenje

neprekošni za obrtne namene.

Šivajo naprej in nazaj. 2276 8

Kroglasta lega!!

Generalni zastopnik **Franz Tschinkel**

Ljubljana

Mestni trg št. 9.

Kočevje

v gradu.

Stanje hranilnih vlog:
22 milijonov K.

Rezervni zaklad:
nad 760.000 kron.

Mestna hranilnica ljubljanska

v lastni hiši v Prešernovih ulicah št. 3,

poprej na Mestnem trgu zraven rotovža,

sprejema hranilne vloge vsak delavnik od 8. do 12. ure do-
poldne in od 3. do 4. ure popoldne, jih obrestuje po 4%
ter pripisuje nevzdignjene obresti vsacega pol leta h kapi-
talu. Rentni davek od vložnih obresti plačuje hranilnica
iz svojega, ne da bi ga zaračunila vlagateljem.

**Za varnost vlog jamči poleg lastnega re-
zervnega zaklada mestna občina ljubljanska
z vsem svojim premoženjem in vso svojo
davčno močjo. Da je varnost vlog popolna,
svedoči zlasti to, da vlagajo v to hranilnico
tudi sodišča denar maloletnih otrok in va-
rovancev.** 161-8

Denarne vloge se sprejemajo tudi po pošti in potem c. kr. poštne hranilnice.

Posoja se na zemljišča po 4 $\frac{1}{2}$ % na leto. Z obrestmi
vred pa plača vsak dolžnik toliko na kapital, da zna-
šajo obresti in to odplačilo ravno 5% izposojenega
kapitala. Na ta način se ves dolg poplača v 62 in pol
leta. Ako pa želi dolžnik poplačati dolg z obrestmi
vred na primer v 33 letih, tedaj mora plačevati na leto
6% izposojenega kapitala. Dolžniku je na prosto voljo
dano, svoj dolg tudi poprej poplačati.

Posoja se tudi na menice in na vrednostne
papirje.

Ključavničarstvo
gn. Fasching-a vdova

Poljanski
nasip št. 8

(Reichova hiša.)

Salon

za moderne damske klobuke *

Henrik Kenda

v Ljubljani

Mestni trg št. 17.

Damski klobuki

za pomladansko sezono 1906.

Svoj bogato ilustro-
vani cenovnik nakiče-
nih damskih klobukov
za leto 1906 pošil-
jam gratis in franko.
Poprave se izvrše
hitro in kulantno.

Odlikovan z zlato kolajno v Parizu
1904 in z zlato kolajno in križcem
v Londonu 1895.

ANTON PRESKER, krojač

Ljubljana, Sv. Petra cesta 16

priporoča svojo veliko zalogo gotovih
oblek za gospode in dečke, jopic
in plaščev za gospe, nepremočljivi-
vih havelokov itd. itd.

Obleke po meri se po najnovejših
uzorcih in najnižjih cenah izvršujejo.

**Pred
nakupom**

oglejte si velikansko

sukneno

zalogo

R. Miklauca

v Ljubljani, Spitalske

ulice št. 5.

Ostanki
pod ceno!

Poslajte 50 krajcarjev

namkaj. Za to dobite 3 vedežne higiensne vzorce, 6 vzorcev 90 kr., 12 vzorcev 1 gld. 70 kr.,
25 vzorcev 3 gld. 40 kr. poleg **najnovejšega ilustrovanega cenovnika** in navodilom za
uporabo francoskih in ameriških gumastih predmetov, tucat od 45 kr. naprej. **V zalogi so vse**
kurioziteti, mnogo novosti, izdeluje vsak gumasti predmet. — Najcenejše in direktno se kupi
le na pismeno naročilo. Diskretna pošiljatev.

H. Auer, zaloga tovarniških gumastih predmetov.

Dunaj, IX./2, Nussdorferstrasse 3-11

1016-22

Št. 10.198.

Objava.

Podpisani deželni odbor bo oddal

**dobavo pečij za razširjalno gradnjo domo-
branske vojašnice v Ljubljani**

potom javne ponudbene obravnave.

Tozadevne ponudbe, opremljene s 5% vadijem je vložiti pri deželnem odboru

do dne 20. avgusta 1906 do 12. ure opoldne.

Vsi na razpis nanašajoči se podatki so na razpolago v stavbni pisarni na
Poljanski cesti.

Od deželnega odbora kranjskega v Ljubljani

dne 7. avgusta 1906.

**Hamburg-Amerika
Linie**

Vožnja traja

dni **6** dni

izvrstna prilika za potovanje
je in oštane

z najnovejšimi leta 1905 in 06 zgrajenimi velikanskimi parniki

"Amerika" 24.000 ton

"Kaiserin Augusta-Victoria" 25.000 ton

Pojasnila daje zastopnik: **Fr. Seunig,**

Ljubljana Kolodvorske-ulice št. 28

Odhod iz Ljubljane vsaki ponedeljek, torek in četrtek v tednu.

FR. ŠEVČIK v Ljubljani

Židovske ulice št. 7

puškar

priporoča svojo veliko zalogo raznovrstnih

52-32

pušk in samokresov

lastnega izdelka, kakor
tudi belgijskih, sulskih
in čeških strogo preiz-
kušanih pušk, za katere
jamčim za dober strel. —
Posebno priporočam lahke
trocevk in puške Bock
s Kruppovimi cevmi za brez
dimni smodnik.

Priporočam tudi veliko za-
logo vseh

lovskih potrebščin
po najnižjih cenah.

Popravila in naročbe se izvršujejo točno in zanesljivo.

Cenovniki na zahtevanje zastoj in poštne prosto.

VITA **VITA**
Priradna rudninska voda

VITA

Najboljši

natronski vrelec.

Po zdravniških priznanjih
odlične zdravilne moči pri:

**obolelostih menjavanja snovi,
diabetes, preobili skalnični
kislini, boleznih mehurja in
ledvic, katarjih sopol, prebavil.**

Glavna zaloga v Ljubljani pri Mihaelu
Kestnerju. Dobi se tudi v lekarnah in
drogerijah. 7-9

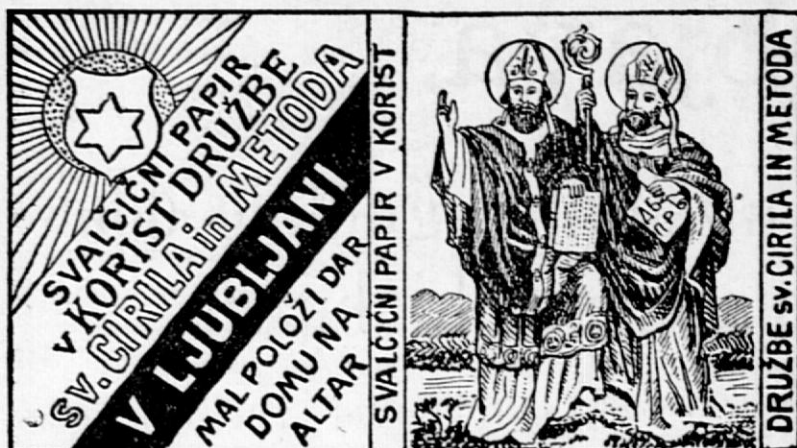
Rogaška Slatina

Štajersko.

Železnica,
pošta in
telegraf.
Prospekti
zastonj.

Prekrasna lega,
kiska poln zrak
brez prahu. Mo-
derat komfort,
živahno dru-
žabno življenje.

Novo hidro-elektro-mehano-terapevtsko zdravilišče v velikem in modernem slogu. — Zdravljenje z mrzlo vodo, električne svetlobne in kopeli v banjah, inhalatorji, celice za segret zrak, elektr. masaža, solne kopeli, zdravilna gimnastika. Uspešno zdravilišče za bolezni v želodcu, črelih, na jetih in ledvicah, za kronično zaprtje, hemoroida, kamen, odebalelost, sladkorno bolezen, protin, katarje v požirniku in jabelku. Jako močni zdravilni vreli, podobni onim v Karlovi in Marjinih varih.
1906: Otvoritev novega hotela z dietetsko restavracijo in novim vodovodom za sladko pitno vodo.

Novost! Cigaretni papir in cigaretne stročnice

nedosežno izvrstne kakovosti.

Vprašanja naj se naslavljajo na vodstvo družbe „sv. Cirila in Metoda“ v Ljubljani.

1009

Najkoristnejša
darila so
SINGERJEVI
šivalni stroji.

Naprodaj so v vseh
prodajalnicah
s tem polegajočim
kazalom.

53-32

SINGER Co., delniška družba šivalnih strojev

Ljubljana, Sv. Petra cesta šte. 4.

Filijalke: Postojna, Kočevje, Kranj, Novo mesto.

Svoji k svojim!

Opozorjamo vsakega varčnega rodoljuba
na edino hrvatsko zavarovalno zadrugo

„CROATIA“
pod pokroviteljstvom kraljev. glavnega
mesta ZAGREBA.

Ista zavaruje na štajerskem, Kranj-
skem in Koroškem vse premičnine,
živino in prideleke proti ognju po
najnižjih oenah. 2009 11

Vsa pojasnila daje:

Podružnica „CROATIE“ v Trstu.

Zastopniki se iščejo po vseh večjih krajih
Štajerske in Koroške.

Za Kranjsko sprejema vsa zavarovanja in
išče potnikov in posredovalcev pod ugod-
nimi pogoji.

Zastopstvo „CROATIE“ v Ljubljani

Cesta na juž. železnico št. 26.

Resnično

Kupuj pa „le v steklenicah“!

V Ljubljani pri gospodih:

v. Fabiana nasl. Anton Korbar F. Grošelj Adolf Hauptmann Karl C. Holzer Ivan Jelačin Ant. Ječmink	Fr. Kham. Ant. Kanc, drog. Mihael Kastner Edmund Kavčič Henrik Kenda. Josip Kordin Anton Krisper	Peter Lassenik. Alojzij Lillig. A. Mehle. P. Mencinger. J. Perdan. Vaso Petričič. Karl Planinšek.	Jos. Pollak. A. Sušnik. M. E. Supan. A. Sarabon Viktor Schiffer. M. Spreitzer. Anton Stacul.	Fran. Stupica. Ferd. Tardina. Uradniško kon- sumno društvo
---	--	---	--	---

Bled: Oton Wölfling Crnomelj: Andrej Lackner, Karl Müller, B. Schweiger, Anton Zure. Draga: P. S. Turk Hrib: A. Bučar, Fran. Kovač Idrija: A. Jelenec, J. Šepeta- vec, V. Laparne F. Poljanšek. Kamnik: E. Hayek, J. Klemen- čič, J. Koschier, Fr. Šubelj. Kočevje: F. Jonke nsl. R. Ko- ritnik, Fr. Loy, P. Petsche, J. Röthel, M. Rom, F. Gö- der, F. Verderber. Kostanjevica: Alojzij Gač Krško: F. X. Aumann sin, R. Engelsberger.	Kranj: Fran. Dolenc, Ivan Majdič, Karl Šavnik, le- karnar „pri sv. Trojici“, J. Krenner, R. & E. Ross. Litija: Lebinger & Berg- mann. Lož: F. Kovač Mirna: Josip Schuller Mokronog: J. Errath, B. Špil, „pri škofu“, Peter Strel. Novo mesto: Küssel & Kon- can, A. Pauser, F. Pietersky, I. Picek. Polhov gradec: J. A. Leben Postojna: A. Ditrh, G. Pikel. Radeče: Ivan Haller, J. Trepenik, I. občno rade- sko konsumno društvo.	Radovljica: L. Fürsager, F. Homann, Oton Homann. Sodražica: Ivan Levstik. Siška: J. C. Juvancič. Skofja loka: E. Burdych, M. Žigon. 1301-29 Travniki: G. Bartol. Trebnje: Jakob Petrovič Ivan Zernatto. Trzin: Fr. Ratharek. Velike Lašče: Ferdinand M. Doganoc. Vipava: — Vrhpolje: Fran. Kobal. Vrhnika: D. Šetinc, R. Rutner Zagorje: R. F. Mihelič. Iv. Müller sen. Žužemberk: Jak. Derean.
--	--	--

Akcidenčna tiskarna.

Naznanilo in priporočilo.

P. n. slavnemu občinstvu si usojam najljubše naznaniti,
da sem **otvoril**
v Židovskih ulicah šte. 4

akcidenčno tiskarno

ter bodem izvrševal različna tiskarska dela, kakor **posetnice,**
razglednice, račune, zavitke, raznovrstna naznanila, parte
in sploh vsa merkantilna dela.

Istotam bodem v četrtek, 16. t. m. otvoril tudi

trgovino s papirjem, pisalnim
in risalnim orodjem.

Postrežba točna. Cene nizke.

Za mnogoštevilna naročila se najtopleje priporoča

Lavoslav Pevalek.

2826 2

Istotam se sprejme tudi **učenka** za trgovino s papirjem.

Akcidenčna tiskarna.

Klobuke slamnike
cilindre in čepice
v najnovjših faconah in v velikih izberah

Ivan Soklič
priporoča

Pod trančo št. 2. Postaja elek. železnice.

Nova trgovina

s suknem, plat-
nenim in manu-
fakturnim
blagom

JOS. PETKOSIČ

Ljubljana

Stari trg šte. 4.

Vzorci na zahtevanje!

Sprejema zavarovanja človeškega živ-
ljenja po najraznovrstnejših kombina-
cijah pod tako ugodnimi pogoji, ko
nobena druga zavarovalnica. Zlasti
je ugodno zavarovanje na doživetje
in smrt s smanjšajočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let
pravo do dividende.

„SLAVIJA“

Vzajemna zavarovalna družba

Rez. fond: 34.788.637-75 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 87.176.383-75 K

Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države

s vseskozi slovensko narodno upravo.

Vsa pojasnila daje

Generalni zastop v Ljubljani, tega pisarne so v lastni bančni hiši

v Gospodarskih ulicah šte. 12.

Zavaruje postopja in premičnine proti
požarnim škodam po najnižjih cenah
Škode cenjuje takoj in najkrajše
dava najboljši sloves, koder posluje

Dovoljuje iz čistega dobička uzdati
odpore v narodne in občinske
namene.

Delniška družba združenih pivovaren Žalec in Laški trg

Telefon št. 163.

v Ljubljani

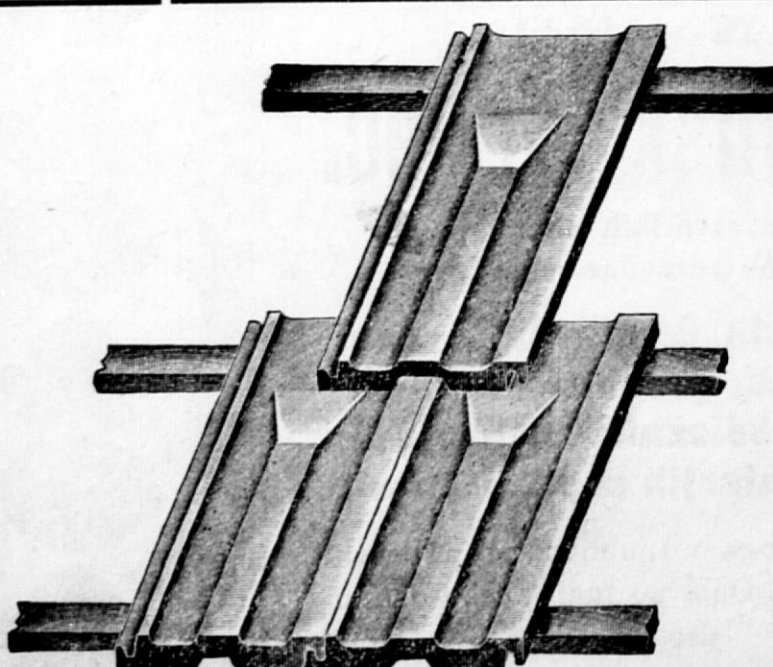
Telefon št. 163.

priporoča svoje

izborna pivo v sodcih in v steklenicah.

Zaloga v Spodnji Siški. — Telefon šte. 187.

1606-30

F. P. Vidic & Komp. Ljubljana,

opekarna in tovarna pečl, ponudijo vsako poljubno množino

1703-28

zarezane strešne opeke,

(Strangfalzziegel)

Barve: a) rdeči naravno žgani, b) črno impregnirani.

Te orste strešniki so patentovani v vseh kulturnih državah. Lastniki patentov: F. P. Vidic & Komp. in Jos. Marzola.

Najilicnejše, najcenejše in najpriprostejše strešno kritje.

Vzorci in prospekte pošljemo na željo brezplačno.

Takojšna in najzaneslivejša postrežba.

Sprejmejo se zastopniki.